

Službeni list

Europske unije

C 237

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 65.
20. lipnja 2022.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2022/C 237/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2022/C 237/02	Predmet C-401/19: Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. travnja 2022. – Poljska Republika/Europski parlament, Vijeće Europske unije („Tužba za poništenje – Direktiva (EU) 2019/790 – Članak 17. stavak 4. točke (b) i (c) in fine – Članak 11. i članak 17. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Sloboda izražavanja i informiranja – Zaštita intelektualnog vlasništva – Obveze naložene pružateljima usluge dijeljenja sadržaja putem interneta – Prethodna automatska provjera (filtriranje) sadržaja koje na internetu objavljuju korisnici”)	2
2022/C 237/03	Predmet C-666/19 P: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 28. travnja 2022. – Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd/Europska komisija, Hyet Sweet SAS („Žalba – Damping – Uvoz aspartama podrijetlom iz Kine – Uredba (EU) br. 1225/2009 i Uredba (EU) 2016/1036 – Područje primjene ratione temporis – Članak 2. stavak 7. – Status poduzetnika koji posluje u okviru tržišnog gospodarstva – Odbijanje – Članak 2. stavak 10. – Prilagodbe – Teret dokazivanja – Članak 3. – Utvrđivanje štete – Dužna pažnja Europske komisije”)	3

2022/C 237/04	Predmet C-79/20 P: Presuda Suda (drugo vijeće) od 28. travnja 2022. – Yieh United Steel Corp./Europska komisija, Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL („Žalba – Damping – Provedbena uredba (EU) 2015/1429 – Uvoz hladnovaljanih ravnih proizvoda od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Tajvana – Konačna antidampinška pristojba – Uredba (EZ) br. 1225/2009 – Članak 2. – Izračun uobičajene vrijednosti – Izračun troška proizvodnje – Gubici u proizvodnji – Odbijanje umanjenja za vrijednost recikliranog otpada – Određivanje uobičajene vrijednosti na temelju prodaja istovrsnog proizvoda za potrošnju na domaćem tržištu zemlje izvoznice – Isključenje prodaja na domaćem tržištu zemlje izvoznice iz osnove za određivanje uobičajene vrijednosti ako se one odnose na proizvode namijenjene izvozu”)	3
2022/C 237/05	Predmet C-86/20: Presuda Suda (prvo vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Krajský soud v Brně – Republika Češka) – Vinařství U Kapličky s.r.o./Státní zemědělská a potravinářská inspekce („Zahtjev za prethodnu odluku – Uspostavljanje zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda – Vino – Uredba (EU) br. 1308/2013 – Pravila koja se odnose na stavljanje na tržište – Članak 80. – Enološki postupci – Zabrana stavljanja na tržište – Članak 90. – Uvoz vina – Uredba (EZ) br. 555/2008 – Članak 43. – Dokument V. I. 1. – Potvrda o podvrgavanju pošiljaka vina preporučenim ili odobrenim enološkim postupcima – Dokazna vrijednost – Uredba (EU) br. 1306/2013 – Članak 89. stavak 4. – Kazne – Stavljanje na tržište vina porijeklom iz treće zemlje – Vino podvrgnuto neodobrenim enološkim postupcima – Oslobođenje od odgovornosti – Teret dokazivanja”)	4
2022/C 237/06	Predmet C-237/20: Presuda Suda (treće vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Federatie Nederlandse Vakbeweging/Heiploeg Seafood International BV, Heitrans International BV („Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2001/23/EZ – Članci 3. do 5. – Prijenosi poduzeća – Zaštita prava zaposlenika – Iznimke – Postupak u slučaju insolventnosti – „Pre-pack” – Opstanak poduzeća – Prijenos (dijela) poduzeća nakon proglašenja stečaja kojem je prethodio pre-pack”)	5
2022/C 237/07	Predmet C-319/20: Presuda Suda (treće vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka – Meta Platforms Ireland Limited, prije Facebook Ireland Limited/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. („Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka – Uredba (EU) 2016/679 – Članak 80. – Zastupanje ispitanika od strane neprofitne udruge – Predstavnička tužba koju je podnijela udruga za zaštitu interesa potrošača bez mandata i neovisno o tome jesu li povrijeđena konkretna prava ispitanika – Tužba koja se temelji na zabrani nepoštene poslovne prakse, povredi zakona u području zaštite potrošača ili zabrani korištenja ništavih općih uvjeta”)	6
2022/C 237/08	Povezani predmeti C-368/20 i C-369/20: Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark – Austrija) – NW/Landespolizeidirektion Steiermark (C-368/20), Bezirkshauptmannschaft Leibnitz (C-369/20) („Zahtjev za prethodnu odluku – Područje slobode, sigurnosti i pravde – Slobodno kretanje osoba – Uredba (EU) 2016/399 – Zakonik o schengenskim granicama – Članak 25. stavak 4. – Privremeno ponovno uvođenje nadzora na unutarnjim granicama unutar ukupnog maksimalnog trajanja od šest mjeseci – Nacionalni propis kojim se predviđa više uzastopnih razdoblja nadzora koji prelaze to trajanje – Neusklađenost takvog propisa s člankom 25. stavkom 4. Zakonika o schengenskim granicama u slučaju kad se uzastopna razdoblja temelje na istoj ili istim prijetnjama – Nacionalni propis koji nalaže predočenje putovnice ili osobne iskaznice prilikom kontrole na unutarnjoj granici pod prijetnjom sankcija – Neusklađenost takve obveze s člankom 25. stavkom 4. Zakonika o schengenskim granicama kada je sam nadzor u suprotnosti s tom odredbom”)	7
2022/C 237/09	Spojeni predmeti C-415/20, C-419/20 i C-427/20: Presuda Suda (drugo vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Hamburg – Njemačka) – Gräfendorfer Geflügel- und Tiefkühlfeinkost Produktions GmbH (C-415/20), F. Reyher Nchfg. GmbH & Co. KG vertr. d. d. Komplementärin Verwaltungsgesellschaft F. Reyher Nchfg. mbH (C-419/20), Flexi Montagetechnik GmbH & Co. KG/Hauptzollamt Hamburg (C-415/20 i C-419/20), Hauptzollamt Kiel (C-427/20) („Zahtjev za prethodnu odluku – Carinska unija – Prava na povrat ili na plaćanje novčanih iznosa koje je država članica naplatila ili odbila protivno pravu Unije – Antidampinške pristojbe, uvozne carine, izvozne subvencije i novčane kazne – Pojam „povreda prava Unije” – Pogrešno tumačenje ili primjena tog prava – Utvrđenje da je navedeno pravo povrijedio sud Unije ili nacionalni sud – Pravo na plaćanje kamata – Razdoblje za koje se plaćaju kamate”)	8

2022/C 237/10	Predmet C-510/20: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 28. travnja 2022. – Europska komisija/Republika Bugarska („Povreda obveze države članice – Članak 258. UFEU-a – Okoliš – Direktiva 2008/56/EZ – Politika morskog okoliša – Članak 5. – Morske strategije – Članak 17. stavci 2. i 3. – Nepreispitivanje početne procjene, utvrđivanja dobrog stanja okoliša i okolišnih ciljeva u roku – Nedostavljanje Europskoj komisiji, u roku, podataka o svim ažuriranjima obavljenima nakon preispitivanja”)	9
2022/C 237/11	Predmet C-531/20: Presuda Suda (deseto vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – NovaText GmbH/Ruprecht-Karls-Universität Heidelberg („Zahtjev za prethodnu odluku – Prava intelektualnog vlasništva – Direktiva 2004/48/EZ – Članak 3. – Opća obveza u vezi s mjerama, postupcima i pravnim sredstvima potrebnima za osiguravanje provedbe prava intelektualnog vlasništva – Članak 14. – Pojam „opravdani i razmjerni sudski troškovi” – Patentni zastupnik – Nemogućnost nacionalnog suda da ocijeni opravdanost i razmjernost troškova koji su naloženi neuspješnoj stranci”)	9
2022/C 237/12	Predmet C-559/20: Presuda Suda (deseto vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Saarbrücken – Njemačka) – Koch Media GmbH/FU („Zahtjev za prethodnu odluku – Prava intelektualnog vlasništva – Direktiva 2004/48/EZ – Članak 14. – Pojmovi „sudski troškovi” i „ostali troškovi” – Opomena radi osiguranja izvansudske provedbe prava intelektualnog vlasništva – Troškovi za rad odvjetnika – Kvalifikacija – Nacionalni propis kojim se pod određenim uvjetima ograničava iznos tih nadoknadivih troškova”)	10
2022/C 237/13	Predmet C-612/20: Presuda Suda (deveto vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul Cluj – Rumunjska) – Happy Education SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj (Zahtjev za prethodnu odluku – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 132. stavak 1. točka (i) – Izuzeća koja se odnose na određene aktivnosti od javnog interesa – Izuzeća u vezi s obrazovanjem djece ili mladih ljudi, školskim ili sveučilišnim obrazovanjem – Pružanje dopunskih usluga uz školski program – Privatni subjekt koji pruža te usluge u komercijalne svrhe)	11
2022/C 237/14	Predmet C-637/20: Presuda Suda (prvo vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Högsta förvaltningsdomstolen – Švedska) – Skatteverket/DSAB Destination Stockholm AB (Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2006/112/EZ – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost – Članak 30.a točka 1. – Pojam „vrijednosni kupon” – Članak 30.a točka 3. – Pojam „višenamjenski vrijednosni kupon” – Prodaja kartice koja svojem imatelju daje pravo da se u određenom razdoblju koristi većim brojem isporuka turističkih usluga)	11
2022/C 237/15	Predmet C-642/20: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana – Italija) – Caruter s.r.l./S.R. R. Messina Provincia S.c.P.A. i dr. (Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2014/24/EU – Javna nabava – Članak 63. – Oslanjanje skupine gospodarskih subjekata na sposobnosti drugih subjekata – Mogućnost javnog naručitelja da zahtijeva da određene kritične poslove obavlja sudionik u toj skupini – Nacionalni propis koji predviđa da poduzetnik zastupnik skupine mora ispunjavati kriterije i pružati usluge u većinskom dijelu)	12
2022/C 237/16	Predmet C-674/20: Presuda Suda (drugo vijeće) od 27. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour constitutionnelle – Belgija) – Airbnb Ireland UC/Région de Bruxelles-Capitale („Zahtjev za prethodnu odluku – Unutarnje tržište – Članak 114. stavak 2. UFEU-a – Isključenje poreznih odredbi – Direktiva 2000/31/EZ – Usluge informacijskog društva – Elektronička trgovina – Internetska platforma za posredovanje u prometu nekretnina – Članak 1. stavak 5. točka (a) – Isključenje područja oporezivanja – Definicija – Nacionalni propis u vezi s porezom na turističke smještajne objekte – Odredba kojom se posrednici obvezuju da poreznoj upravi, na pisani zahtjev, dostave određene podatke u vezi s iskorištavanjem tih objekata radi utvrđivanja obveznika tog poreza – Članak 56. UFEU-a – Nepostojanje diskriminacije – Nepostojanje ograničenja”)	13

2022/C 237/17	Predmet C-44/21: Presuda Suda (šesto vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht München I – Njemačka) – Phoenix Contact GmbH & Co. KG/HARTING Deutschland GmbH & Co. KG, Harting Electric GmbH & Co. KG („Zahtjev za prethodnu odluku – Intelektualno vlasništvo – Direktiva 2004/48/EZ – Članak 9. stavak 1. – Europski patent – Privremene mjere – Ovlašt nacionalnih sudskih tijela da izdaju privremeni sudski nalog usmjeren na sprečavanje neposredne povrede prava intelektualnog vlasništva – Nacionalna sudska praksa u okviru koje se odbijaju zahtjevi za određivanje privremenih mjera ako valjanost spornog patenta nije potvrđena barem prvostupanjskom odlukom u postupku povodom prigovora odnosno u postupku za proglašenje ništavosti – Obveza usklađenog tumačenja”)	14
2022/C 237/18	Predmet C-72/21: Presuda Suda (osmo vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio l'Augstākā tiesa (Senāts) – Latvija) – SIA „PRODEX” Valsts iepēmumu dienests (Zahtjev za prethodnu odluku – Carinska unija – Zajednička carinska tarifa – Kombinirana nomenklatura – Tarifni brojevi – Podbroj 4418 20 – Doseg – Vrata i njihovi okviri, dovratnici te pragovi – Ploče MDF i oblikovane letvice – Opće pravilo 2.a) prvi dio za tumačenje kombinirane nomenklature – Necjelovit ili nedovršen proizvod – Pojam)	14
2022/C 237/19	Predmet C-86/21: Presuda Suda (šesto vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León – Španjolska) – Gerencia Regional de Salud de Castilla y León/Delia („Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno kretanje radnika – Članak 45. UFEU-a – Uredba (EU) br. 492/2011 – Članak 7. stavak 2. – Jednako postupanje – Nacionalni sustav priznavanja profesionalnog razvoja zdravstvenih djelatnika – Neuzimanje u obzir profesionalnog iskustva stečenog u zdravstvenim službama druge države članice – Prepreka”)	15
2022/C 237/20	Predmet C-89/21: Presuda Suda (osmo vijeće) od 28. travnja 2022 (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos vyriausioji administracinis teismas – Litva) – UAB „Romega” Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba (Zahtjev za prethodnu odluku – Propisi o hrani – Uredba (EZ) br. 2073/2005 – Mikrobiološki kriteriji primjenjivi na hranu – Članak 1. – Prilog I. – Svježe meso peradi – Provjera nadležnih tijela postoje li salmonele iz retka 1.28. poglavlja 1. tog priloga – Provjera prisutnosti drugih patogenih mikroorganizama – Uredba (EZ) br. 178/2002 – Članak 14. stavak 8. – Diskrecijska ovlašt nacionalnih tijela – Doseg)	16
2022/C 237/21	Spojeni predmeti C-160/21 i C-217/21: Presuda Suda (deveto vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Administrativien sad Veliko Tarnovo – Bugarska) – „Nikopolis AD Istrum 2010” EOOD (C-160/21), „Agro – eko 2013” EOOD (C-217/21)/Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie” (Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička poljoprivredna politika – Programi izravne potpore – Uredba (EU) br. 1306/2013 – Plaćanja korisnicima – Članak 75. – Rok za plaćanje – Poštovanje – Nepostojanje – Prešutno odbijanje zahtjeva za potporu)	16
2022/C 237/22	Predmet C-251/21: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Augstākā tiesa (Senāts) – Latvija) – „Piltēnes meži” SIA/Lauku atbalsta dienests („Zahtjev za prethodnu odluku – Europski poljoprivredni fond za ruralni razvoj (EPFRR) – Uredba (EU) br. 1305/2013 – Potpora EPFRR-a ruralnom razvoju – Članak 30. – Plaćanja u okviru mreže Natura 2000 – Područje primjene – Zahtjev za potporu zbog postojanja mikro-rezervata osnovanog u šumi koja nije dio mreže Natura 2000 kako bi se doprinijelo osiguranju zaštite vrste divlje ptice – Uredba (EU) br. 702/2014 – Izuzeće prema kategoriji određenih potpora sektorima poljoprivrede i šumarstva – Primjena na potpore koje se sufinanciraju iz sredstava Europske unije – Neprimjena na poduzetnike u teškoćama”)	17
2022/C 237/23	Predmet C-277/21: Presuda Suda (deseto vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Belgija) – Secrétariat général de l'Enseignement catholique ASBL (SeGEC) i dr./Institut des Comptes nationaux (ICN), Banque nationale de Belgique (Zahtjev za prethodnu odluku – Uredba (EU) br. 549/2013 – Europski sustav nacionalnih i regionalnih računa u Europskoj uniji – Prilog A stavak 20.15. – Nadzor koji Institut za nacionalne račune provodi nad organizacijskim tijelima obrazovnih ustanova osnovanima u obliku neprofitnih ustanova – Obrazovne ustanove koje financira država i koje uživaju slobodu obrazovanja zajamčenu Ustavom – Druga rečenica stavka 20.15. Priloga A – Pojam „javno posredovanje u obliku općih odredbi primjenjivih na sve jedinice u okviru iste aktivnosti” – Doseg – Prva rečenica stavka 20.15. Priloga A – Prilog A stavak 2.39. točka (b), stavak 20.15. točka (b) i stavak 20.309. točka (h) – Pojam „pretjerana regulacija” – Doseg)	18

2022/C 237/24	Predmet C-286/21: Presuda Suda (deseto vijeće) od 28. travnja 2022. – Europska komisija/Francuska Republika („Povreda obveze države članice – Okoliš – Direktiva 2008/50/EZ – Kvaliteta zraka – Članak 13. stavak 1. i Prilog XI. – Sustavno i ustrajno prekoračivanje graničnih vrijednosti za mikročestice (PM10) u određenim francuskim zonama – Članak 23. stavak 1. – Prilog XV. – „Što je moguće kraće” razdoblje prekoračenja – Odgovarajuće mjere”)	19
2022/C 237/25	Predmet C-804/21 PPU: Presuda Suda (drugo vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein oikeus – Finska) – C, CD/Syyttäjä („Zahtjev za prethodnu odluku – Hitni prethodni postupak – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Europski uhitbeni nalog – Okvirna odluka 2002/584/PUP – Članak 23. stavak 3. – Zahtjev intervencije pravosudnog tijela izvršenja – Članak 6. stavak 2. – Policija – Isključenje – Viša sila – Pojam – Pravne prepreke predaji – Pravni postupci koje je pokrenula tražena osoba – Zahtjev za međunarodnu zaštitu – Isključenje – Članak 23. stavak 5. – Istek rokova za predaju – Posljedice – Puštanje na slobodu – Poduzimanje svih drugih mjera nužnih radi sprečavanja bijega”)	20
2022/C 237/26	Spojeni predmet C-306/19, C-512/19, C-595/19 i C-608/20 do C-611/20: Rješenje Suda (deseto vijeće) od 1. ožujka 2022. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italija) – Milis Energy SpA/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo economico, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA (C-306/19), Go Sun Srl, Malby Energy 4 Srl/Ministero dello Sviluppo economico, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Autorità di Regolazione per Energia, Reti e Ambiente, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA (C-512/19), Fototre Srl/Ministero dello Sviluppo economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA (C-595/19), Interporto di Trieste SpA (C-608/20), Soelia SpA (C-609/20), Cosilt – Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo (C-610/20 i C-611/20)/Ministero dello Sviluppo economico, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Okoliš – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članci 16. i 17. – Načela pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja – Ugovor o energetskej povelji – Članak 10. – Primjenjivost – Direktiva 2009/28/EZ – Članak 3. stavak 3. točka (a) – Promicanje uporabe energije iz obnovljivih izvora – Proizvodnja električne energije u fotonaponskim solarnim postrojenjima – Izmjena programa potpora”)	21
2022/C 237/27	Predmet C-464/21: Rješenje Suda (šestog vijeće) od 26. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona – Španjolska) – QL/Universitat de Barcelona („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Socijalna politika – Direktiva 1999/70/EZ – Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP – Uzastopni ugovori o radu na određeno vrijeme u javnom sektoru – Članak 2. i članak 3. točka 1. – Područje primjene – Pojam „radnik zaposlen na određeno vrijeme”)	22
2022/C 237/28	Predmet C-420/21 P: Žalba koju je 9. srpnja 2021. podnio Valvis Holding SA protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 12. svibnja 2021. u predmetu T-638/19, Sun Stars & Sons/EUIPO – Valvis Holding	23
2022/C 237/29	Predmet C-761/21 P: Žalba koju je 10. prosinca 2021. podnio St. Hippolyt Holding GmbH protiv presude Općeg suda (deseto vijeće) od 20. listopada 2021. u predmetu T-351/20, St. Hippolyt/EUIPO – Raisioaqua	23
2022/C 237/30	Predmet C-762/21 P: Žalba koju je 10. prosinca 2021. podnio St. Hippolyt Holding GmbH protiv presude Općeg suda (deseto vijeće) od 20. listopada 2021. u predmetu T-352/20, St. Hippolyt/EUIPO – Elephant	23
2022/C 237/31	Predmet C-1/22 P: Žalba koju je 1. siječnja 2022. podnio José María Castillejo Oriol protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 8. studenoga 2021. u predmetu T-419/21, Castillejo Oriol/Komisija	24
2022/C 237/32	Predmet C-90/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. veljače 2022. uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) – „Gjensidige” ADB	24
2022/C 237/33	Predmet C-100/22 P: Žalba koju je 13. veljače 2022. podnio KY protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 1. prosinca 2021. u predmetu T-433/20, KY/Sud Europske unije	25

2022/C 237/34	Predmet C-112/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. veljače 2022. uputio Tribunale di Napoli (Italija) – Kazneni postupak protiv CU	25
2022/C 237/35	Predmet C-129/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. veljače 2022. uputio Verwaltungsgericht Darmstadt (Njemačka) – EF/Stadt Offenbach am Main	27
2022/C 237/36	Predmet C-130/22 P: Žalba koju je 24. veljače 2022. podnio DD protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 21. prosinca 2021. u predmetu T-703/19, DD/FRA	27
2022/C 237/37	Predmet C-162/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. ožujka 2022. uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) – A.G./Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra	28
2022/C 237/38	Predmet C-178/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. ožujka 2022. uputio Tribunale di Bolzano (Italija) – Kazneni postupak protiv nepoznatih počinitelja	29
2022/C 237/39	Predmet C-181/22 P: Žalba koju je 9. ožujka 2022. podnijela Nemea Bank plc protiv rješenja Općeg suda (deveto prošireno vijeće) od 20. prosinca 2021. u predmetu T-321/17, Niemelä i dr./ESB	30
2022/C 237/40	Predmet C-182/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. ožujka 2022. uputio Amtsgerichts München (Njemačka) – JU/Scalable Capital GmbH	30
2022/C 237/41	Predmet C-184/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. ožujka 2022. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) – IK/KfH Kuratorium für Dialyse und Nierentransplantation e.V.	31
2022/C 237/42	Predmet C-185/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. ožujka 2022. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) – CM/KfH Kuratorium für Dialyse und Nierentransplantation e.V.	33
2022/C 237/43	Predmet C-189/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. ožujka 2022. uputio Amtsgerichts München (Njemačka) – SO/Scalable Capital GmbH	34
2022/C 237/44	Predmet C-193/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. ožujka 2022. uputio Obersten Gerichtshofs (Austrija) – TR, UQ/FTI Touristik GmbH	35
2022/C 237/45	Predmet C-206/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. ožujka 2022. uputio Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein (Njemačka) – TF/Sparkasse Südpfalz	36
2022/C 237/46	Predmet C-218/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. ožujka 2022. uputio Tribunale di Lecce (Italija) – BU/Comune di Copertino	36
2022/C 237/47	Predmet C-223/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. ožujka 2022. uputio Tribunale di Napoli (Italija) – kazneni postupak protiv osobe ND	37
2022/C 237/48	Predmet C-227/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. ožujka 2022. uputio Administrativen sad Gabrovo (Bugarski) – IL/Regionalna direksia „Avtomobilna administratsia” Pleven	38
2022/C 237/49	Predmet C-228/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. travnja 2022. uputio Amtsgericht Düsseldorf (Njemačka) – flightright GmbH/Eurowings GmbH	38
2022/C 237/50	Predmet C-234/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. travnja 2022. uputio Tallinna Halduskohus (Estonija) – Roheline Kogukond MTÜ, Eesti Metsa Abiks MTÜ, Päästame Eesti Metsad MTÜ i Sihtasutus Keskkonnateabe Ühendus/Keskkonnaagentuur	39
2022/C 237/51	Predmet C-248/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. travnja 2022. uputio High Court (Irska) – Z.K. i M.S./The Minister for Justice and Equality	40
2022/C 237/52	Predmet C-249/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. travnja 2022. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – BM/Gebühren Info Service GmbH (GIS)	41

2022/C 237/53	Predmet C-256/22 P: Žalba koju je 12. travnja 2022. podnijela Pilatus Bank plc protiv presude Općeg suda (deveto prošireno vijeće) od 2. veljače 2022. u predmetu T-27/19, Pilatus Bank i Pilatus Holding/ESB	41
2022/C 237/54	Predmet C-291/22 P: Žalba koju je 2. svibnja 2022. podnio Debregeas et associés Pharma (D & A Pharma) protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 2. ožujka 2022. u predmetu T-556/20, D & A Pharma/Komisija i EMA	42
Opći sud		
2022/C 237/55	Predmeti T-335/18, T-338/18 i T-327/19: Presuda Općeg suda od 6. travnja 2022. – Mubarak i dr./Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Egiptu – Mjere protiv osoba odgovornih za pronevjeru javnih financijskih sredstava i povezanih osoba i subjekata – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popis osoba, subjekata i tijela na koja se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava – Zadržavanje imena tužitelja na popisu – Prava obrane – Obveza Vijeća da provjeri je li odluka tijela treće države donesena uz poštovanje prava obrane i prava na djelotvornu sudsku zaštitu – Pogreška koja se tiče prava – Očita pogreška u ocjeni”) . . .	44
2022/C 237/56	Predmet T-508/19: Presuda Općeg suda od 6. travnja 2022. – Mead Johnson Nutrition (Asia Pacific) i dr./Komisija („Državne potpore – Program potpora koji provodi vlada Gibraltara u pogledu poreza na dobit – Oslobođenje od plaćanja poreza za prihod ostvaren od kamata i autorskih naknada za intelektualno vlasništvo – Porezno mišljenje u korist multinacionalnih poduzeća – Odluka Komisije kojom se potpore proglašavaju nespojivima s unutarnjim tržištem – Obveza obrazlaganja – Očita pogreška u ocjeni – Selektivna prednost – Pravo podnošenja očitovanja”)	45
2022/C 237/57	Predmet T-634/19: Presuda Općeg suda od 6. travnja 2022. – FC/EUAA („Javna služba – Privremeno osoblje – Predstegovni postupak – Suspenzija, uskrata primitaka od rada i zabrana pristupa uredima i prostorijama EUAA-e – OLAF-ovo izvješće – Načelo dobre uprave – Pravo na saslušanje – Načelo nepristranosti – Očita pogreška u ocjeni – Obveza obrazlaganja – Prava obrane – Odgovornosti – Uska veza sa zahtjevima za poništenje”)	46
2022/C 237/58	Predmet T-392/20: Presuda Općeg suda od 27. travnja 2022. – Flašker/Komisija („Državne potpore – Mjere koje je Slovenija dodijelila mreži općinskih ljekarni – Prethodna faza ispitivanja – Odluka Komisije kojom se utvrđuje nepostojanje državne potpore i, eventualno, postojanje postojećih potpora – Odluka donesena bez pokretanja formalnog istražnog postupka predviđenog u članku 108. stavku 2. UFEU-a – Ozbiljne poteškoće”)	47
2022/C 237/59	Predmet T-425/20: Presuda Općeg suda od 6. travnja 2022. – KU/ESVD („Javna služba – Ugovorno osoblje – Osoblje ESVD-a – Uznemiravanje – Administrativna istraga – Članak 12.a Pravilnika o osoblju – Zahtjev za pomoć – Odbijanje zahtjeva – Članak 24. Pravilnika o osoblju – Obveza obrazlaganja – Pogreška u ocjeni – Razuman rok – Odgovornost”)	47
2022/C 237/60	Predmet T-750/20: Presuda Općeg suda od 27. travnja 2022. – Correia/EGSO („Javna služba – Osoblje EGSO-a – Privremeno osoblje – Zahtjev za obnovu karijere – Odbijanje zahtjeva – Tužba za poništenje – Pravilnost prethodnog postupka – Rok za žalbu – Pravni interes – Dopuštenost – Jednako postupanje – Pravna sigurnost – Razvoj karijere – Nepostojanje prava na obnovu karijere – Obveza provođenja usporedbe zasluga – Odgovornost – Nematerijalna šteta”)	48
2022/C 237/61	Predmet T-68/21: Presuda Općeg suda od 27. travnja 2022. – QA/Komisija („Izvanugovorna odgovornost – Sporazum o dodjeli bespovratnih sredstava sklopljen u okviru Sedmog okvirnog programa za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2007. – 2013.) – Izvješće o reviziji – Jezik – Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima – Proporcionalnost – Načelo dobre uprave”)	49
2022/C 237/62	Predmet T-208/21: Presuda Općeg suda od 6. travnja 2022. – Dorit-DFT/EUIPO – Erwin Suter (DORIT) („Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija – Verbalni žig DORIT – Ranije nacionalne tvrtke – Relativni razlog za odbijanje – Neuporaba u trgovačkom prometu znaka koji se ne odnosi samo na određene lokacije – Članak 8. stavak 4. i članak 52. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 40/94 (koji su postali članak 8. stavak 4. i članak 60. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)	49

2022/C 237/63	Predmet T-219/21: Presuda Općeg suda od 6. travnja 2022. – Agora Invest/EUIPO – Transportes Maquinaria y Obras (TRAMOS) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije TRAMOS – Raniji figurativni žig Europske unije TRAMO, SA TRANSPORTES MAQUINARIA Y OBRAS, S.A. – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Stvarna uporaba ranijeg žiga – Članak 15. stavak 1. drugi podstavak točka (a) i članak 42. stavci 2. i 3. Uredbe br. 207/2009 (koji su postali članak 18. stavak 1. drugi podstavak točka (a) i članak 47. stavci 2. i 3. Uredbe 2017/1001) – Oblik koji se razlikuje u elementima koji ne mijenjaju razlikovni karakter”)	50
2022/C 237/64	Predmet T-276/21: Presuda Općeg suda od 6. travnja 2022. – Moio/EUIPO – Paul Hartmann (moio.care) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije moio.care – Raniji verbalni žig Europske unije Molicare – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	51
2022/C 237/65	Predmet T-6/21: Rješenje Općeg suda od 23. ožujka 2022. – Advanced Organic Materials/EUIPO – Swiss Pharma International (ADVASTEROL) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Povlačenje prigovora – Obustava postupka”)	51
2022/C 237/66	Predmet T-226/21: Rješenje Općeg suda od 30. ožujka 2022. – Retail Royalty/EUIPO – Fashion Energy (Prikaz orla) („Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Povlačenje zahtjeva za opoziv – Obustava postupka”)	52
2022/C 237/67	Predmet T-265/21: Rješenje Općeg suda od 30. ožujka 2022. – Sunshine Smile/EUIPO (PlusDental+) („Žig Europske unije – Opoziv pobijane odluke – Prestanak postojanja predmeta spora – Obustava postupka”)	52
2022/C 237/68	Predmet T-343/21: Rješenje Općeg suda od 18. ožujka 2022. – Hewlett Packard Enterprise Development/EUIPO – Aruba (ARUBA) („Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Povlačenje zahtjeva za proglašenje žiga ništavim – Obustava postupka”)	53
2022/C 237/69	Predmet T-345/21: Rješenje Općeg suda od 18. ožujka 2022. – Hewlett Packard Enterprise Development/EUIPO – Aruba (ARUBA NETWORKS) („Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Povlačenje zahtjeva za proglašenje žiga ništavim – Obustava postupka”)	54
2022/C 237/70	Predmet T-797/21: Rješenje Općeg suda od 29. ožujka 2022. – Gustopharma Consumer Health/EUIPO – Helixor Heilmittel (HELIXORIGINAL) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Povlačenje prigovora – Obustava postupka”)	54
2022/C 237/71	Predmet T-798/21: Rješenje Općeg suda od 29. ožujka 2022. – Gustopharma Consumer Health/EUIPO – Helixor Heilmittel (HELIXFORTE) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Povlačenje prigovora – Obustava postupka”)	55
2022/C 237/72	Predmet T-522/21: Tužba podnesena 18. siječnja 2022. – XH/Komisija	55
2022/C 237/73	Predmet T-173/22: Tužba podnesena 30. ožujka 2022. – T-Systems International/Komisija	56
2022/C 237/74	Predmet T-196/22: Tužba podnesena 14. travnja 2022. – Mariani/Parlament	57
2022/C 237/75	Predmet T-200/22: Tužba podnesena 19. travnja 2022. – Poljska/Komisija	58
2022/C 237/76	Predmet T-203/22: Tužba podnesena 15. travnja 2022. – Nizozemska/Komisija	59
2022/C 237/77	Predmet T-206/22: Tužba podnesena 20. travnja 2022. – Makhoul/Vijeće	59
2022/C 237/78	Predmet T-207/22: Tužba podnesena 19. travnja 2022. – Mhana/Vijeće	60
2022/C 237/79	Predmet T-208/22: Tužba podnesena 19. travnja 2022. – Makhoul/Vijeće	61

2022/C 237/80	Predmet T-209/22: Tužba podnesena 19. travnja 2022. – Makhoul/Vijeće	62
2022/C 237/81	Predmet T-212/22: Tužba podnesena 21. travnja 2022. – Prigozhina/Vijeće	62
2022/C 237/82	Predmet T-217/22: Tužba podnesena 20. travnja 2022. – Lifestyle Equities/EUIPO – Greenwich Polo Club (GREENWICH POLO CLUB)	63
2022/C 237/83	Predmet T-218/22: Tužba podnesena 21. travnja 2022. – Roxtec/EUIPO – Wallmax (Prikaz plavog kvadrata koji sadržava osam koncentričnih crnih krugova)	64
2022/C 237/84	Predmet T-219/22: Tužba podnesena 22. travnja 2022. – Wallmax/EUIPO – Roxtec (Prikaz plavog kvadrata koji sadržava osam koncentričnih crnih krugova)	65
2022/C 237/85	Predmet T-220/22: Tužba podnesena 25. travnja 2022. – CiviBank/ESB	65
2022/C 237/86	Predmet T-221/22: Tužba podnesena 25. travnja 2022. – Pharmaselect International/EUIPO – OmniActive Health Technologies (LUTAMAX)	66
2022/C 237/87	Predmet T-222/22: Tužba podnesena 22. travnja 2022. – Engineering – Ingegneria Informatica/Komisija i REA	67
2022/C 237/88	Predmet T-228/22: Tužba podnesena 27. travnja 2022. – Casablanca Clothing/EUIPO – Adrien (CASABLANCA TENNIS CLUB)	68
2022/C 237/89	Predmet T-231/22: Tužba podnesena 28. travnja 2022. – Growth Finance Plus/EUIPO (doglover) . .	69
2022/C 237/90	Predmet T-232/22: Tužba podnesena 28. travnja 2022. – Growth Finance Plus/EUIPO (catlover) . .	69
2022/C 237/91	Predmet T-233/22: Tužba podnesena 28. travnja 2022. – Islentyeva/Vijeće	70
2022/C 237/92	Predmet T-234/22: Tužba podnesena 29. travnja 2022. – Ismailova/Vijeće	71
2022/C 237/93	Predmet T-235/22: Tužba podnesena 29. travnja 2022. – Russian Direct Investment Fund/Vijeće . .	72
2022/C 237/94	Predmet T-236/22: Tužba podnesena 28. travnja 2022. – Intel Corporation/Komisija	73
2022/C 237/95	Predmet T-239/22: Tužba podnesena 29. travnja 2022. – Cherusci/EUIPO – LexDellmeier (RIALTO) .	75
2022/C 237/96	Predmet T-242/22: Tužba podnesena 3. svibnja 2022. – OmniActive Health Technologies/EUIPO – Pharmaselect International (LUTAMAX)	75
2022/C 237/97	Predmet T-245/22: Tužba podnesena 4. svibnja 2022. – PGTEX Morocco/Komisija	76
2022/C 237/98	Predmet T-246/22: Tužba podnesena 4. svibnja 2022. – PGTEX Morocco/Komisija	77
2022/C 237/99	Predmet T-253/22: Tužba podnesena 9. svibnja 2022. – Groschopp/EUIPO (Sustainability through Quality)	78

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2022/C 237/01)

Posljednja objava

SL C 222, 7.6.2022.

Prethodne objave

SL C 213, 30.5.2022.

SL C 207, 23.5.2022.

SL C 198, 16.5.2022.

SL C 191, 10.5.2022.

SL C 171, 25.4.2022.

SL C 165, 19.4.2022.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. travnja 2022. – Poljska Republika/Europski parlament, Vijeće Europske unije

(Predmet C-401/19) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje – Direktiva (EU) 2019/790 – Članak 17. stavak 4. točke (b) i (c) in fine – Članak 11. i članak 17. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Sloboda izražavanja i informiranja – Zaštita intelektualnog vlasništva – Obveze naložene pružateljima usluge dijeljenja sadržaja putem interneta – Prethodna automatska provjera (filtriranje) sadržaja koje na internetu objavljuju korisnici”)

(2022/C 237/02)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelji: Republika Poljska (zastupnici: B. Majczyna, M. Wiącek i J. Sawicka, agenti, uz asistenciju J. Barskija, u svojstvu vještaka)

Tuženici: Europski parlament (zastupnici: D. Warin, S. Alonso de León i W. D. Kuzmienko, agenti), Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Alver, F. Florindo Gijón i D. Kornilaki, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženicima: Kraljevina Španjolska (zastupnici: S. Centeno Huerta i J. Rodríguez de la Rúa Puig, a zatim J. Rodríguez de la Rúa Puig, agenti), Francuska Republika (zastupnici: A.-L. Desjonquères i A. Daniel, agenti), Portugalska Republika (zastupnici: M. A. Capela de Carvalho Galaz Pimenta, P. Barros da Costa, P. Salvação Barreto i L. Inez Fernandes, a zatim M. A. Capela de Carvalho Galaz Pimenta, P. Barros da Costa i P. Salvação Barreto, agenti), Europska komisija (zastupnici: F. Erlbacher, S. L. Kalèda, J. Samnadda i B. Sasinowska, agenti)

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Republici Poljskoj nalaže se snošenje troškova.
3. Kraljevina Španjolska, Francuska Republika, Portugalska Republika i Europska komisija snose vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 270, 12. 8. 2019.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 28. travnja 2022. – Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd/Europska komisija, Hyet Sweet SAS

(Predmet C-666/19 P) ⁽¹⁾

(„Žalba – Damping – Uvoz aspartama podrijetlom iz Kine – Uredba (EU) br. 1225/2009 i Uredba (EU) 2016/1036 – Područje primjene ratione temporis – Članak 2. stavak 7. – Status poduzetnika koji posluje u okviru tržišnog gospodarstva – Odbijanje – Članak 2. stavak 10. – Prilagodbe – Teret dokazivanja – Članak 3. – Utvrđivanje štete – Dužna pažnja Europske komisije”)

(2022/C 237/03)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (zastupnici: K. Adamantopoulos, dikigoros, i P. Billiet, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: u početku T. Maxian Rusche i N. Kuplewatzky, a zatim T. Maxian Rusche i A. Demeneix i naposljetku T. Maxian Rusche i K. Blanck, agenti), Hyet Sweet SAS

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 383, 11. 11. 2019.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 28. travnja 2022. – Yieh United Steel Corp./Europska komisija, Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL

(Predmet C-79/20 P) ⁽¹⁾

(„Žalba – Damping – Provedbena uredba (EU) 2015/1429 – Uvoz hladnovaljanih ravnih proizvoda od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Tajvana – Konačna antidampinska pristojba – Uredba (EZ) br. 1225/2009 – Članak 2. – Izračun uobičajene vrijednosti – Izračun troška proizvodnje – Gubici u proizvodnji – Odbijanje umanjenja za vrijednost recikliranog otpada – Određivanje uobičajene vrijednosti na temelju prodaja istovrsnog proizvoda za potrošnju na domaćem tržištu zemlje izvoznice – Isključenje prodaja na domaćem tržištu zemlje izvoznice iz osnove za određivanje uobičajene vrijednosti ako se one odnose na proizvode namijenjene izvozu”)

(2022/C 237/04)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Yieh United Steel Corp. (zastupnik: D. Luff, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brakeland, M. França i A. Demeneix, a zatim J.-F. Brakeland i G. Luengo, agenti), Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL (zastupnici: J. Killick i G. Forwood, odvjetnici, i G. Papaconstantinou, dikigoros)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvo Yieh United Steel Corp. snosit će, osim vlastitih troškova, i troškove Europske komisije i udruženja Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL.

(¹) SL C 103, 30. 3. 2020.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Krajský soud v Brně – Republika Češka) – Vinařství U Kapličky s.r.o./Státní zemědělská a potravinářská inspekce

(Predmet C-86/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Uspostavljanje zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda – Vино – Uredba (EU) br. 1308/2013 – Pravila koja se odnose na stavljanje na tržište – Članak 80. – Enološki postupci – Zabrana stavljanja na tržište – Članak 90. – Uvoz vina – Uredba (EZ) br. 555/2008 – Članak 43. – Dokument V. I. 1. – Potvrda o podvrgavanju pošiljaka vina preporučenim ili odobrenim enološkim postupcima – Dokazna vrijednost – Uredba (EU) br. 1306/2013 – Članak 89. stavak 4. – Kazne – Stavljanje na tržište vina porijeklom iz treće zemlje – Vино podvrgnuto neodobrenim enološkim postupcima – Oslobođenje od odgovornosti – Teret dokazivanja”)

(2022/C 237/05)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Krajský soud v Brně

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Vinařství U Kapličky s.r.o.

Tuženik: Státní zemědělská a potravinářská inspekce

Izreka

1. Članak 80. stavak 2. točke (a) i (c) te članak 90. stavak 3. točku (a) Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 treba tumačiti na način da je potvrda iz dokumenta V. I. 1. sastavljenog za pošiljku vina uvezenog u Uniju na temelju članka 43. Uredbe Komisije (EZ) br. 555/2008 od 27. lipnja 2008. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 479/2008 o zajedničkoj organizaciji tržišta vina u vezi s programima potpore, trgovinom s trećim zemljama, proizvodnim potencijalom i o nadzoru u sektoru vina, prema kojoj je ta pošiljka bila podvrgnuta enološkim postupcima koje je preporučila i objavila Međunarodna organizacija za vino i vinovu lozu ili odobrila Unija, relevantna za ocjenu sukladnosti navedene pošiljke s enološkim postupcima iz članka 80. stavka 2. točaka (a) i (c) Uredbe br. 1308/2013, ali pritom sama za sebe nije dovoljna da bi se njome dokazala ta sukladnost.
2. Članak 89. stavak 4. Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uredaba Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) 485/2008 u vezi s člankom 64. stavkom 2. točkom (d) te uredbe i člankom 80. stavkom 2. Uredbe br. 1308/2013 treba tumačiti na način da mu se protivi pravni propis države članice koji predviđa da je – kad osoba koja u toj državi članici stavlja na tržište pošiljku vina uvezenog iz

treće zemlje koja nije u skladu s enološkim postupcima iz članka 80. stavka 2. točke (a) ili (c) Uredbe br. 1308/2013 podnese dokument V. I. 1. sastavljen za tu pošiljku koji potvrđuje da je navedena pošiljka bila podvrgnuta enološkim postupcima koje je preporučio i objavio OIV ili odobrila Unija – teret dokazivanja o postojanju krivnje te osobe za povredu zabrane stavljanja na tržište predviđene člankom 80. stavkom 2. Uredbe br. 1308/2013 na nadležnim tijelima navedene države članice.

(¹) SL C 137, 27. 4. 2020.

Presuda Suda (treće vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Federatie Nederlandse Vakbeweging/Heiploeg Seafood International BV, Heitrans International BV

(Predmet C-237/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2001/23/EZ – Članci 3. do 5. – Prijenosi poduzeća – Zaštita prava zaposlenika – Iznimke – Postupak u slučaju insolventnosti – „Pre-pack” – Opstanak poduzeća – Prijenos (dijela) poduzeća nakon proglašenja stečaja kojem je prethodio pre-pack”)

(2022/C 237/06)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Federatie Nederlandse Vakbeweging

Tuženik: Heiploeg Seafood International BV, Heitrans International BV

Izreka

1. Članak 5. stavak 1. Direktive Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona, treba tumačiti na način da je uvjet koji predviđa – prema kojem se članci 3. i 4. te direktive ne primjenjuju na prienos poduzeća kad prenositelj podliježe stečajnom ili sličnom postupku u slučaju insolventnosti „koji je pokrenut s ciljem likvidacije imovine prenositelja” – ispunjen kada je prienos cijelog ili dijela poduzeća pripremljen prije otvaranja stečajnog postupka s ciljem likvidacije imovine prenositelja i za vrijeme kojeg je navedeni prienos proveden, u okviru postupka pre-packa čiji je glavni cilj da se u stečajnom postupku likvidacijom poduzeća koje trajno posluje u najvećoj mogućoj mjeri namire svi vjerovnici i po mogućnosti očuvaju radna mjesta, pod uvjetom da je takav postupak pre-packa uređen zakonskim ili regulatornim odredbama.
2. Članak 5. stavak 1. Direktive 2001/23 treba tumačiti na način da uvjet koji predviđa – prema kojem se članci 3. i 4. te direktive ne primjenjuju na prienos poduzeća, pogona, dijela poduzeća ili pogona kada je stečajni ili slični postupak u slučaju insolventnosti kojem prenositelj podliježe „pod nadzorom [...] nadležnog javnog tijela” – ispunjen kada je prienos poduzeća, pogona ili dijela poduzeća ili pogona pripremljen u okviru postupka pre-packa koji je prethodio proglašenju stečaja, od strane budućeg stečajnog upravitelja, pod nadzorom „budućeg stečajnog suca”, i kada je ugovor o tom prijenosu sklopljen i proveden nakon proglašenja stečaja čiji je cilj likvidacija imovine prenositelja, pod uvjetom da je takav postupak pre-packa uređen zakonskim ili regulatornim odredbama.

(¹) SL C 297, 7. 9. 2020.

Presuda Suda (treće vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka – Meta Platforms Ireland Limited, prije Facebook Ireland Limited/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Predmet C-319/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka – Uredba (EU) 2016/679 – Članak 80. – Zastupanje ispitanika od strane neprofitne udruge – Predstavnička tužba koju je podnijela udruga za zaštitu interesa potrošača bez mandata i neovisno o tome jesu li povrijeđena konkretna prava ispitanika – Tužba koja se temelji na zabrani nepoštenih poslovnih prakse, povredi zakona u području zaštite potrošača ili zabrani korištenja ništavih općih uvjeta”)

(2022/C 237/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Meta Platforms Ireland Limited, prije Facebook Ireland Limited

Tuženik: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Izreka

Članak 80. stavak 2. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis kojim se udruzi za zaštitu interesa potrošača dopušta da pokrene sudski postupak, bez mandata koji joj se dodjeljuje u tu svrhu i neovisno o tome jesu li povrijeđena konkretna prava ispitanika, protiv navodnog počinitelja povrede prava na zaštitu osobnih podataka pozivajući se na kršenje zabrane nepoštenih poslovnih praksi, zakona u području zaštite potrošača ili zabrane korištenja ništavih općih uvjeta, ako dotična obrada podataka može utjecati na prava koja za identificiranu fizičku osobu ili fizičku osobu koju se može identificirati proizlaze iz te uredbe.

⁽¹⁾ SL C 359, 26. 10. 2020.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 26. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark – Austrija) – NW/Landespolizeidirektion Steiermark (C-368/20), Bezirkshauptmannschaft Leibnitz (C-369/20)

(Povezani predmeti C-368/20 i C-369/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Područje slobode, sigurnosti i pravde – Slobodno kretanje osoba – Uredba (EU) 2016/399 – Zakonik o schengenskim granicama – Članak 25. stavak 4. – Privremeno ponovno uvođenje nadzora na unutarnjim granicama unutar ukupnog maksimalnog trajanja od šest mjeseci – Nacionalni propis kojim se predviđa više uzastopnih razdoblja nadzora koji prelaze to trajanje – Neusklađenost takvog propisa s člankom 25. stavkom 4. Zakonika o schengenskim granicama u slučaju kad se uzastopna razdoblja temelje na istoj ili istim prijetnjama – Nacionalni propis koji nalaže predočenje putovnice ili osobne iskaznice prilikom kontrole na unutarnjoj granici pod prijetnjom sankcija – Neusklađenost takve obveze s člankom 25. stavkom 4. Zakonika o schengenskim granicama kada je sam nadzor u suprotnosti s tom odredbom”)

(2022/C 237/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: NW

Tuženik: Landespolizeidirektion Steiermark (C-368/20), Bezirkshauptmannschaft Leibnitz (C-369/20)

Izreka

1. Članak 25. stavak 4. Uredbe (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama), kako je izmijenjena Uredbom (EU) 2016/1624 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. rujna 2016., treba tumačiti na način da mu se protivi privremeno ponovno uvođenje nadzora na unutarnjim granicama od strane države članice na temelju članka 25. i 27. tog zakonika, kad njegovo trajanje prelazi ukupno maksimalno trajanje od šest mjeseci utvrđeno u tom članku 25. stavku 4. i kad ne postoji nova prijetnja koja bi opravdavala novu primjenu razdoblja predviđenih u navedenom članku 25.
2. Članak 25. stavak 4. Uredbe 2016/399, kako je izmijenjena Uredbom 2016/1624, treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis kojim država članica obvezuje osobu da, pod prijetnjom sankcija, predoči putovnicu ili osobnu iskaznicu prilikom ulaska na državno područje te države članice preko unutarnje granice, kad je ponovno uvođenje nadzora na unutarnjim granicama u okviru kojeg je ta obveza nametnuta u suprotnosti s tom odredbom.

⁽¹⁾ SL C 348, 19. 10. 2020.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Hamburg – Njemačka) – Gräfendorfer Geflügel- und Tiefkühlfeinkost Produktions GmbH (C-415/20), F. Reyher Nchfg. GmbH & Co. KG vertr. d. d. Komplementärin Verwaltungsgesellschaft F. Reyher Nchfg. mbH (C-419/20), Flexi Montagetechnik GmbH & Co. KG/Hauptzollamt Hamburg (C-415/20 i C-419/20), Hauptzollamt Kiel (C-427/20)

(Spojeni predmeti C-415/20, C-419/20 i C-427/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Carinska unija – Prava na povrat ili na plaćanje novčanih iznosa koje je država članica naplatila ili odbila protivno pravu Unije – Antidampinške pristojbe, uvozne carine, izvozne subvencije i novčane kazne – Pojam „povreda prava Unije” – Pogrešno tumačenje ili primjena tog prava – Utvrđenje da je navedeno pravo povrijedio sud Unije ili nacionalni sud – Pravo na plaćanje kamata – Razdoblje za koje se plaćaju kamate”)

(2022/C 237/09)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Gräfendorfer Geflügel- und Tiefkühlfeinkost Produktions GmbH (C-415/20), F. Reyher Nchfg. GmbH & Co. KG vertr. d. d. Komplementärin Verwaltungsgesellschaft F. Reyher Nchfg. mbH (C-419/20), Flexi Montagetechnik GmbH & Co. KG

Tuženici: Hauptzollamt Hamburg (C-415/20 i C-419/20), Hauptzollamt Kiel (C-427/20)

Izreka

Načela prava Unije o pravima osoba na ishođenje povrata novčanih iznosa čije im je plaćanje nametnula država članica protivno pravu Unije te plaćanje kamata na te novčane iznose treba tumačiti na način:

- prvo, da se primjenjuju u slučaju u kojem predmetni novčani iznosi odgovaraju, s jedne strane, izvoznim subvencijama koje su sa zakašnjenjem odobrene osobi nakon što su joj odbijene protivno tom pravu i, s druge strane, novčanoj kazni koja je toj osobi izrečena zbog te povrede;
- drugo, da se primjenjuju kad iz odluke Suda ili odluke nacionalnog suda proizlazi da je nacionalno tijelo, ovisno o slučaju, odbilo ili nametnulo plaćanje izvoznih subvencija, novčane kazne, antidampinških pristojbi ili uvoznih carina bilo na temelju pogrešnog tumačenja prava Unije bilo na temelju pogrešne primjene tog prava i
- treće, da im se protivi nacionalni propis koji predviđa da se, kada je plaćanje uvoznih subvencija, novčane kazne, antidampinških pristojbi ili uvoznih carina, ovisno o slučaju, odbijeno ili nametnuto protivno pravu Unije, kamate moraju platiti samo za razdoblje od datuma pokretanja postupka pred sudom kojim se zahtijeva plaćanje ili povrat predmetnog novčanog iznosa i, s druge strane, do datuma kada je nadležni sud donio odluku, isključujući prethodno razdoblje. Suprotno tomu, njima se samo po sebi ne protivi to da takvo zakonodavstvo predviđi da se navedeno plaćanje duguje samo ako je takav postupak pokrenut, pod uvjetom da to pretjerano ne otežava ostvarivanje prava koja osobe izvode iz prava Unije.

⁽¹⁾ SL C 432, 7. 12. 2020.
SL C 414, 30. 11. 2020.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 28. travnja 2022. – Europska komisija/Republika Bugarska**(Predmet C-510/20) ⁽¹⁾**

(„Povreda obveze države članice – Članak 258. UFEU-a – Okoliš – Direktiva 2008/56/EZ – Politika morskog okoliša – Članak 5. – Morske strategije – Članak 17. stavci 2. i 3. – Nepreispitivanje početne procjene, utvrđivanja dobrog stanja okoliša i okolišnih ciljeva u roku – Nedostavljanje Europskoj komisiji, u roku, podataka o svim ažuriranjima obavljenima nakon preispitivanja”)

(2022/C 237/10)

Jezik postupka: bugarski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: O. Beynet i I. Zaloguin, agenti)

Tuženik: Republika Bugarska (zastupnici: T. Mitova, L. Zaharieva i T. Tsingileva, agenti)

Izreka

1. Time što u propisanim rokovima nije, kao što je to precizirano u članku 5. Direktive 2008/56/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o uspostavljanju okvira za djelovanje Zajednice u području politike morskog okoliša (Okvirna direktiva o morskoj strategiji), provela početnu procjenu, utvrđivanje dobrog stanja okoliša i okolišnih ciljeva i, s druge strane, time što Komisiji nije dostavila podatke o svim ažuriranjima obavljenima nakon preispitivanja, Republika Bugarska povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 17. stavka 2. točki (a) i (b) i članka 17. stavka 3. te direktive.
2. Republici Bugarskoj nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 433, 14. 12. 2020.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – NovaText GmbH/Ruprecht-Karls-Universität Heidelberg**(Predmet C-531/20) ⁽¹⁾**

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Prava intelektualnog vlasništva – Direktiva 2004/48/EZ – Članak 3. – Opća obveza u vezi s mjerama, postupcima i pravnim sredstvima potrebnima za osiguravanje provedbe prava intelektualnog vlasništva – Članak 14. – Pojam „opravdani i razmjerni sudski troškovi” – Patentni zastupnik – Nemogućnost nacionalnog suda da ocijeni opravdanost i razmjernost troškova koji su naloženi neuspješnoj stranci”)

(2022/C 237/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: NovaText GmbH

Tuženik: Ruprecht-Karls-Universität Heidelberg

Izreka

Članke 3. i 14. Direktive 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva treba tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis ili njegovo tumačenje koje nacionalnom sudu pred kojim se vodi postupak u području primjene te direktive onemogućuje da u svakom slučaju koji se pred njim vodi valjano uzme u obzir njegove posebne značajke kako bi ocijenio jesu li sudski troškovi koje je imala uspješna stranka u sporu opravdani i razmjerni.

(¹) SL C 28, 25. 1. 2021.

**Presuda Suda (deseto vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Landgericht Saarbrücken – Njemačka) – Koch Media GmbH/FU**

(Predmet C-559/20) (¹)

**(„Zahtjev za prethodnu odluku – Prava intelektualnog vlasništva – Direktiva 2004/48/EZ – Članak 14. –
Pojmovi „sudski troškovi” i „ostali troškovi” – Opomena radi osiguranja izvansudske provedbe prava
intelektualnog vlasništva – Troškovi za rad odvjetnika – Kvalifikacija – Nacionalni propis kojim se pod
određenim uvjetima ograničava iznos tih nadoknativih troškova”)**

(2022/C 237/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Saarbrücken

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Koch Media GmbH

Tuženik: FU

Izreka

1. Članak 14. Direktive 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva treba tumačiti na način da troškovi koje ima nositelj prava intelektualnog vlasništva na ime svojega zastupanja po odvjetniku radi osiguranja provedbe svojih prava izvansudskim putem, poput troškova u vezi s opomenom, ulaze u pojam „ostali troškovi” u smislu te odredbe.
2. Članak 14. Direktive 2004/48 treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis kojim se predviđa da se u situaciji u kojoj je povredu prava intelektualnog vlasništva počinila fizička osoba izvan okvira svoje profesionalne ili komercijalne djelatnosti, naknada „ostalih troškova” iz te odredbe, na koje je nositelj tog prava ovlašten, izračunava paušalno na osnovi vrijednosti predmeta spora ograničenog tim propisom, osim ako nacionalni sud smatra da, vodeći računa o posebnim značajkama konkretnog slučaja koji se pred njim vodi, primjena takvog ograničenja nije pravična.

(¹) SL C 35, 1. 2. 2021.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul Cluj – Rumunjska) – Happy Education SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj

(Predmet C-612/20) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 132. stavak 1. točka (i) – Izuzeća koja se odnose na određene aktivnosti od javnog interesa – Izuzeća u vezi s obrazovanjem djece ili mladih ljudi, školskim ili sveučilišnim obrazovanjem – Pružanje dopunskih usluga uz školski program – Privatni subjekt koji pruža te usluge u komercijalne svrhe)

(2022/C 237/13)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Cluj

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Happy Education SRL

Tuženici: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj

Izreka

Članak 132. stavak 1. točku (i) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da pojam „subjekt s ciljem sličnim” javnopravnim subjektima, u smislu te odredbe, ne obuhvaća privatno tijelo koje obavlja obrazovne djelatnosti od javnog interesa, a koje se osobito sastoje od organizacije dopunskih aktivnosti uz školski program, kao što su pomoć prilikom pisanja zadaća, obrazovni programi, tečajevi stranih jezika, koje je odobrio Ured za trgovački registar na temelju oznake CAEN 8559 „Ostali oblici obrazovanja” u smislu klasifikacije nacionalnih gospodarskih djelatnosti, ako taj poduzetnik ni u kojem slučaju ne ispunjava uvjete predviđene nacionalnim pravom kako bi mogao ostvariti pravo na to priznanje.

⁽¹⁾ SL C 53, 15. 2. 2021.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Högsta förvaltningsdomstolen – Švedska) – Skatteverket/DSAB Destination Stockholm AB

(Predmet C-637/20) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2006/112/EZ – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost – Članak 30.a točka 1. – Pojam „vrijednosni kupon” – Članak 30.a točka 3. – Pojam „višenamjenski vrijednosni kupon” – Prodaja kartice koja svojem imatelju daje pravo da se u određenom razdoblju koristi većim brojem isporuka turističkih usluga)

(2022/C 237/14)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta förvaltningsdomstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Skatteverket

Tuženik: DSAB Destination Stockholm AB

Izreka

Članak 30.a Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća (EU) 2016/1065 od 27. lipnja 2016., treba tumačiti na način da instrument koji svojem imatelju daje pravo na korištenje raznim uslugama na određenom mjestu, u ograničenom razdoblju i do određene vrijednosti, može činiti „vrijednosni kupon” u smislu članka 30.a točke 1. te direktive, čak i ako zbog ograničenog razdoblja valjanosti tog instrumenta prosječni potrošač ne može iskoristiti sve ponuđene usluge. Navedeni instrument jest „višenamjenski vrijednosni kupon” u smislu članka 30.a točke 3. navedene direktive, s obzirom na to da porez na dodanu vrijednost koji se duguje na te usluge nije poznat u trenutku njegova izdavanja.

(¹) SL C 53 od 15. 2. 2021.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana – Italija) – Caruter s.r.l./S.R.R. Messina Provincia S.c.P.A. i dr.

(Predmet C-642/20) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2014/24/EU – Javna nabava – Članak 63. – Oslanjanje skupine gospodarskih subjekata na sposobnosti drugih subjekata – Mogućnost javnog naručitelja da zahtijeva da određene kritične poslove obavlja sudionik u toj skupini – Nacionalni propis koji predviđa da poduzetnik zastupnik skupine mora ispunjavati kriterije i pružati usluge u većinskom dijelu)

(2022/C 237/15)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Caruter s.r.l.

Tuženici: S.R.R. Messina Provincia SCpA, Comune di Basicò, Comune di Falcone, Comune di Fondachelli Fantina, Comune di Gioiosa Marea, Comune di Librizzi, Comune di Mazzarrà Sant'Andrea, Comune di Montagnareale, Comune di Oliveri, Comune di Piraino, Comune di San Piero Patti, Comune di Sant'Angelo di Brolo, Regione Siciliana – Urega – Ufficio regionale espletamento gare d'appalti lavori pubblici Messina, Regione Siciliana – Assessorato regionale delle infrastrutture e della mobilità,

uz sudjelovanje: Ditta individuale Pippo Pizzo, Onofaro Antonino Srl, Gial Plast Srl, Colombo Biagio Srl,

Izreka

Članak 63. Direktive 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ, treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis prema kojem poduzetnik zastupnik skupine gospodarskih subjekata koja sudjeluje u postupku javne nabave mora ispunjavati kriterije predviđene u obavijesti o nadmetanju i izvršavati usluge tog ugovora u većinskom dijelu.

(¹) SL C 79, 8. 3. 2021.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 27. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour constitutionnelle – Belgija) – Airbnb Ireland UC/Région de Bruxelles-Capitale

(Predmet C-674/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Unutarnje tržište – Članak 114. stavak 2. UFEU-a – Isključenje poreznih odredbi – Direktiva 2000/31/EZ – Usluge informacijskog društva – Elektronička trgovina – Internetska platforma za posredovanje u prometu nekretnina – Članak 1. stavak 5. točka (a) – Isključenje područja oporezivanja – Definicija – Nacionalni propis u vezi s porezom na turističke smještajne objekte – Odredba kojom se posrednici obvezuju da poreznoj upravi, na pisani zahtjev, dostave određene podatke u vezi s iskorištavanjem tih objekata radi utvrđivanja obveznika tog poreza – Članak 56. UFEU-a – Nepostojanje diskriminacije – Nepostojanje ograničenja”)

(2022/C 237/16)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour constitutionnelle

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Airbnb Ireland UC

Tuženik: Région de Bruxelles-Capitale

Izreka

1. Odredbu poreznog propisa države članice koja obvezuje posrednike – kada je riječ o turističkim smještajnim objektima koji se nalaze u regiji te države članice za koje djeluju kao posrednici ili vode njihovu promidžbenu politiku – da dostave poreznoj upravi, na njezin pisani zahtjev, podatke o upravitelju i turističkim smještajnim objektima te broj noćenja i iznajmljenih smještajnih jedinica tijekom protekle godine, treba smatrati, po svojoj prirodi, neodvojivo povezanom s propisom čiji je ona dio i da je, slijedom toga, obuhvaćena „područjem oporezivanja” koje je izričito isključeno iz područja primjene Direktive 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine.
2. Propis koji obvezuje pružatelje usluga posredovanja u prometu nekretninama, neovisno o njihovu mjestu poslovnog nastana i načinu na koji posreduju, da, kada je riječ o turističkim smještajnim objektima koji se nalaze u regiji predmetne države članice za koje djeluju kao posrednici ili vode njihovu promidžbenu politiku, dostave regionalnoj poreznoj upravi, na njezin pisani zahtjev, podatke o upravitelju i turističkim smještajnim objektima te o broju noćenja i iznajmljenih smještajnih jedinica tijekom protekle godine, nije u suprotnosti sa zabranom propisanom u članku 56. UFEU-a.

⁽¹⁾ SL C 128, 12. 4. 2021.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht München I – Njemačka) – Phoenix Contact GmbH & Co. KG/HARTING Deutschland GmbH & Co. KG, Harting Electric GmbH & Co. KG

(Predmet C-44/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Intelektualno vlasništvo – Direktiva 2004/48/EZ – Članak 9. stavak 1. – Europski patent – Privremene mjere – Ovlašt nacionalnih sudskih tijela da izdaju privremeni sudski nalog usmjeren na sprečavanje neposredne povrede prava intelektualnog vlasništva – Nacionalna sudska praksa u okviru koje se odbijaju zahtjevi za određivanje privremenih mjera ako valjanost spornog patenta nije potvrđena barem prvostupanjskom odlukom u postupku povodom prigovora odnosno u postupku za proglašenje ništavosti – Obveza usklađenog tumačenja”)

(2022/C 237/17)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht München I

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Phoenix Contact GmbH & Co. KG

Tuženici: HARTING Deutschland GmbH & Co. KG, Harting Electric GmbH & Co. KG

Izreka

Članak 9. stavak 1. Direktive 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalna sudska praksa na temelju koje načelno valja odbijati zahtjeve za određivanje privremenih mjera zbog povrede patenta ako valjanost predmetnog patenta nije potvrđena barem prvostupanjskom odlukom u postupku povodom prigovora odnosno u postupku za proglašenje ništavosti.

⁽¹⁾ SL C 182, 10. 5. 2021.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio l'Augstākā tiesa (Senāts) – Latvija) – SIA „PRODEX” Valsts ieņēmumu dienests

(Predmet C-72/21) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Carinska unija – Zajednička carinska tarifa – Kombinirana nomenklatura – Tarifni brojevi – Podbroj 4418 20 – Doseg – Vrata i njihovi okviri, dovratnici te pragovi – Ploče MDF i oblikovane letvice – Opće pravilo 2.a) prvi dio za tumačenje kombinirane nomenklature – Necjelovit ili nedovršen proizvod – Pojam)

(2022/C 237/18)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa (Senāts)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SIA „PRODEX”

Tuženik: Valsts ieņēmumu dienests

Izreka

Tarifni podbroj 4418 20 KN-a, u vezi s prvim dijelom općeg pravila 2.(a) za tumačenje KN-a, koji se nalazi u Prilogu I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi, u verziji koja proizlazi iz Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 1001/2013 od 4. listopada 2013., treba tumačiti na način da on, kao zasebne proizvode, obuhvaća robu opisanu kao ploče i oblikovane letvice od drva, čiji profil i ukrasna završna obrada objektivno upućuju na to da su namijenjeni za izradu okvira, dovratnika i pragova, čak i necjelovite ili nedovršene, pod uvjetom da je ta roba obrađena na način koji je identificira isključivo kao takvu i da stoga posjeduje bitne značajke dovršenih proizvoda.

⁽¹⁾ SL C 138, 19. 4. 2021.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León – Španjolska) – Gerencia Regional de Salud de Castilla y León/Delia

(Predmet C-86/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno kretanje radnika – Članak 45. UFEU-a – Uredba (EU) br. 492/2011 – Članak 7. stavak 2. – Jednako postupanje – Nacionalni sustav priznavanja profesionalnog razvoja zdravstvenih djelatnika – Neuzimanje u obzir profesionalnog iskustva stečenog u zdravstvenim službama druge države članice – Prepreka”)

(2022/C 237/19)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Gerencia Regional de Salud de Castilla y León

Tuženik: Delia

Izreka

Članak 45. UFEU-a i članak 7. Uredbe br. 492/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji treba tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis koji se odnosi na priznavanje profesionalnog razvoja u zdravstvenoj službi države članice koji sprječava da se na temelju radnog staža radnika uzme u obzir profesionalno iskustvo koje je potonji stekao u zdravstvenoj službi druge države članice, osim ako ograničenje slobode kretanja radnika koje sadržava ta nacionalna odredba nema cilj od općeg interesa, njome se može jamčiti ostvarenje tog cilja i ne prekoračuje ono što je nužno za njegovo ostvarenje.

⁽¹⁾ SL C 189, 17. 5. 2021.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 28. travnja 2022 (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – UAB „Romega“ Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba

(Predmet C-89/21) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Propisi o hrani – Uredba (EZ) br. 2073/2005 – Mikrobiološki kriteriji primjenjivi na hranu – Članak 1. – Prilog I. – Svježe meso peradi – Provjera nadležnih tijela postoje li salmonele iz retka 1.28. poglavlja 1. tog priloga – Provjera prisutnosti drugih patogenih mikroorganizama – Uredba (EZ) br. 178/2002 – Članak 14. stavak 8. – Diskrecijska ovlast nacionalnih tijela – Doseg)

(2022/C 237/20)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: UAB „Romega“

Tuženik: Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba

Izreka

Članak 1. Uredbe Komisije (EZ) br. 2073/2005 od 15. studenoga 2005. o mikrobiološkim kriterijima za hranu, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 1086/2011 od 27. listopada 2011., u vezi s člankom 14. stavkom 8. Uredbe (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane, treba tumačiti na način da nadležno tijelo države članice može smatrati nesigurnim, u smislu članka 14. stavaka 1. i 2. Uredbe br. 178/2002, kategoriju hrane koja se sastoji od svježeg mesa peradi u kojem su otkriveni patogeni mikroorganizmi različiti od serotipova salmonele iz retka 1.28. poglavlja 1. Priloga I. Uredbi br. 2073/2005, kako je izmijenjena Uredbom br. 1086/2011.

⁽¹⁾ SL C 163, 3. 5. 2021.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Administrativen sad Veliko Tarnovo – Bugarska) – „Nikopolis AD Istrum 2010“ EOOD (C-160/21), „Agro – eko 2013“ EOOD (C-217/21)/Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie“

(Spojeni predmeti C-160/21 i C-217/21) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička poljoprivredna politika – Programi izravne potpore – Uredba (EU) br. 1306/2013 – Plaćanja korisnicima – Članak 75. – Rok za plaćanje – Poštovanje – Nepostojanje – Prešutno odbijanje zahtjeva za potporu)

(2022/C 237/21)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: „Nikopolis AD Istrum 2010“ EOOD (C-160/21), „Agro – eko 2013“ EOOD (C-217/21)

Tuženik: Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie“

Izreka

Članak 75. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uredba Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) 485/2008, kako je izmijenjena Uredbom (EU) 2017/2393 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2017., treba tumačiti na način da se ne može smatrati da to što agencija za plaćanja države članice nije prije isteka roka određenog u toj odredbi isplatila potporu koju je poljoprivrednik zatražio predstavlja prešutnu odluku o odbijanju predmetnog zahtjeva za potporu, i to neovisno o tome je li dotični poljoprivrednik bio obaviješten o eventualnim dodatnim provjerama koje opravdavaju takvo prekoračenje tog roka.

⁽¹⁾ SL C 206, 31. 5. 2021.
SL C 242, 21.06.2021.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Augstākā tiesa (Senāts) – Latvija) – „Piltenes meži” SIA/Lauku atbalsta dienests

(Predmet C-251/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Europski poljoprivredni fond za ruralni razvoj (EPFRR) – Uredba (EU) br. 1305/2013 – Potpora EPFRR-a ruralnom razvoju – Članak 30. – Plaćanja u okviru mreže Natura 2000 – Područje primjene – Zahtjev za potporu zbog postojanja mikro-rezervata osnovanog u šumi koja nije dio mreže Natura 2000 kako bi se doprinijelo osiguranju zaštite vrste divlje ptice – Uredba (EU) br. 702/2014 – Izuzeće prema kategoriji određenih potpora sektorima poljoprivrede i šumarstva – Primjena na potpore koje se sufinanciraju iz sredstava Europske unije – Neprimjena na poduzetnike u teškoćama”)

(2022/C 237/22)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa (Senāts)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Piltenes meži” SIA

Tuženik: Lauku atbalsta dienests

Izreka

1. Članak 30. Uredbe (EU) br. 1305/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o potpori ruralnom razvoju iz Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1698/2005 treba tumačiti na način da je, uzimajući u obzir osobito njegov stavak 6., potpora zatražena zbog postojanja mikro-rezervata osnovanog u šumi u svrhu ostvarivanja ciljeva Direktive 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o očuvanju divljih ptica obuhvaćena područjem primjene tog članka 30.
2. Uredbu Komisije (EU) br. 702/2014 od 25. lipnja 2014. o proglašenju određenih kategorija potpora u sektoru poljoprivrede i šumarstva te u ruralnim područjima spojivima s unutarnjim tržištem u primjeni članka 107. i 108. [UFEU-a] treba tumačiti na način da se potporu koju poduzetnik u teškoćama, u smislu članka 2. točke 14. Uredbe br. 702/2014, traži na temelju Uredbe br. 1305/2013 zbog postojanja mikro-rezervata osnovanog u šumi u svrhu ostvarivanja ciljeva Direktive 2009/147 ne može proglasiti spojivom s unutarnjim tržištem na temelju te uredbe.

⁽¹⁾ SL C 252, 28. 6. 2021.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Belgija) – Secrétariat général de l'Enseignement catholique ASBL (SeGEC) i dr./Institut des Comptes nationaux (ICN), Banque nationale de Belgique

(Predmet C-277/21) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Uredba (EU) br. 549/2013 – Europski sustav nacionalnih i regionalnih računa u Europskoj uniji – Prilog A stavak 20.15. – Nadzor koji Institut za nacionalne račune provodi nad organizacijskim tijelima obrazovnih ustanova osnovanima u obliku neprofitnih ustanova – Obrazovne ustanove koje financira država i koje uživaju slobodu obrazovanja zajamčenu Ustavom – Druga rečenica stavka 20.15. Priloga A – Pojam „javno posredovanje u obliku općih odredbi primjenjivih na sve jedinice u okviru iste aktivnosti” – Doseg – Prva rečenica stavka 20.15. Priloga A – Prilog A stavak 2.39. točka (b), stavak 20.15. točka (b) i stavak 20.309. točka (h) – Pojam „pretjerana regulacija” – Doseg)

(2022/C 237/23)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Secrétariat général de l'Enseignement catholique ASBL (SeGEC), Fédération des Établissements libres subventionnés indépendants ASBL (FELSI), Groupe scolaire Don Bosco à Woluwe-Saint-Lambert ASBL, École fondamentale libre de Chênée ASBL, Collège Saint-Guibert de Gembloux ASBL, Collège Saint-Benoit de Maredsous ASBL, Pouvoir organisateur des Centres PMS libres à Woluwe ASBL

Tuženici: Institut des Comptes nationaux (ICN), Banque nationale de Belgique

Izreka

1. Stavak 20.309. točku (h) Priloga A Uredbi (EU) br. 549/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o Europskom sustavu nacionalnih i regionalnih računa u Europskoj uniji, u vezi sa stavkom 2.39. točkom (b) i stavkom 20.15. točkom (b) tog priloga treba tumačiti na način da je pojmom „pretjerana regulacija” obuhvaćen nacionalni propis koji se odnosi na neprofitne ustanove (NPU) koje djeluju u području obrazovanja i koje, iako ih subvencionira nadležna nacionalna opća država, uživaju slobodu obrazovanja zajamčenu Ustavom, kada taj propis navedenoj općoj državi povjerava zadaću ili pravo:

- odobravati nastavne programe,
- uređivati kako strukturu nastave tako i prioritete i posebne zadaće, organizirati nadzor nad uvjetima za upis i isključenje učenika, odlukama razrednog vijeća i financijskim sudjelovanjem, organizirati grupiranje školskih ustanova u strukturirane mreže i zahtijevati izradu obrazovnih, pedagoških i razvojnih projekata, kao i podnošenje izvješća o aktivnostima,
- organizirati nadzor i inspekciju koji se osobito odnose na područja o kojima se podučava, razinu obrazovanja i primjenu jezičnih zakona, isključujući pedagoške metode i
- utvrđivati minimalni broj učenika u razredu, odjeljenju, stupnju ili drugim pododjelima, osim u slučaju odstupanja utvrđenog na ministarskoj razini,

pod uvjetom da su te zadaće i prava dovoljno rigorozni da se njima *de facto* određuje opća politika ili program predmetnih NPU-ova omogućavajući joj da stalno i trajno vrši stvaran i bitan utjecaj na utvrđivanje i ostvarivanje ciljeva tih NPU-ova, njihovih aktivnosti i vidova poslovanja kao i strateških usmjerenja i smjernica koje navedeni NPU-ovi namjeravaju slijediti u obavljanju svojih aktivnosti, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

2. Drugu rečenicu stavka 20.15. Priloga A Uredbi br. 549/2013 treba tumačiti na način da izrazom „opći propis koji se primjenjuje na sve jedinice u okviru iste aktivnosti” nije obuhvaćen nacionalni propis koji čini pravni sustav primjenjiv samo na članove osoblja neprofitnih ustanova koje djeluju u području obrazovanja koje financira opća država.

⁽¹⁾ SL C 278, 12. 7. 2021.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 28. travnja 2022. – Europska komisija/Francuska Republika

(Predmet C-286/21) ⁽¹⁾

(„Povreda obveze države članice – Okoliš – Direktiva 2008/50/EZ – Kvaliteta zraka – Članak 13. stavak 1. i Prilog XI. – Sustavno i ustrajno prekoračivanje graničnih vrijednosti za mikročestice (PM10) u određenim francuskim zonama – Članak 23. stavak 1. – Prilog XV. – „Što je moguće kraće” razdoblje prekoračenja – Odgovarajuće mjere”)

(2022/C 237/24)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: O. Beynet i M. Noll-Ehlers, agenti)

Tuženik: Francuska Republika (zastupnici: T. Stéhelin i W. Zemamta, agenti)

Izreka

1. Francuska Republika je,

- time što od 1. siječnja 2005. do kraja 2019. sustavno i ustrajno nije osigurala poštivanje graničnih vrijednosti za koncentraciju mikročestica (PM10), u aglomeraciji i zoni kvalitete zraka Pariz (FR04A01/FR11ZAG01) i od 1. siječnja 2005. do kraja 2016., uz iznimku 2008., u aglomeraciji i zoni kvalitete zraka Martinique/Fort-de-France (FR39N10/FR02ZAR01), povrijedila obveze koje ima na temelju članka 13. stavka 1. Direktive 2008/50/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o kvaliteti zraka i čišćem zraku za Europu, u vezi s Prilogom XI. toj Direktivi, i
- time što nije osigurala da planovi za kvalitetu zraka predvide odgovarajuće mjere kako bi razdoblje prekoračenja tih vrijednosti bilo što je moguće kraće, povrijedila, u te dvije zone, od 11. lipnja 2010., obveze koje ima na temelju članka 23. stavka 1. drugog podstavka Direktive 2008/50/EZ, u vezi s njezinim Prilogom XV.

2. Francuskoj Republici nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 252, 28. 6. 2021.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 28. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein oikeus – Finska) – C, CD/Syyttäjä

(Predmet C-804/21 PPU) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Hitni prethodni postupak – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Europski uhiđbeni nalog – Okvirna odluka 2002/584/PUP – Članak 23. stavak 3. – Zahtjev intervencije pravosudnog tijela izvršenja – Članak 6. stavak 2. – Policija – Isključenje – Viša sila – Pojam – Pravne prepreke predaji – Pravni postupci koje je pokrenula tražena osoba – Zahtjev za međunarodnu zaštitu – Isključenje – Članak 23. stavak 5. – Istek rokova za predaju – Posljedice – Puštanje na slobodu – Poduzimanje svih drugih mjera nužnih radi sprečavanja bijega”)

(2022/C 237/25)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein oikeus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: C, CD

Tuženik: Syyttäjä

Izreka

1. Članak 23. stavak 3. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđbenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009., treba tumačiti na način da pojam više sile ne obuhvaća pravne prepreke predaji, koje su posljedica pravnih postupaka koje je pokrenula osoba protiv koje je izdan europski uhiđbeni nalog i koji se temelje na pravu države članice izvršenja, ako je konačnu odluku o predaji donijelo pravosudno tijelo izvršenja u skladu s člankom 15. stavkom 1. navedene okvirne odluke.
2. Članak 23. stavak 3. Okvirne odluke 2002/584, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299, treba tumačiti na način da zahtjev intervencije pravosudnog tijela izvršenja, predviđen tom odredbom, nije ispunjen ako država članica izvršenja policiji povjeri provjeru postojanja slučaja više sile i jesu li ispunjeni uvjeti za daljnje zadržavanje osobe protiv koje je izdan europski uhiđbeni nalog i da prema potrebi odluči o novom datumu predaje, i to čak i ako ta osoba ima pravo obratiti se u bilo kojem trenutku pravosudnom tijelu izvršenja, kako bi ono donijelo odluku o navedenim elementima.

Članak 23. stavak 5. Okvirne odluke 2002/584, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299, treba tumačiti na način da se za rokove iz tog članka 23. stavaka 2. do 4. treba smatrati da su istekli, uz posljedicu da se navedenu osobu mora pustiti na slobodu, ako zahtjev intervencije pravosudnog tijela izvršenja iz članka 23. stavka 3. navedene okvirne odluke nije ispunjen.

⁽¹⁾ SL C 95, 28. 2. 2022.

Rješenje Suda (deseto vijeće) od 1. ožujka 2022. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italija) – Milis Energy SpA/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo economico, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA (C-306/19), Go Sun Srl, Malby Energy 4 Srl/Ministero dello Sviluppo economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Autorità di Regolazione per Energia, Reti e Ambiente, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA (C-512/19), Fototre Srl/Ministero dello Sviluppo economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA (C-595/19), Interporto di Trieste SpA (C-608/20), Soelia SpA (C-609/20), Cosilt – Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo (C-610/20 i C-611/20)/Ministero dello Sviluppo economico, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

(Spojeni predmet C-306/19, C-512/19, C-595/19 i C-608/20 do C-611/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Okoliš – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članci 16. i 17. – Načela pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja – Ugovor o energetskej povelji – Članak 10. – Primjenjivost – Direktiva 2009/28/EZ – Članak 3. stavak 3. točka (a) – Promicanje uporabe energije iz obnovljivih izvora – Proizvodnja električne energije u fotonaponskim solarnim postrojenjima – Izmjena programa potpora”)

(2022/C 237/26)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

(predmet C-306/19)

Tužitelj: Milis Energy SpA

Tuženici: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo economico, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

(predmet C-512/19)

Tužitelji: Go Sun Srl, Malby Energy 4 Srl

Tuženici: Ministero dello Sviluppo economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Autorità di Regolazione per Energia, Reti e Ambiente, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

(predmet C-595/19)

Tužitelj: Fototre Srl

Tuženici: Ministero dello Sviluppo economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

(predmeti C-608/20, C-609/20, C-610/20 i C-611/20)

Tužitelji: Interporto di Trieste SpA (C-608/20), Soelia SpA (C-609/20), Cosilt – Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo (C-610/20 i C-611/20)

Tuženici: Ministero dello Sviluppo economico, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

Izreka

Pod uvjetom da to provjeri sud koji je uputio zahtjev, uzimajući u obzir sve relevantne elemente, članak 3. stavak 3. točku (a) Direktive 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ i članke 16. i 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, u vezi s načelima pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja, treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis kojim se predviđa smanjenje ili odgoda isplate poticaja za energiju proizvedenu u solarnim fotonaponskim postrojenjima koji su ranije dodijeljeni upravnim odlukama i potvrđeni posebnim ugovorima sklopljenima između upravitelja tih postrojenja i javnog društva, kad se taj propis odnosi na poticaje koji su već predviđeni, ali koji se još uvijek ne duguju.

(¹) SL C 213, 24. 6. 2019.
SL C 357, 21. 10. 2019.
SL C 53, 15. 2. 2021.

Rješenje Suda (šestog vijeće) od 26. travnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona – Španjolska) – QL/Universitat de Barcelona

(Predmet C-464/21) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Socijalna politika – Direktiva 1999/70/EZ – Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP – Uzastopni ugovori o radu na određeno vrijeme u javnom sektoru – Članak 2. i članak 3. točka 1. – Područje primjene – Pojam „radnik zaposlen na određeno vrijeme”“)

(2022/C 237/27)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: QL

Tuženik: Universitat de Barcelona

Izreka

Članak 2. i članak 3. točku 1. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, sklopljenog 18. ožujka 1999., koji je priložen Direktivi Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, treba tumačiti na način da radnik koji je bio vezan za poslodavca iz javnog sektora uzastopnim ugovorima o radu na određeno vrijeme, čiji se radni odnos na temelju sankcije može prekvalificirati u „radni odnos na neodređeno vrijeme koji nije trajne naravi”, ulazi u područje primjene tog okvirnog sporazuma.

(¹) Datum podnošenja: 29. 7. 2021.

Žalba koju je 9. srpnja 2021. podnio Valvis Holding SA protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 12. svibnja 2021. u predmetu T-638/19, Sun Stars & Sons/EUIPO – Valvis Holding

(Predmet C-420/21 P)

(2022/C 237/28)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Valvis Holding SA (zastupnici: M. Stănescu, D. Bogdan, G. Bozocea, *avocats*)

Druge stranke u postupku: Sun Stars & Sons Pte Ltd, Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Sud (osmo vijeće) je rješenjem od 29. travnja 2022. žalbu proglasio očito nedopuštenom i naložio društvu Valvis Holding SA snošenje vlastitih troškova.

Žalba koju je 10. prosinca 2021. podnio St. Hippolyt Holding GmbH protiv presude Općeg suda (deseto vijeće) od 20. listopada 2021. u predmetu T-351/20, St. Hippolyt/EUIPO – Raisioaqua

(Predmet C-761/21 P)

(2022/C 237/29)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: St. Hippolyt Holding GmbH (zastupnik: M. Gail, *Rechtsanwalt*)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Raisioaqua Oy

Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) je rješenjem od 31. ožujka 2022. utvrdio da se žalba ne dopušta i da društvo St. Hippolyt Holding GmbH snosi vlastite troškove.

Žalba koju je 10. prosinca 2021. podnio St. Hippolyt Holding GmbH protiv presude Općeg suda (deseto vijeće) od 20. listopada 2021. u predmetu T-352/20, St. Hippolyt/EUIPO – Elephant

(Predmet C-762/21 P)

(2022/C 237/30)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: St. Hippolyt Holding GmbH (zastupnik: M. Gail, *Rechtsanwalt*)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Preduzeće za proizvodnju, unutrašnju i spoljnu trgovinu Elephant Co. d.o.o.

Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) je rješenjem od 31. ožujka 2022. utvrdio da se žalba ne dopušta i da društvo St. Hippolyt Holding GmbH snosi vlastite troškove.

Žalba koju je 1. siječnja 2022. podnio José María Castillejo Oriol protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 8. studenoga 2021. u predmetu T-419/21, Castillejo Oriol/Komisija

(Predmet C-1/22 P)

(2022/C 237/31)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: José María Castillejo Oriol (zastupnik: J. Jover Padró, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Rješenjem od 2. svibnja 2022., Sud (deseto vijeće) odbacio je žalbu kao djelomično nedopuštenu i odbio kao djelomično neosnovanu te je odlučio da će žalitelj snositi vlastite troškove.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. veljače 2022. uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) – „Gjensidige” ADB

(Predmet C-90/22)

(2022/C 237/32)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Stranke glavnog postupka

Podnositelj zahtjeva za reviziju: „Gjensidige” ADB

Druge stranke u revizijskom postupku: „Rhenus Logistics” UAB, „ACC Distribution” UAB

Prethodna pitanja

1. Može li se članak 71. Uredbe br. 1215/2012 ⁽¹⁾, u vezi s člancima 25., 29. i 31. te uvodnim izjavama 21. i 22. te uredbe, tumačiti na način da dopušta primjenu članka 31. Konvencije CMR i kada je spor koji je obuhvaćen područjem primjene obaju tih propisa predmet sporazuma o nadležnosti?
2. Uzimajući u obzir namjeru zakonodavca da poveća zaštitu sporazumâ o nadležnosti u Europskoj uniji, može li se članak 45. stavak 1. točka (e) podtočka ii. Uredbe br. 1215/2012 šire tumačiti, na način da obuhvaća ne samo odjeljak 6. nego i odjeljak 7. poglavlja II. te uredbe?
3. Uzimajući u obzir posebna obilježja dane situacije i povezane pravne posljedice, može li se pojam „javni poredak” iz Uredbe br. 1215/2012 tumačiti na način da obuhvaća određeni razlog za nepriznavanje presude druge države članice ako primjena specijalizirane konvencije, kao što je to Konvencija CMR, stvara pravnu situaciju u kojoj se u istom slučaju ne poštuje ni sporazum o nadležnosti ni sporazum o primjenjivom pravu?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2012., L 351, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289.)

Žalba koju je 13. veljače 2022. podnio KY protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 1. prosinca 2021. u predmetu T-433/20, KY/Sud Europske unije

(Predmet C-100/22 P)

(2022/C 237/33)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: KY (zastupnici: N. Maes, J.-N. Louis, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Sud Europske unije

Žalbeni zahtjev

- ukinuti presudu Općeg suda od 1. prosinca 2021., u predmetu T-433/20;
- odlučujući na temelju novih odredbi;
- tužbu proglašiti dopuštenom i osnovanom;
- poništiti odluku o odbijanju zahtjeva za povrat koji je podnio žalitelj;
- naložiti drugoj stranci u postupku snošenje troškova postupaka u oba stupnja.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj tvrdi da je, ispitujući njegovu tužbu za poništenje, Opći sud počinio više pogrešaka koje se tiču prava, koje su uglavnom rezultat zabune između postupka zbog neopravdanog bogaćenja i hipotetskog osporavanja pravila o izračunu mirovinskih prava.

Prvi žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava, jer je Opći sud smatrao da postoji pravna osnova za neopravdano bogaćenje, i na nedostatku u obrazloženju pobijane presude.

Drugi žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava Općeg suda u vezi s primjenom pravila o minimalnim troškovima života.

Treći žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava, jer je Opći sud smatrao da nema osiromašenja.

Četvrti žalbeni razlog temelji se na povredi prava Unije jer je Opći sud zanemario sudske praksu iz predmeta Barroso Truta i dr./Sud Europske unije (presuda od 18. rujna 2018., T-702/16 P, EU:T:2018:557, t. 104. do 106.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. veljače 2022. uputio Tribunale di Napoli (Italija) – Kazneni postupak protiv CU

(Predmet C-112/22)

(2022/C 237/34)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Napoli

Optuženik iz glavnog postupka

CU

Prethodna pitanja

1. Protivi li se pravu Unije, a osobito člancima 18. i 45. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, članku 7. stavku 2. Uredbe (EU) br. 492/11⁽¹⁾, članku 11. stavku 1. točki (d) Direktive 2003/109/EZ⁽²⁾, članku 29. Direktive 2011/95/EU⁽³⁾, članku 34. Povelje Europske unije o temeljnim pravima te člancima 30. i 31. Europske socijalne povelje Vijeća Europe, nacionalni propis kao što je onaj sadržan u članku 7. stavku 1. u vezi s člankom 2. stavkom 1. točkom (a) Uredbe sa zakonskom snagom br. 4 od 28. siječnja 2019., koja je izmijenjena i pretvorena u Zakon br. 26 od 28. ožujka 2019., u dijelu u kojem se pristup minimalnom državnom dohotku uvjetuje zahtjevom da boravak u Italiji treba trajati najmanje 10 godina (bez prekida tijekom zadnje dvije godine koje se uzimaju u obzir u trenutku podnošenja zahtjeva i tijekom cijelog trajanja isplaćivanja naknade) te se na taj način prema talijanskim državljanima, građanima Unije koji imaju pravo boravka ili pravo stalnog boravka odnosno državljanima država koje nisu članice Unije koji imaju dugotrajni boravak, a koji traje manje od 10 godina ili 10 godina, pri čemu tijekom zadnje dvije godine boravak nije bio bez prekida, postupa lošije nego prema istim kategorijama osoba čiji boravak traje 10 godina, od čega zadnje dvije godine bez prekida?

U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:

2. Protivi li se pravu Unije, a osobito člancima 18. i 45. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, članku 7. stavku 2. Uredbe (EU) br. 492/11, članku 11. stavku 1. točki (d) Direktive 2003/109/EZ, članku 29. Direktive 2011/95/EU, članku 34. Povelje Europske unije o temeljnim pravima te člancima 30. i 31. Europske socijalne povelje Vijeća Europe, nacionalni propis kao što je onaj sadržan u članku 7. stavku 1. u vezi s člankom 2. stavkom 1. točkom (a) Uredbe sa zakonskom snagom br. 4 od 28. siječnja 2019., koja je izmijenjena i pretvorena u Zakon br. 26 od 28. ožujka 2019., u dijelu u kojem se postupa drukčije prema osobama s dugotrajnim boravkom koje mogu steći pravo stalnog boravka u državi članici Unije nakon što su pet godina boravile u državi članici domaćinu i osobama s dugotrajnim boravkom u trajanju od 10 godina, od čega zadnje dvije godine bez prekida?
3. Protivi li se pravu Unije, a osobito člancima 18. i 45. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, članku 7. stavku 2. Uredbe (EU) br. 492/11, članku 11. stavku 1. točki (d) Direktive 2003/109/EZ, članku 29. Direktive 2011/95/EU, nacionalni propis kao što je onaj sadržan u članku 7. stavku 1. u vezi s člankom 2. stavkom 1. točkom (a) Uredbe sa zakonskom snagom br. 4 od 28. siječnja 2019., kojim se talijanskim državljanima, građanima Unije i državljanima država koje nisu članice Unije nalaže obveza boravka u trajanju od 10 godina (od čega zadnje dvije godine bez prekida) kako bi mogli steći pravo na minimalni državni dohodak?
4. Protivi li se pravu Unije, a osobito člancima 18. i 45. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, članku 7. stavku 2. Uredbe (EU) br. 492/11, članku 11. stavku 1. točki (d) Direktive 2003/109/EZ, članku 29. Direktive 2011/95/EU, članku 34. Povelje Europske unije o temeljnim pravima te člancima 30. i 31. Europske socijalne povelje Vijeća Europe, nacionalni propis kao što je onaj sadržan u članku 7. stavku 1. u vezi s člankom 2. stavkom 1. točkom (a) Uredbe sa zakonskom snagom br. 4 od 28. siječnja 2019., u dijelu u kojem se njime određuje da talijanski državljani, građani Unije i državljani država koje nisu članice Unije, moraju kako bi ostvarili pravo na minimalni državni dohodak dati izjavu da su boravili u Italiji 10 godina, od čega zadnje dvije godine bez prekida, a davanje lažne izjave povlači ozbiljne kaznenopravne posljedice?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 492/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji (SL 2011., L 141, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 264.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim [boravkom] (SL 2004., L 16, str. 44.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 41. i ispravak SL 2021., L 3, str. 41.)

⁽³⁾ Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni statu[s] izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (preinačena) (SL 2011., L 337, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 13., str. 248. i ispravak SL 2020., L 76, str. 37.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. veljače 2022. uputio Verwaltungsgericht Darmstadt
(Njemačka) – EF/Stadt Offenbach am Main**

(Predmet C-129/22)

(2022/C 237/35)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Darmstadt

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: EF

Tuženik: Stadt Offenbach am Main

Prethodna pitanja

1. Može li državljanin treće zemlje, kojemu je prva država članica (u ovom predmetu: Italija) odobrila status osobe s dugotrajnim boravkom u skladu s Direktivom 2003/109/EZ ⁽¹⁾, od druge države članice (u ovom predmetu: Njemačka) zahtijevati produženje dozvole boravka izdane u okviru prenošenja članka 14. i sljedećih članka Direktive 2003/109/EZ, a da pritom ne dokaže daljnje postojanje statusa osobe s dugotrajnim boravkom?

U slučaju niječnog odgovora na to pitanje:

2. Treba li smatrati da status osobe s dugotrajnim boravkom u drugoj državi članici i dalje postoji samo zato što državljanin treće zemlje posjeduje dozvolu boravka EU-a za osobu s dugotrajnim boravkom koju je prva država članica s izdala s neograničenim rokom važenja premda on šest godina nije boravio na državnom području države članice koja mu je odobrila taj status?

U slučaju niječnog odgovora na to pitanje:

3. Je li druga država članica ovlaštena da u okviru produženja dozvole boravka provjeri gubitak statusa osobe s dugotrajnim boravkom u skladu s člankom 9. stavkom 4. podstavkom 2. Direktive 2003/109/EZ i eventualno odbije produženje ili je prva država članica nadležna utvrditi naknadni gubitak tog statusa?

U slučaju potvrdnog odgovora na to pitanje:

4. Zahtijeva li u tom slučaju provjera razloga za gubitak statusa iz članka 9. stavka 4. drugog podstavka Direktive 2003/109/EZ, prilikom koje se konkretiziraju činjenice koje dovode do gubitka statusa osobe s dugotrajnim boravkom u prvoj državi članici, prenošenje u nacionalno pravo ili je dovoljno ako je nacionalnim pravom bez konkretnog pozivanja na Direktivu predviđeno da druga država članica može odbiti dozvolu boravka „ako stranac izgubi svoj status osobe s dugotrajnim boravkom u drugoj državi članici Europske unije“?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravištem (SL 2004., L 16, str. 44.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 41.).

Žalba koju je 24. veljače 2022. podnio DD protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 21. prosinca 2021. u predmetu T-703/19, DD/FRA

(Predmet C-130/22 P)

(2022/C 237/36)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: DD (zastupnica: N. Lorenz, Rechtsanwältin)

Druga stranka u postupku: Agencija Europske unije za temeljna prava (FRA)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu u cijelosti,
- posljedično:
 - dodijeli žalitelju naknadu za pretrpljenu neimovinsku štetu, kako je to precizirano u ovoj žalbi, procijenjenu *ex aequo et bono* na 50 000 eura;
 - poništi odluku direktora FRA-e od 21. prosinca 2018. kojom je odbijen žaliteljev zahtjev na temelju članka 90. stavka 1. Pravilnika o osoblju;
 - prema potrebi, poništi odluku direktora FRA-e od 24. lipnja 2019., kojom je odbijena žaliteljeva žalba na temelju članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju;
 - naloži Agenciji Europske unije za temeljna prava snošenje svih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi, žalitelj ističe sljedeće žalbene razloge i glavne argumente u odnosu na pobijanu presudu:

1. Pogreška koja se tiče prava, neutvrđivanje pravno relevantnih činjenica, nepotpuno ispitivanje činjenica i iskrivljivanje dokaza o utvrđivanju činjenica.
2. Pogreška koja se tiče prava, iskrivljivanje dokaza, nedostatno obrazloženje, povreda načela pravne sigurnosti i očita pogreška u ocjeni vezano za prvi prigovor nezakonitosti.
3. Pogreška koja se tiče prava, iskrivljivanje dokaza, nepotpuno pravno ispitivanje relevantnih činjenica, nedostatno ispitivanje tužbenog razloga, nedostatno obrazloženje vezano za drugi prigovor nezakonitosti.
4. Pogreška koja se tiče prava, nepotpuno ispitivanje tužbenog razloga i nedostatno obrazloženje vezano za peti prigovor nezakonitosti.
5. Pogreška koja se tiče prava, iskrivljivanje dokaza, nepotpuno ispitivanje činjenica vezano za šesti prigovor nezakonitosti.
6. Pogreška koja se tiče prava, nedostatno obrazloženje tužbenog razloga da dokazi nisu zakonito prikupljeni i korišteni vezano za osmi prigovor nezakonitosti.
7. Pogreška koja se tiče prava, iskrivljivanje dokaza, pogrešna pravna klasifikacija činjenica, nedostatno obrazloženje vezano za deveti prigovor nezakonitosti.
8. Pogreška koja se tiče prava, nepotpuno ispitivanje činjenica, nedostatno obrazloženje i povreda članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima vezano za dio o navodnoj stvarnoj šteti i uzročno-posljedičnoj vezi.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. ožujka 2022. uputio Lietuvos vyriausioji administracinis teismas (Litva) – A.G./Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra

(Predmet C-162/22)

(2022/C 237/37)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausioji administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: A.G.

Druga stranka u postupku: Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra

Prethodna pitanja

Treba li članak 15. stavak 1. Direktive 2002/58/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija, u vezi s člancima 7., 8., 11. i člankom 52. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, tumačiti na način da nadležnim tijelima javne vlasti zabranjuje da podatke koje su zadržali pružatelji elektroničkih komunikacijskih usluga, a koji mogu pružiti informacije o podacima korisnika sredstva elektroničke komunikacije i o komunikacijama koje je on izvršio, koriste u istragama povreda dužnosti povezanih s korupcijom, neovisno o tome je li pristup tim podacima u konkretnom slučaju odobren s ciljem borbe protiv teških kaznenih djela i sprečavanja ozbiljnih prijetnji javnoj sigurnosti?

⁽¹⁾ SL 2002., L 201, str. 37.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. ožujka 2022. uputio Tribunale di Bolzano (Italija) – Kazneni postupak protiv nepoznatih počinitelja

(Predmet C-178/22)

(2022/C 237/38)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Bolzano

Stranke glavnog postupka

Nepoznati počinitelji

Prethodno pitanje

Protivi li se članku 15. stavku 1. Direktive 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. ⁽¹⁾ nacionalna odredba iz članka 132. Zakonodavne uredbe br. 196 od 30. lipnja 2003. (Zakon o zaštiti privatnosti), čiji je stavak 3. izmijenjen Uredbom sa zakonskom snagom br. 132 od 30. rujna 2021., koja je uz izmjene postala Zakon br. 178 od 23. studenoga 2021., a kojim se u njegovoj trenutačnoj verziji propisuje kako slijedi:

„3. Ako tijekom razdoblja zadržavanja propisanog zakonom postoje ozbiljne indicije za počinjenje kaznenog djela u pogledu kojeg je zakonom predviđena kazna doživotnog zatvora ili kazna zatvora od najmanje tri godine, koja je određena u skladu s člankom 4. Zakonika o kaznenom postupku te kaznenih djela prijetnje, zlostavljanja ili uznemiravanja počinjenih prema osobama telefonom, pod uvjetom da je riječ o ozbiljnoj prijetnji ili ozbiljnom uznemiravanju, podaci će se na zahtjev državnog odvjetništva, obrane, osobe protiv koje se provodi istraga, oštećenika ili drugih privatnih stranaka pribaviti nakon što to prethodno odobri sud obrazloženom odlukom ako su potrebni za utvrđivanje činjenica?”

⁽¹⁾ Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) (SL 2002., L 201, str. 37.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 52., str. 111.)

Žalba koju je 9. ožujka 2022. podnijela Nemea Bank plc protiv rješenja Općeg suda (deveto prošireno vijeće) od 20. prosinca 2021. u predmetu T-321/17, Niemelä i dr./ESB

(Predmet C-181/22 P)

(2022/C 237/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Nemea Bank plc (zastupnik: A. Meriläinen, *asianajaja*)

Druge stranke u postupku: Heikki Niemelä, Mika Lehto, Nemea plc, Nevestor SA, Europska Središnja banka, Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijano rješenje;
- vrati predmet Općem sudu da se o njemu pravilno odluči, ali drugom vijeću s potpuno različitim sastavom, s obzirom na pristranost vijeća koje je donijelo navedeno rješenje i njegovo nepoštovanje žaliteljevih temeljnih prava, i
- naloži ESB-u snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog: Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je pogrešno smatrao da valja obustaviti postupak u predmetu T-321/17, što pogrešno nije uzeo u obzir da se navodnim retroaktivnim učinkom ESB-ove odluke od 30. lipnja 2017. povređuje članak 263. UFEU-a i što je pogrešno smatrao da žalitelj nije imao interes za poništenje ESB-ove odluke o oduzimanju odobrenja za rad od 23. ožujka 2017.

Drugi žalbeni razlog: Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava u pogledu brojnih povreda bitnih postupovnih zahtjeva.

Treći žalbeni razlog: Opći sud nije uzeo u obzir povredu žaliteljevih prava na temelju članka 47. Povelje prije početka postupka ni trajni nedostatak djelotvornog zastupanja žalitelja tijekom postupka.

Četvrti žalbeni razlog: Opći sud nije uzeo u obzir povredu žaliteljevih prava na temelju članka 41. Povelje time što je odlučio da je zahtjev za naknadu štete nedopušten.

Peti žalbeni razlog: Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što nije uzeo u obzir žaliteljeva prava predviđena člankom 340. UFEU-a kada je odlučio da je zahtjev za naknadu štete nedopušten.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. ožujka 2022. uputio Amtsgerichts München (Njemačka) – JU/Scalable Capital GmbH

(Predmet C-182/22)

(2022/C 237/40)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht München

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: JU

Tuženik: Scalable Capital GmbH

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 82. Opće uredbe⁽¹⁾ o zaštiti podataka tumačiti na način da pravo na naknadu štete ni u okviru određivanja njegove visine nema karakter sankcije, a osobito nema nikakvu opću ili posebnu odvratajuću funkciju, nego to pravo na naknadu štete ima samo funkciju kompenzacije i, u određenim okolnostima, funkciju zadovoljštine?
2. 2.a Treba li u pogledu određivanja prava na naknadu nematerijalne štete smatrati da pravo na naknadu štete ima i individualnu funkciju zadovoljštine, koja se u ovom predmetu shvaća kao interes iz privatne sfere oštećenika da se sankcionira uzročno ponašanje, ili pravo na naknadu štete ima samo kompenzacijsku funkciju koja se u ovom predmetu shvaća kao funkcija naknade pretrpljene štete?
 - 2.b.1. U slučaju da treba smatrati da pravo na naknadu nematerijalne štete ima i kompenzacijsku funkciju i funkciju zadovoljštine: treba li pri određivanju njegove visine smatrati da kompenzacijska funkcija ima strukturnu prednost pred funkcijom zadovoljštine ili barem prednost koja proizlazi iz odnosa pravila i iznimke? Dovodi li to do toga da se funkcija zadovoljštine može uzeti u obzir samo u slučaju namjerne povrede ili povrede krajnjom nepažnjom?
 - 2.b.2. U slučaju da pravo na naknadu nematerijalne štete nema funkciju zadovoljštine: dovode li pri njegovu određivanju samo povrede zaštite podataka do kojih je došlo namjerno ili krajnjom nepažnjom do dodatne težine u smislu ocjenjivanja doprinosa uzročnosti?
3. Treba li u svrhu razumijevanja određivanja naknade nematerijalne štete smatrati da postoji strukturna hijerarhija ili barem hijerarhijski odnos pravila i iznimke u slučaju kojeg doživljaj štete prouzročen povredom zaštite podataka ima manju težinu od doživljaja štete i boli koji se povezuju s tjelesnom povredom?
4. U slučaju da treba smatrati da je riječ o šteti, može li nacionalni sud s obzirom na nedostatak težine štete u materijalnom smislu dodijeliti samo neznatnu naknadu štetu i time, u određenim okolnostima, s aspekta oštećenika ili općenito gledano, naknadu štete koja se doživljava samo simboličnom?
5. Treba li u svrhu razumijevanja naknade nematerijalne štete pri ocjeni njezinih posljedica smatrati da krađa identiteta u smislu uvodne izjave 75. Opće uredbe o zaštiti podataka postoji tek ako je počinitelj kaznenog djela stvarno preuzeo identitet ispitanika, dakle, ako se na bilo koji način predstavljao kao ispitanik ili je za takvu krađu identiteta dovoljna već okolnost da počinitelj kaznenog djela u međuvremenu raspolaže podacima na temelju kojih se može utvrditi identitet ispitanika?

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016., L 119, str. 1.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. ožujka 2022. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) –
IK/KfH Kuratorium für Dialyse und Nierentransplantation e.V.**

(Predmet C-184/22)

(2022/C 237/41)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesarbeitsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: IK

Tuženik: KfH Kuratorium für Dialyse und Nierentransplantation e.V.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 157. UFEU- a te članak 2. stavak 1. točku (b) i članak 4. prvu rečenicu Direktive 2006/54/EZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da nacionalni kolektivni ugovor, prema kojemu je naknada za prekovremeni rad predviđena samo za prekovremene radne sate obavljene povrh radnog vremena radnika s punim radnim vremenom, dovodi do nejednakog postupanja između radnika s punim radnim vremenom i radnika s nepunim radnim vremenom?
2. Ako Sud na prvo. pitanje da potvrđan odgovor:
 - a) Treba li članak 157. UFEU-a te članak 2. stavak 1. točku (b) i članak 4. prvu rečenicu Direktive 2006/54/EZ tumačiti na način da u takvom slučaju za utvrđenje da je nejednakim postupanjem pogođeno znatno više žena nego muškaraca, nije dovoljno samo utvrditi da je među radnicima s nepunim radnim vremenom zastupljeno znatno više žena nego muškaraca, nego bi trebalo utvrditi i da je među radnicima s punim radnim vremenom zastupljeno znatno više muškaraca odnosno da je udio muškaraca značajno veći?
 - b) Ili pak i u pogledu članka 157. UFEU i u pogledu Direktive 2006/54/EZ iz razmatranja Suda u presudi od 26. siječnja 2021. – C-16/19, EU:C:2021:64 [Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie] ⁽²⁾ t. 25. do 36., prema kojemu je i nejednako postupanje unutar skupine radnika s invaliditetom obuhvaćeno „pojmom diskriminacije” iz članka 2. Direktive 2000/78/EZ ⁽³⁾, proizlazi nešto drugo?
3. Ako Sud na prvo pitanje da potvrđan odgovor i ako iz odgovora na pitanja 2.a i 2.b proizlazi da je – kao u slučaju iz glavnog postupka – nejednakim postupanjem na temelju plaće pogođeno više žena nego muškaraca: Treba li članak 157. UFEU-a te članak 2. stavak 1. točku (b) i članak 4. prvu rečenicu Direktive 2006/54/EZ tumačiti na način da predstavlja legitiman cilj činjenica da ugovorne strane kolektivnog ugovora uređenjem – poput onoga kakvo je navedeno u prvom pitanju – s jedne strane žele odvratiti poslodavce od nalažanja prekovremenog rada i navesti ih da plate naknadu za prekovremeni rad, dok s druge strane žele spriječiti nejednako postupanje između radnika s punim radnim vremenom i radnika s nepunim radnim vremenom pa su radi toga propisali da se naknada za prekovremeni rad isplaćuje samo za prekovremene sate koje su obavljani povrh mjesečnog radnog vremena radnika s punim radnim vremenom?
4. Treba li članak 4. točku 1. Okvirnog sporazuma o radu s nepunim radnim vremenom u prilogu Direktive 97/81/EZ ⁽⁴⁾ tumačiti na način da uređenje iz nacionalnog kolektivnog ugovora, koje isplatu naknade za prekovremeni rad predviđa samo za radne sate povrh redovnog radnog vremena radnika s punim radnim vremenom, predstavlja nejednako postupanje prema između radnika s punim radnim vremenom i radnika s nepunim radnim vremenom?
5. Ako Sud na četvrto pitanje da potvrđan odgovor: Treba li članak 4. točku 1. Okvirnog sporazuma o radu s nepunim radnim vremenom u prilogu Direktive 97/81/EZ tumačiti na način da predstavlja legitiman razlog činjenica da ugovorne strane kolektivnog ugovora uređenjem – poput onoga kakvo je navedeno u četvrtom pitanju – s jedne strane žele odvratiti poslodavce od nalažanja prekovremenog rada i navesti ih da plate naknadu za prekovremeni rad, dok s druge strane žele spriječiti nejednako postupanje između radnika s punim radnim vremenom i radnika s nepunim radnim vremenom pa su radi toga propisale da se naknada za prekovremeni rad isplaćuje samo za prekovremene sate koje su obavljani povrh mjesečnog radnog vremena radnika s punim radnim vremenom?

⁽¹⁾ Direktiva 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada (SL 2006., L 204, str. 23.)

⁽²⁾ Presuda od 26. siječnja 2021. (C-16/19, EU:C:2021:64).

⁽³⁾ Direktiva Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje u zapošljavanju i obavljanju zanimanja (SL 2000., L 303, str. 16.)

⁽⁴⁾ Direktiva Vijeća 97/81/EZ od 15. prosinca 1997. o Okvirnom sporazumu o radu s nepunim radnim vremenom koji su sklopili UNICE, CEEP i ETUC (SL 1998., L 14, str. 9.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. ožujka 2022. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) –
CM/KfH Kuratorium für Dialyse und Nierentransplantation e.V.**

(Predmet C-185/22)

(2022/C 237/42)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesarbeitsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: CM

Tuženik: KfH Kuratorium für Dialyse und Nierentransplantation e.V.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 157. UFEU- a te članak 2. stavak 1. točku (b) i članak 4. prvu rečenicu Direktive 2006/54/EZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da nacionalni kolektivni ugovor, prema kojemu je naknada za prekovremeni rad predviđena samo za prekovremene radne sate obavljene povrh radnog vremena radnika s punim radnim vremenom, dovodi do nejednakog postupanja između radnika s punim radnim vremenom i radnika s nepunim radnim vremenom?
2. Ako Sud na prvo. pitanje da potvrđan odgovor:
 - a) Treba li članak 157. UFEU-a te članak 2. stavak 1. točku (b) i članak 4. prvu rečenicu Direktive 2006/54/EZ tumačiti na način da u takvom slučaju za utvrđenje da je nejednakim postupanjem pogođeno znatno više žena nego muškaraca, nije dovoljno samo utvrditi da je među radnicima s nepunim radnim vremenom zastupljeno znatno više žena nego muškaraca, nego bi trebalo utvrditi i da je među radnicima s punim radnim vremenom zastupljeno znatno više muškaraca odnosno da je udio muškaraca značajno veći?
 - b) Ili pak i u pogledu članka 157. UFEU i u pogledu Direktive 2006/54/EZ iz razmatranja Suda u presudi od 26. siječnja 2021. – C-16/19, EU:C:2021:64 [Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie] ⁽²⁾ t. 25. do 36., prema kojemu je i nejednako postupanje unutar skupine radnika s invaliditetom obuhvaćeno „pojmom diskriminacije” iz članka 2. Direktive 2000/78/EZ ⁽³⁾, proizlazi nešto drugo?
3. Ako Sud na prvo pitanje da potvrđan odgovor i ako iz odgovora na pitanja 2.a i 2.b proizlazi da je – kao u slučaju iz glavnog postupka – nejednakim postupanjem na temelju plaće pogođeno više žena nego muškaraca: Treba li članak 157. UFEU-a te članak 2. stavak 1. točku (b) i članak 4. prvu rečenicu Direktive 2006/54/EZ tumačiti na način da predstavlja legitiman cilj činjenica da ugovorne strane kolektivnog ugovora uređenjem – poput onoga kakvo je navedeno u prvom pitanju – s jedne strane žele odvratiti poslodavce od nalažanja prekovremenog rada i navesti ih da plate naknadu za prekovremeni rad, dok s druge strane žele spriječiti nejednako postupanje između radnika s punim radnim vremenom i radnika s nepunim radnim vremenom pa su radi toga propisali da se naknada za prekovremeni rad isplaćuje samo za prekovremene sate koje su obavljani povrh mjesečnog radnog vremena radnika s punim radnim vremenom?
4. Treba li članak 4. točku 1. Okvirnog sporazuma o radu s nepunim radnim vremenom u prilogu Direktive 97/81/EZ ⁽⁴⁾ tumačiti na način da uređenje iz nacionalnog kolektivnog ugovora, koje isplatu naknade za prekovremeni rad predviđa samo za radne sate povrh redovnog radnog vremena radnika s punim radnim vremenom, predstavlja nejednako postupanje prema između radnika s punim radnim vremenom i radnika s nepunim radnim vremenom?

5. Ako Sud na četvrto pitanje da potvrđan odgovor: Treba li članak 4. točku 1. Okvirnog sporazuma o radu s nepunim radnim vremenom u prilogu Direktive 97/81/EZ tumačiti na način da predstavlja legitiman razlog činjenica da ugovorne strane kolektivnog ugovora uređenjem – poput onoga kakvo je navedeno u četvrtom pitanju – s jedne strane žele odvratiti poslodavce od nalažanja prekovremenog rada i navesti ih da plate naknadu za prekovremeni rad, dok s druge strane žele spriječiti nejednako postupanje između radnika s punim radnim vremenom i radnika s nepunim radnim vremenom pa su radi toga propisale da se naknada za prekovremeni rad isplaćuje samo za prekovremene sate koje su obavljani povrh mjesečnog radnog vremena radnika s punim radnim vremenom?

(¹) Direktiva 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada (SL 2006., L 204, str. 23.)

(²) Presuda od 26. siječnja 2021. (C-16/19, EU:C:2021:64)

(³) Direktiva Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje u zapošljavanju i obavljanju zanimanja (SL 2000., L 303, str. 16.)

(⁴) Direktiva Vijeća 97/81/EZ od 15. prosinca 1997. o Okvirnom sporazumu o radu s nepunim radnim vremenom koji su sklopili UNICE, CEEP i ETUC (SL 1998., L 14, str. 9.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. ožujka 2022. uputio Amtsgerichts München (Njemačka) –
SO/Scalable Capital GmbH**

(Predmet C-189/22)

(2022/C 237/43)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht München

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SO

Tuženik: Scalable Capital GmbH

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 82. Opće uredbe o zaštiti podataka (¹) tumačiti na način da pravo na naknadu štete ni u okviru određivanja njegove visine nema karakter sankcije, a osobito nema nikakvu opću ili posebnu odvratajuću funkciju, nego to pravo na naknadu štete ima samo funkciju kompenzacije i, u određenim okolnostima, funkciju zadovoljštine?
- 2.a Treba li u pogledu određivanja prava na naknadu nematerijalne štete smatrati da pravo na naknadu štete ima i individualnu funkciju zadovoljštine, koja se u ovom predmetu shvaća kao interes iz privatne sfere oštećenika da se sankcionira uzročno ponašanje, ili pravo na naknadu štete ima samo kompenzacijsku funkciju koja se u ovom predmetu shvaća kao funkcija naknade pretrpljene štete?
- 2.b.1. U slučaju da treba smatrati da pravo na naknadu nematerijalne štete ima i kompenzacijsku funkciju i funkciju zadovoljštine: treba li pri određivanju njegove visine smatrati da kompenzacijska funkcija ima strukturnu prednost pred funkcijom zadovoljštine ili barem prednost koja proizlazi iz odnosa pravila i iznimke? Dovodi li to do toga da se funkcija zadovoljštine može uzeti u obzir samo u slučaju namjerne povrede ili povrede krajnjom nepažnjom?
- 2.b.2. U slučaju da pravo na naknadu nematerijalne štete nema funkciju zadovoljštine: dovode li pri njegovu određivanju samo povrede zaštite podataka do kojih je došlo namjerno ili krajnjom nepažnjom do dodatne težine u smislu ocjenjivanja doprinosa uzročnosti?
3. Treba li u svrhu razumijevanja određivanja naknade nematerijalne štete smatrati da postoji strukturna hijerarhija ili barem hijerarhijski odnos pravila i iznimke u slučaju kojeg doživljaj štete prouzročen povredom zaštite podataka ima manju težinu od doživljaja štete i boli koji se povezuju s tjelesnom povredom?

4. U slučaju da treba smatrati da je riječ o šteti, može li nacionalni sud s obzirom na nedostatak težine štete u materijalnom smislu dodijeliti samo neznatnu naknadu štetu i time, u određenim okolnostima, s aspekta oštećenika ili općenito gledano, naknadu štete koja se doživljava samo simboličnom?
5. Treba li u svrhu razumijevanja naknade nematerijalne štete pri ocjeni njezinih posljedica smatrati da krađa identiteta u smislu uvodne izjave 75. Opće uredbe o zaštiti podataka postoji tek ako je počinitelj kaznenog djela stvarno preuzeo identitet ispitanika, dakle, ako se na bilo koji način predstavljao kao ispitanik ili je za takvu krađu identiteta dovoljna već okolnost da počinitelji kaznenog djela u međuvremenu raspolažu podacima na temelju kojih se može utvrditi identitet ispitanika?

(¹) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016., L 119, str. 1.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. ožujka 2022. uputio Obersten Gerichtshofs (Austrija) – TR,
UQ/FTI Touristik GmbH**

(Predmet C-193/22)

(2022/C 237/44)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositelji revizije: TR, UQ

Druga stranka u postupku: FTI Touristik GmbH

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 12. stavak 2. Direktive (EU) 2015/2302 (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o putovanjima u paket aranžmanima i povezanim putnim aranžmanima tumačiti na način:
 - (a) da su za ocjenu prava na raskid ugovora relevantne samo one izvanredne okolnosti koje se nisu mogle izbjeći koje su u trenutku raskida ugovora već nastupile,
 - (b) ili na način da se moraju uzeti u obzir i izvanredne okolnosti koje su stvarno nastupile nakon raskida ugovora, ali prije predviđenog početka putovanja (= zadnji mogući trenutak raskida ugovora)?U slučaju potvrdnog odgovora na točku (a):
 - (aa) Treba li članak 12. stavak 2. Direktive 2015/2032 tumačiti na način da se putnik u postupku pred sudom o njegovu pravu na raskid ugovora može pozivati i na takve izvanredne okolnosti koje se nisu mogle izbjeći koje su već nastupile u trenutku njegova raskida ugovora, ali za koje je tek kasnije saznao?
2. Treba li članak 12. stavak 2. Direktive 2015/2032 tumačiti na način da putnik nema pravo na besplatan raskid ugovora ako su okolnosti na koje se putnik poziva već postojale prilikom rezervacije i bile su mu poznate?

(¹) Direktiva (EU) 2015/2302 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o putovanjima u paket aranžmanima i povezanim putnim aranžmanima, o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/314/EEZ (SL 2015., L 326, str. 1.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. ožujka 2022. uputio Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein
(Njemačka) – TF/Sparkasse Südpfalz**

(Predmet C-206/22)

(2022/C 237/45)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: TF

Tuženik: Sparkasse Südpfalz

Prethodno pitanje

Treba li članak 7. stavak 1. Direktive 2003/88/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. i pravo na plaćeni godišnji odmor utvrđeno člankom 31. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da im se protive nacionalno zakonodavstvo ili praksa odobravanja godišnjeg odmora radnicima prema kojima je pravo na godišnji odmor ostvareno i ako je na radnika tijekom odobrenog godišnjeg odmora utjecao nepredvidljivi događaj, kao što je u ovom predmetu karantena koju je naložila država, te je on stoga spriječen u neograničenom ostvarivanju tog prava?

⁽¹⁾ Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL 2003., L 299, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. ožujka 2022. uputio Tribunale di Lecce (Italija) – BU/Comune di Copertino

(Predmet C-218/22)

(2022/C 237/46)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Lecce

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: BU

Tuženik: Comune di Copertino

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 7. Direktive 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena ⁽¹⁾ i članak 31. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku (odnosno članak 5. stavak 8. Decreto-leggea 6 luglio 2012 n. 95 – Disposizioni urgenti per la revisione della spesa pubblica con invarianza dei servizi ai cittadini nonché misure di rafforzamento patrimoniale delle imprese del settore bancario (Uredba sa zakonskom snagom br. 95 od 6. srpnja 2012. o hitnim odredbama o reviziji javne potrošnje koja ne uključuje promjenu usluga građanima te mjerama za jačanje kapitala poduzeća u bankarskom sektoru) koji je uz izmjene pretvoren u zakon člankom 1. stavkom 1. Leggea 7 agosto 2012, n. 135 (Zakon br. 135 od 7. kolovoza 2012.)), kojim se zbog potreba ograničavanja javne potrošnje te zbog organizacijskih potreba poslodavaca iz javnog sektora propisuje zabrana plaćanja novčane naknade za neiskorišteni godišnji odmor u slučaju dobrovoljne ostavke radnika koji je zaposlenik u javnom sektoru

i treba li, osim toga,

2. u slučaju potvrdnog odgovora, članak 7. Direktive 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena i članak 31. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da se njima zahtijeva da zaposlenik u javnom sektoru treba dokazati da nije mogao iskoristiti godišnji odmor tijekom trajanja radnog odnosa?

(¹) SL 2003., L 299, str. 9. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. ožujka 2022. uputio Tribunale di Napoli (Italija) – kazneni postupak protiv osobe ND

(Predmet C-223/22)

(2022/C 237/47)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Napoli

Optuženica u glavnom postupku

ND

Prethodna pitanja

1. Protivi li se pravu Unije, a osobito člancima 18. i 45. Ugovora o Europskoj uniji, članku 7. stavku 2. Uredbe (EU) br. 492/11 (¹), članku 11. stavku 1. točki (d) Direktive (EU) 2003/109 (²), članku 29. Direktive (EU) 2011/95 (³), članku 34. Povelje Europske unije o temeljnim pravima te člancima 30. i 31. Socijalne povelje Vijeća Europe, nacionalni propis kao što je onaj sadržan u članku 7. stavku 1. u vezi s člankom 2. stavkom 1. točkom (a) Uredbe sa zakonskom snagom br. 4 od 28. siječnja 2019., koja je izmijenjena i pretvorena u zakon Zakonom br. 26 od 28. ožujka 2019., u dijelu u kojem se pristup minimalnom državnom dohotku uvjetuje zahtjevom da boravak u Italiji treba trajati najmanje 10 godina (bez prekida tijekom zadnje dvije godine koje se uzimaju u obzir u trenutku podnošenja zahtjeva i tijekom cijelog trajanja isplaćivanja potpore) te se na taj način prema talijanskim državljanima, građanima Unije koji su nositelji prava boravka ili prava stalnog boravka odnosno državljanima država koje nisu članice Europske unije koji imaju dugotrajno boravište, a čiji boravak traje manje od 10 godina ili 10 godina, pri čemu boravak nije bio bez prekida tijekom zadnje dvije godine, postupi lošije nego prema istim kategorijama osoba čiji boravak traje 10 godina bez prekida tijekom zadnje dvije godine?

U slučaju potvrdnog odgovora na prethodno pitanje:

2. Protivi li se pravu Unije, a osobito člancima 18. i 45. Ugovora o Europskoj uniji, članku 7. stavku 2. Uredbe (EU) br. 492/11, članku 11. stavku 1. točki (d) Direktive (EU) 2003/109, članku 29. Direktive (EU) 2011/95, članku 34. Povelje Europske unije o temeljnim pravima te člancima 30. i 31. Socijalne povelje Vijeća Europe, nacionalni propis kao što je onaj sadržan u članku 7. stavku 1. u vezi s člankom 2. stavkom 1. točkom (a) Uredbe sa zakonskom snagom br. 4 od 28. siječnja 2019., koja je izmijenjena i pretvorena u zakon Zakonom br. 26 od 28. ožujka 2019., u dijelu u kojem se postupi drukčije prema osobama s dugotrajnim boravištem koje mogu steći pravo stalnog boravka u državi članici Unije nakon što su pet godina boravile u državi članici domaćinu i osobama s dugotrajnim boravištem u trajanju od 10 godina bez prekida tijekom zadnje dvije godine?
3. Protivi li se pravu Unije, a osobito člancima 18. i 45. Ugovora o Europskoj uniji, članku 7. stavku 2. Uredbe (EU) br. 492/11, članku 11. stavku 1. točki (d) Direktive (EU) 2003/109, članku 29. Direktive (EU) 2011/95, nacionalni propis kao što je onaj sadržan u članku 7. stavku 1. u vezi s člankom 2. stavkom 1. točkom (a) Uredbe sa zakonskom snagom br. 4 od 28. siječnja 2019. kojim se talijanskim državljanima, građanima Unije i državljanima država koje nisu članice Europske unije nalaže obveza boravka u trajanju od 10 godina (bez prekida tijekom zadnje dvije godine) kako bi mogli pristupiti pravu na minimalni državni dohodak?

4. Protivi li se pravu Unije, a osobito člancima 18. i 45. Ugovora o Europskoj uniji, članku 7. stavku 2. Uredbe (EU) br. 492/11, članku 11. stavku 1. točki (d) Direktive (EU) 2003/109, članku 29. Direktive (EU) 2011/95, članku 34. Povelje Europske unije o temeljnim pravima te člancima 30. i 31. Socijalne povelje Vijeća Europe, nacionalni propis kao što je onaj sadržan u članku 7. stavku 1. u vezi s člankom 2. stavkom 1. točkom (a) Uredbe sa zakonskom snagom br. 4 od 28. siječnja 2019. u dijelu u kojem se njime, kako bi ostvarili pravo na minimalni državni dohodak, talijanski državljani, građani Unije i državljani država koje nisu članice Europske unije obvezuju na izjavu da su boravili u Italiji 10 godina bez prekida tijekom zadnje dvije godine, pri čemu u slučaju lažne izjave nastaju ozbiljne kaznenopravne posljedice?

(¹) Uredba (EU) br. 492/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji (SL 2011., L 141, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 264.)

(²) Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravištem (SL 2004., L 16, str. 44.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 41. i ispravak SL 2021., L 3, str. 41.)

(³) Direktiva 2011/95/EU o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL 2011., L 337, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje i ispravak SL 2020., L 76, str. 37.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. ožujka 2022. uputio Administrativen sad Gabrovo
(Bugarski) – IL/Regionalna direktsia „Avtomobilna administratsia” Pleven**

(Predmet C-227/22)

(2022/C 237/48)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad Gabrovo

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: IL

Druga stranka u kasacijskom postupku: Regionalna direktsia „Avtomobilna administratsia” Pleven

Prethodno pitanje

Omogućuju li odredbe Direktive 2006/126 (¹) državama članicama da od vozača vozila kategorija C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E zahtijevaju da zdravstvene preglede za utvrđivanje njihove psihičke i duševne sposobnosti obavljaju u razmacima koji su učestaliji u odnosu na razdoblje valjanosti vozačke dozvole i da u tom pogledu (uz vozačku dozvolu) zahtijevaju zaseban dokument kojim se potvrđuje njihova sposobnost? Odnosno, potvrđuje li se posjedovanjem valjane vozačke dozvole za navedene kategorije i psihička i duševna sposobnost vozača, s obzirom na to da je ta sposobnost već utvrđena prilikom izdavanje prve vozačke dozvole ili produljenja vozačke dozvole?

(¹) Direktiva 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o vozačkim dozvolama (SL 2006., L 403, str. 18.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. travnja 2022. uputio Amtsgericht Düsseldorf (Njemačka) –
flightright GmbH/Eurowings GmbH**

(Predmet C-228/22)

(2022/C 237/49)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: flightright GmbH

Tuženik: Eurowings GmbH

Prethodna pitanja

1. Postoji li uvijek izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾, ako je do otkazivanja leta odnosno kašnjenja izjednačenog s otkazivanjem leta došlo zbog toga što je nadležna institucija za sigurnost zračnog prometa izvršila izmjenu u dodjeli slotova?
2. Ako je odgovor na pitanje 1. niječan, je li za pretpostavku o postojanju izvanredne okolnosti u skladu s člankom 5. stavkom 3. Uredbe br. 261/2004 dovoljno to, da do je izmjene u dodjeli slotova došlo zbog smanjenja zračnih kapaciteta uvjetovanog vremenskim uvjetima, iako vremenske prilike nisu dovele do sveopćeg zastoja u zračnom prometu?

⁽¹⁾ Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. travnja 2022. uputio Tallinna Halduskohus (Estonija) –
Roheline Kogukond MTÜ, Eesti Metsa Abiks MTÜ, Päästame Eesti Metsad MTÜ i Sihtasutus
Keskkonnateabe Ühendus/Keskkonnaagentuur**

(Predmet C-234/22)

(2022/C 237/50)

Jezik postupka: estonski

Sud koji je uputio zahtjev

Tallinna Halduskohus

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Roheline Kogukond MTÜ, Eesti Metsa Abiks MTÜ, Päästame Eesti Metsad MTÜ i Sihtasutus Keskkonnateabe Ühendus

Tuženik: Keskkonnaagentuur

Prethodna pitanja

1. Trebaju li se podaci poput podataka o lokaciji područja neprekidnog uzorkovanja radi statističkog sastavljanja inventara stanja šuma u glavnom postupku smatrati informacijama o okolišu u smislu članka 2. stavka 1. točke (a) ili (b) Direktive o informacijama o okolišu ⁽¹⁾?
2. Ako je u skladu s odgovorom na prvo prethodno pitanje riječ o informacijama o okolišu: treba li u tom slučaju članak 4. stavak 1. točku (d) Direktive o informacijama o okolišu tumačiti na način da materijal koji se tek dovršava ili nedovršeni dokumenti ili informacije također uključuju podatke o lokaciji područja neprekidnog uzorkovanja radi statističkog sastavljanja inventara stanja šuma?

Treba li članak 4. stavak 2. točku (a) Direktive o informacijama o okolišu tumačiti na način da je uvjet utvrđen tom odredbom, odnosno da je odgovarajuća povjerljivost predviđena zakonom, ispunjen ako zahtjev povjerljivosti nije utvrđen zakonom u pogledu određene vrste informacija, nego tumačenjem proizlazi iz odredbe općeg akta, kao što je to Zakon o javnom informiranju ili Zakon o državnim statistikama?

Mora li se u svrhu primjene članka 4. stavka 2. točke (b) Direktive o informacijama o okolišu utvrditi da se objavljivanjem zatraženih informacija može stvarno negativno utjecati na državne međunarodne odnose ili je dovoljno utvrditi takvu opasnost?

Opravdava li se razlogom navedenim u članku 4. stavku 2. točki (h) Direktive o informacijama o okolišu, koji se odnosi na „zaštitu [dotičnog] okoliša” ograničenje pristupa informacijama o okolišu kako bi se osigurala pouzdanost državne statistike?

3. Ako podaci poput podataka o lokaciji područja neprekidnog uzorkovanja radi statističkog sastavljanja inventara stanja šuma nisu u skladu s odgovorom na prvo prethodno pitanje informacije o okolišu, treba li zahtjev za informacije koji se odnosi na takve podatke smatrati zahtjevom za pristup informacijama prema članku 2. stavku 1. točki (b) Direktive o informacijama o okolišu, s kojim se postupa na temelju članka 8. stavka 2.?
4. Trebaju li se u slučaju potvrdnog odgovora na treće prethodno pitanje podaci poput podataka o lokaciji područja neprekidnog uzorkovanja radi statističkog sastavljanja inventara stanja šuma u glavnom postupku smatrati podacima o postupcima radi analize, uzorkovanja i prethodne obrade uzoraka korištenima u prikupljanju podataka u smislu članka 8. stavka 2. Direktive o informacijama o okolišu?
5. Može li se u slučaju potvrdnog odgovora na četvrto prethodno pitanje pristup takvim informacijama na temelju članka 8. stavka 2. Direktive o informacijama o okolišu ograničiti zbog bilo kojeg ozbiljnog razloga koji proizlazi iz nacionalnog prava?

Može li se odbijanje davanja informacija na temelju članka 8. stavka 2. Direktive o informacijama o okolišu ublažiti drugim mjerama, na primjer onima kojima znanstveno-istraživačke institucije odobravaju pristup zatraženim informacijama ili se on Revizorskom sudu odobrava u svrhu ispitivanja?
6. Može li se odbijanje davanja podataka poput podataka o lokaciji područja neprekidnog uzorkovanja radi statističkog sastavljanja inventara stanja šuma u glavnom postupku opravdati ciljem osiguravanja kvalitete informacija o okolišu u smislu članka 8. stavka 1. Direktive o informacijama o okolišu?
7. Proizlazi li iz uvodne izjave 21. Direktive o informacijama o okolišu pravna osnova za davanje podataka o lokaciji područja neprekidnog uzorkovanja radi statističkog sastavljanja inventara stanja šuma?

(¹) Direktiva 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o javnom pristupu informacijama o okolišu i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/313/EEZ (SL 2003., L 41, str. 26.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 128.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. travnja 2022. uputio High Court (Irska) – Z.K. i M.S./The Minister for Justice and Equality

(Predmet C-248/22)

(2022/C 237/51)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court (Irska)

Stranke glavnog postupka

Podnositelji zahtjeva: Z.K. i M.S.

Druge stranke u postupku: The Minister for Justice and Equality

Prethodno pitanje

Zabranjuje li se Direktivom Vijeća 2004/38/EZ (¹) istodobna dodjela izvedenih prava boravka i bračnom drugu s kojim je prestala životna zajednica i *de facto* trajnom partneru građanina Europske unije koji zakonito ostvaruje svoje pravo na slobodno kretanje kao radnik na temelju Direktive?

(¹) Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište [boravak] na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (SL L 158, 30.4.2004., str. 77.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 42.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. travnja 2022. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) –
BM/Gebühren Info Service GmbH (GIS)**

(Predmet C-249/22)

(2022/C 237/52)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositeljica revizije: BM

Tuženo tijelo: Gebühren Info Service GmbH (GIS)

Druge stranke: Bundesminister für Finanzen, Österreichischer Rundfunk (ORF)

Prethodna pitanja

1. Treba li naknadu, poput cijene programa ORF-a, koju je sâm javni pružatelj radiodifuzijske usluge odredio za financiranje svojeg poslovanja, uzimajući u obzir odredbu primarnog prava iz članka 151. stavka 1. u vezi s točkom 2. podtočkom (h) prvim podstavkom drugom alinejom dijela IX. Priloga XV. Akta o uvjetima pristupanja i prilagodbama Ugovorâ na kojima se temelji Unija ⁽¹⁾, smatrati naknadom u smislu članka 2. u vezi s člankom 378. točkom 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽²⁾?
2. Treba li slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje prethodno navedenu cijenu programa ORF-a također smatrati naknadom u smislu Direktive 2006/112/EZ ako osobe koje su ju dužne platiti, iako upotrebljavaju prijamnik radiodifuzije u zgradi u koju ORF zemaljski emitira svoje programe, ne mogu primiti te programe ORF-a zbog nepostojanja potrebnog prijamnog modula?

⁽¹⁾ Sklopljen Ugovorom između Kraljevine Belgije, Kraljevine Danske, Savezne Republike Njemačke, Republike Grčke, Kraljevine Španjolske, Francuske Republike, Irske, Talijanske Republike, Velikog Vojvodstva Luksemburga, Kraljevine Nizozemske, Portugalske Republike, Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske (država članica Europske unije) i Kraljevine Norveške, Republike Austrije, Republike Finske, Kraljevine Švedske o pristupanju Kraljevine Norveške, Republike Austrije, Republike Finske i Kraljevine Švedske Europskoj (SL 1994., C 241, str. 336.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Žalba koju je 12. travnja 2022. podnijela Pilatus Bank plc protiv presude Općeg suda (deveto prošireno vijeće) od 2. veljače 2022. u predmetu T-27/19, Pilatus Bank i Pilatus Holding/ESB

(Predmet C-256/22 P)

(2022/C 237/53)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Pilatus Bank plc (zastupnik: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Druge stranke u postupku: Europska središnja banka (ESB), Europska komisija, Pilatus Holding ltd.

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— ukine pobijanu presudu;

- u skladu s člankom 264. UFEU-a proglasi ništavom ESB-ovu odluku od 2. studenoga 2018. o oduzimanju odobrenja za rad društvu Pilatus Bank;
- vrati predmet Općem sudu radi donošenja odluke o tužbi za poništenje s obzirom na to da Sud ne može donijeti odluku o meritumu;
- naloži ESB-u plaćanje žaliteljevih troškova i troškova žalbenog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog žalbi, žalitelj se poziva na četiri žalbena razloga.

Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Opći sud pogrešno smatrao da je pravno relevantno to je li ESB odgovoran za prethodno *de facto* oduzimanje odobrenja za rad i osobito je li ESB bio obavezan spriječiti *de facto* oduzimanje odobrenja za rad posredstvom intervencije na temelju članka 6. stavka 5. točke (c) Uredbe o jedinstvenom nadzornom mehanizmu (SSMR) ⁽¹⁾.

Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se odbijanje drugog tužbenog razloga, od strane Općeg suda, temelji na pogrešnom uvjerenju Općeg suda da se koncept ugleda iz članka 23. Direktive o kapitalnim zahtjevima (CRD IV) ⁽²⁾ ne mora nužno tumačiti u skladu s pravnim poretkom Europske unije, tako da optužnica u trećoj zemlji može naštetiti dioničarevu ugledu čak i ako predmetno postupanje nije nezakonito u poretku Europske unije i čak i ako je postupanje obuhvaćeno Statutom o blokiranju.

Treći žalbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se pobijana presuda temelji na nizu daljnjih pogrešaka koje uključuju to da je Opći sud pogrešno protumačio koncept proporcionalnosti time što nije uzeo u obzir to da se analiza proporcionalnosti mora temeljiti na razlozima na kojima se temelji odluka.

Četvrti žalbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da su bila povrijeđena žaliteljeva postupovna prava.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL 2013., L 287, str. 63.)

⁽²⁾ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL 2013., L 176, str. 338.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 14, str. 105. i ispravak SL 2017., L 20, str. 1.)

Žalba koju je 2. svibnja 2022. podnio Debregeas et associés Pharma (D & A Pharma) protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 2. ožujka 2022. u predmetu T-556/20, D & A Pharma/Komisija i EMA

(Predmet C-291/22 P)

(2022/C 237/54)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Debregeas et associés Pharma (D & A Pharma) (zastupnici: N. Viguié, E. Gouesse, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Europska agencija za lijekove

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 2. ožujka 2022. u predmetu T-556/20, D&A Pharma/Komisija i EMA;

- prihvati žalbu i poništi Provedbenu odluku Komisije od 6. srpnja 2020. C(2020) 4694 *final* kojom se odbija zahtjev za odobrenje za stavljanje u promet lijeka koji se rabi u humanoj medicini „Hopveus – natrijev oksibat” na temelju Uredbe (EZ) br. 726/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004.;
- naloži Europskoj komisiji i EMA-i snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj u prilog svojoj žalbi ističe dva žalbena razloga.

Svojem prvim žalbenim razlogom, žalitelj, kao prvo, prigovara Općem sudu da je u pobijanoj presudi počinio pogrešku koja se tiče prava time što je utvrdio da Odbor za lijekove za humanu uporabu (CHMP) raspolaže širokom marginom prosudbe da odluči hoće li se obratiti trajnoj znanstveno-savjetodavnoj skupini (GSC) ili *ad hoc* odboru, suprotno odredbama članka 62. stavka 1. petog podstavka zadnje rečenice Uredbe (EZ) br. 726/2004 ⁽¹⁾, članka 11. postupovnih pravila Odbora ⁽²⁾ i članka 6.1 Smjernica o postupku preispitivanja ⁽³⁾, pri čemu je uz tu pogrešku koja se tiče prava i pogrešno pravno kvalificirao činjenično stanje, s obzirom na to da se u ovom slučaju moglo valjano konzultirati samo trajnu znanstveno savjetodavnu skupinu za psihijatriju.

Kao drugo, žalitelj ističe kako je Opći sud u svojoj presudi počinio pogrešku u pravnoj kvalifikaciji činjenica, time što je smatrao da nije dokazao utjecaj koji je moglo imati savjetovanje sa trajnom znanstveno savjetodavnom skupinom za psihijatriju, dok se Hopveus, s jedne strane, nalazio u usporedivoj situaciji sa Selincrom (s obzirom na to da je taj lijek dobio odobrenje za stavljanje u promet nakon savjetovanja sa trajnom znanstveno savjetodavnom skupinom za psihijatriju) i dok su, s druge strane, stručnost i način rada trajno znanstveno savjetodavne skupine za psihijatriju podrazumijevale da je savjetovanje s njom moglo utjecati na smisao donesene odluke.

U svojem drugom žalbenom razlogu, žalitelj prigovara Općem sudu da je u pobijanoj presudi, kao prvo, počinio pogrešku koja se tiče prava u pogledu prava na dobru upravu, sadržanog u članku 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, time što je presudio da žalitelj nije dokazao pristranost *ad hoc* odbora koji je sazvao Odbor jer nije pružio dokaze o pristranosti ili osobnim predrasudama njegovih članova, iako se žalitelj pozvao na objektivnu nepristranost, koja ne podrazumijeva dokazivanje izjava ili stajališta koje spada u subjektivnu nepristranost.

Kao drugo, žalitelj prigovara Općem sudu da je pogrešno kvalificirao činjenice, presudivši kako dva dotična člana *ad hoc* odbora nisu bila u sukobu interesa, iako je njihovo držanje bilo takve naravi da izražava objektivno opravdanu sumnju i posljedično nedostatak objektivne nepristranosti tog *ad hoc* odbora.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 726/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o utvrđivanju postupaka odobravanja primjene i postupaka nadzora nad primjenom lijekova koji se rabe u humanoj i veterinarskoj medicini, te uspostavi Europske agencije za lijekove (SL 2004., L 136, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 31., str. 18.).

⁽²⁾ Committee for Medicinal Products for Human Use – Rules of Procedure, EMEA/45110/2007.

⁽³⁾ Committee for Medicinal Products for Human Use, Procedural Advice on the Re-examination of CHMP Opinions, EMEA/CHMP/50745/2005 Rev. 1.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 6. travnja 2022. – Mubarak i dr./Vijeće

(Predmeti T-335/18, T-338/18 i T-327/19) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Egiptu – Mjere protiv osoba odgovornih za pronevjeru javnih financijskih sredstava i povezanih osoba i subjekata – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popis osoba, subjekata i tijela na koja se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava – Zadržavanje imena tužitelja na popisu – Prava obrane – Obveza Vijeća da provjeri je li odluka tijela treće države donesena uz poštovanje prava obrane i prava na djelotvornu sudsku zaštitu – Pogreška koja se tiče prava – Očita pogreška u ocjeni”)

(2022/C 237/55)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji u predmetu T-335/18: Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Kairo, Egipat), Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Kairo), Heidy Mohamed Magdy Hussein Rasekh (Kairo), Khadiga Mahmoud El Gammal (Kairo) (zastupnici: B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, G. Martin, C. Enderby Smith i F. Holmey, solicitors)

Tužiteljica u predmetu T-338/18: Suzanne Saleh Thabet (Kairo) (zastupnici: B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, G. Martin, C. Enderby Smith i F. Holmey, solicitors)

Tužitelj u predmetu T-327/19: Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, u svojstvu nasljednika Mohameda Hosnia Elsayeda Mubarak (Kairo) (zastupnici: B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, G. Martin, C. Enderby Smith i F. Holmey, solicitors)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: V. Piesseaux i A. Antoniadis, agenti)

Predmet

Tužbe koje se temelje na članku 263. UFEU-a i kojima se zahtijeva poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/466 od 21. ožujka 2018. o izmjeni Odluke 2011/172/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Egiptu (SL 2018., L 781, str. 3.), Odluke Vijeća (ZVSP) 2019/468 od 21. ožujka 2019. o izmjeni Odluke 2011/172/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Egiptu (SL 2019., L 80, str. 40.) i Odluke Vijeća (ZVSP) 2020/418 od 19. ožujka 2020. o izmjeni Odluke 2011/172/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Egiptu (SL 2020., L 86, str. 11.) i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/465 od 21. ožujka 2018. o provedbi Uredbe (EU) br. 270/2011 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Egiptu (SL 2018., L 781, str. 1.), Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2019/459 od 21. ožujka 2019. o provedbi Uredbe (EU) br. 270/2011 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Egiptu (SL 2019., L 80, str. 1.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2020/416 od 19. ožujka 2020. o provedbi Uredbe (EU) br. 270/2011 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Egiptu (SL 2020., L 86, str. 3.) u dijelu u kojem se ti akti primjenjuju na tužitelje.

Izreka

1. Predmeti T-335/18, T-338/18 i T-327/19 spajaju se u svrhu donošenja presude.

2. Poništavaju se Odluka Vijeća (ZVSP) 2018/466 od 21. ožujka 2018. o izmjeni Odluke 2011/172/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Egiptu, Odluka Vijeća (ZVSP) 2019/468 od 21. ožujka 2019. o izmjeni Odluke 2011/172/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Egiptu i Odluka Vijeća (ZVSP) 2020/418 od 19. ožujka 2020. o izmjeni Odluke 2011/172/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Egiptu u dijelu u kojem se odnose na Gamala Mohameda Hosnia Elsayeda Moubaraka, Alaaa Mohameda Hosnia Elsayeda Moubaraka, Heidy Mohamed Magdy Hussein Rasekh, Khadigaa Mahmouda El Gammala i Suzanne Saleh Thabet.
3. Poništavaju se Odluka 2019/468 i Odluka 2020/418 u dijelu u kojem se odnose na Mohameda Hosnia Elsayeda Moubaraka.
4. Poništavaju se Provedbena uredba Vijeća (EU) 2018/465 od 21. ožujka 2018. o provedbi Uredbe (EU) br. 270/2011 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Egiptu, Provedbena uredba Vijeća (EU) 2019/459 od 21. ožujka 2018. o provedbi Uredbe (EU) br. 270/2011 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Egiptu i Provedbena uredba Vijeća (EU) 2020/416 od 19. ožujka 2020. o provedbi Uredbe (EU) br. 270/2011 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Egiptu u dijelu u kojem se odnose na Gamala Mohameda Hosnia Elsayeda Moubaraka, Alaaa Mohameda Hosnia Elsayeda Moubaraka, Heidy Mohamed Magdy Hussein Rasekh, Khadigaa Mahmouda El Gammala i Suzanne Saleh Thabet.
5. Poništavaju se Provedbena uredba 2019/459 i Provedbena uredba 2020/416 u dijelu u kojem se odnose na Mohameda Hosnia Elsayeda Moubaraka.
6. Vijeću Europske unije nalaže se da, osim vlastitih troškova, snosi i troškove Gamala Mohameda Hosnia Elsayeda Moubaraka, Alaaa Mohameda Hosnia Elsayeda Moubaraka, Mohameda Hosnia Elsayeda Moubaraka, Heidy Mohamed Magdy Hussein Rasekh, Khadigaa Mahmouda El Gammala i Suzanne Saleh Thabet.

(¹) SL C 259, 23. 7. 2018.

**Presuda Općeg suda od 6. travnja 2022. – Mead Johnson Nutrition (Asia Pacific) i dr./Komisija
(Predmet T-508/19) (¹)**

(„Državne potpore – Program potpora koji provodi vlada Gibraltara u pogledu poreza na dobit – Oslobođenje od plaćanja poreza za prihod ostvaren od kamata i autorskih naknada za intelektualno vlasništvo – Porezno mišljenje u korist multinacionalnih poduzeća – Odluka Komisije kojom se potpore proglašavaju nespojivima s unutarnjim tržištem – Obveza obrazlaganja – Očita pogreška u ocjeni – Selektivna prednost – Pravo podnošenja očitovanja”)

(2022/C 237/56)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Mead Johnson Nutrition (Asia Pacific) Pte Ltd (Singapur, Singapur), MJN Global Holdings BV (Amsterdam, Nizozemska), Mead Johnson BV (Nimègue, Nizozemska), Mead Johnson Nutrition Co., (Chicago, Illinois, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: C. Quigley, *barrister*, M. Whitehouse i P. Halford, *solicitors*)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: L. Flynn, B. Stromsky i P. Němečková, *agenti*)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za djelomično poništenje Odluke Komisije (EU) 2019/700 od 19. prosinca 2018. o državnoj potpori SA.34914 (2013/C) koju je provela Ujedinjena Kraljevina u vezi sa sustavom poreza na dobit trgovačkih društava u Gibraltaru (SL 2019., L 119, str. 151.).

Izreka

1. Odluka Komisije (EU) 2019/700 od 19. prosinca 2018. o državnoj potpori SA.34914 (2013/C) koju je provela Ujedinjena Kraljevina u vezi sa sustavom poreza na dobit trgovačkih društava u Gibraltaru poništava se u dijelu u kojem je u članku 2. utvrđeno da pojedinačna potpora, koju je vlada Gibraltara dodijelila na temelju toga što je nakon 31. prosinca 2013. na snazi zadržano porezno mišljenje dano društvu MJN Holdings (Gibraltar), jest nezakonita i nespojiva s unutarnjim tržištem i u dijelu u kojem se u članku 5. stavcima 1. i 2. određuje povrat te potpore.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Društva Mead Johnson Nutrition (Asia Pacific) Pte Ltd, MJN Global Holdings BV, Mead Johnson BV, Mead Johnson Nutrition Co. i Komisija snosit će svaki vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 295, 2. 9. 2019.

Presuda Općeg suda od 6. travnja 2022. – FC/EUAA**(Predmet T-634/19) ⁽¹⁾**

(„Javna služba – Privremeno osoblje – Predstegovni postupak – Suspenzija, uskrata primitaka od rada i zabrana pristupa uredima i prostorijama EUAA-e – OLAF-ovo izvješće – Načelo dobre uprave – Pravo na saslušanje – Načelo nepristranosti – Očita pogreška u ocjeni – Obveza obrazlaganja – Prava obrane – Odgovornosti – Uska veza sa zahtjevima za poništenje”)

(2022/C 237/57)**Jezik postupka: grčki****Stranke**

Tužitelj: FC (zastupnici: V. Christianos, A. Skoulakis i M.-C. Vlachoy, odvjetnici)

Tuženik: Agencija Europske unije za azil (zastupnici: P. Eyckmans i M. Stamatopoulou, agenti, uz asistenciju A. Guillerme i T. Bontinck, odvjetnika)

Predmet

Tužbom koja se temelji na članku 270. UFEU-a, tužitelj zahtijeva, s jedne strane, poništenje odluke Agencije Europske unije za azil (EUAA) od [povjerljivo] kojom je ona izrekla njegovu suspenziju i od [povjerljivo] kojom je odbila njegovu žalbu od [povjerljivo] i, s druge strane, naknadu štete koju je navodno pretrpio uslijed tih odluka.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Osobi FC nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 399, 25. 11. 2019.

Presuda Općeg suda od 27. travnja 2022. – Flašker/Komisija**(Predmet T-392/20) ⁽¹⁾**

(„Državne potpore – Mjere koje je Slovenija dodijelila mreži općinskih ljekarni – Prethodna faza ispitivanja – Odluka Komisije kojom se utvrđuje nepostojanje državne potpore i, eventualno, postojanje postojećih potpora – Odluka donesena bez pokretanja formalnog istražnog postupka predviđenog u članku 108. stavku 2. UFEU-a – Ozbiljne poteškoće”)

(2022/C 237/58)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužiteljica: Petra Flašker (Grosuplje, Slovenija) (zastupnik: K. Zdolšek, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: P. Arenas i C. Georgieva, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Republika Slovenija (zastupnik: B. Jovin Hrastnik, agent)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a, tužiteljica traži poništenje Odluke Komisije C(2020) 1724 final od 24. ožujka 2020. o zatvaranju ispitnog postupka vezano za mjere koje se odnose na javnu ljekarnu Lekarna Ljubljana u pogledu pravila koja se primjenjuju na državne potpore iz članaka 107. i 108. UFEU-a (predmet SA.43546 (2016/FC) – Slovenija).

Izreka

1. Odluka Komisije C(2020) 1724 final od 24. ožujka 2020. o zatvaranju ispitnog postupka vezano za mjere koje se odnose na javnu ljekarnu Lekarna Ljubljana u pogledu pravila vezanih za državne potpore iz članaka 107. i 108. UFEU-a (predmet SA.43546 (2016/FC) – Slovenija) poništava se u dijelu u kojem se odnosi na sredstva kojima upravlja društvo Lekarna Ljubljana.
2. Europska komisija snosit će vlastite troškove, kao i troškove Petre Flašker.
3. Republika Slovenija snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 297, 7. 9. 2020.

Presuda Općeg suda od 6. travnja 2022. – KU/ESVD**(Predmet T-425/20) ⁽¹⁾**

(„Javna služba – Ugovorno osoblje – Osoblje ESVD-a – Uznemiravanje – Administrativna istraga – Članak 12.a Pravilnika o osoblju – Zahtjev za pomoć – Odbijanje zahtjeva – Članak 24. Pravilnika o osoblju – Obveza obrazlaganja – Pogreška u ocjeni – Razuman rok – Odgovornost”)

(2022/C 237/59)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: KU (zastupnik: A. Tymen, avocate)

Tuženik: Europska služba za vanjsko djelovanje (zastupnici: S. Marquardt, R. Spáč, G. Pasqualetti i E. Orgován, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a za, s jedne strane, poništenje odluke ESVD-a od 17. rujna 2019. kojom se odbija tužiteljjev zahtjev za pomoć i, s druge strane, naknadu štete koju je tužitelj navodno pretrpio zbog uznemiravanja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Osobi KU nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 297, 7. 9. 2020.

Presuda Općeg suda od 27. travnja 2022. – Correia/EGSO

(Predmet T-750/20) (¹)

(„Javna služba – Osoblje EGSO-a – Privremeno osoblje – Zahtjev za obnovu karijere – Odbijanje zahtjeva – Tužba za poništenje – Pravilnost presudskog postupka – Rok za žalbu – Pravni interes – Dopusštenost – Jednako postupanje – Pravna sigurnost – Razvoj karijere – Nepostojanje prava na obnovu karijere – Obveza provođenja usporedbe zasluga – Odgovornost – Nematerijalna šteta”)

(2022/C 237/60)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužiteljica: Paula Correia (Woluwe-Saint-Étienne, Belgija) (zastupnik: L. Levi, odvjetnica)

Tuženik: Europski gospodarski i socijalni odbor (zastupnici: M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka, A. Carvajal García-Valdecasas i L. Camarena Januzec, agenti, uz asistenciju B. Wägenbaura, odvjetnika)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članka 270. UFEU-a tužiteljica zahtijeva, kao prvo, poništenje odluke Europskog gospodarskog i socijalnog odbora (EGSO) od 8. travnja 2020. kojim je odbio njezin zahtjev za obnovu karijere, kao drugo, da se EGSO-u naloži isplata zaostalih plaća i financijskih koristi koje iz njih proizlaze, uvećanih za zatezne kamate i, kao treće, naknadu nematerijalne štete koju je pretrpjela.

Izreka

1. Poništava se odluka Europskog gospodarskog i socijalnog odbora (EGSO) od 8. travnja 2020. o odbijanju zahtjeva za obnovu karijere koji je podnijela Paula Correia.
2. Tužba se u preostalom dijelu odbija.
3. EGSO-u se nalaže snošenje troškova.

(¹) SL C 53, 15. 2. 2021.

Presuda Općeg suda od 27. travnja 2022. – QA/Komisija(Predmet T-68/21) ⁽¹⁾

(„Izvanugovorna odgovornost – Sporazum o dodjeli bespovratnih sredstava sklopljen u okviru Sedmog okvirnog programa za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2007. – 2013.) – Izvješće o reviziji – Jezik – Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima – Proporcionalnost – Načelo dobre uprave”)

(2022/C 237/61)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: QA (zastupnik: C. Roth, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: C. Perrin i E. Stamate, agenti)

Predmet

Tužbom koja se temelji na članku 268. UFEU-a, tužitelj traži naknadu imovinske i neimovinske štete koju je pretrpio zbog određenih navoda koji se nalaze u završnom izvješću o reviziji od 8. siječnja 2014. koje je Europska komisija usvojila nakon provedbe financijske revizije u vezi sa sudjelovanjem osobe A na projektu B koji je financiran u okviru Sedmog okvirnog programa za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2007. – 2013.).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Osobi QA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 138, 19. 4. 2021.

Presuda Općeg suda od 6. travnja 2022. – Dorit-DFT/EUIPO – Erwin Suter (DORIT)(Predmet T-208/21) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija – Verbalni žig DORIT – Ranije nacionalne tvrtke – Relativni razlog za odbijanje – Neuporaba u trgovačkom prometu znaka koji se ne odnosi samo na određene lokacije – Članak 8. stavak 4. i članak 52. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 40/94 (koji su postali članak 8. stavak 4. i članak 60. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2022/C 237/62)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Dorit-DFT Fleischereimaschinen GmbH (Ellwangen, Njemačka) (zastupnik: E. Strauß, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Erwin Suter AG Maschinenfabrik Retus (Kölliken, Švicarska) (zastupnik: C. Brecht, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. veljače 2021. (predmet R 127/2020-5), koja se odnosi na postupak za proglašenje žiga ništavim između društava Dorit-DFT Fleischereimaschinen i Erwin Suter Maschinenfabrik Retus.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Dorit-DFT Fleischereimaschinen GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 228, 14. 6. 2021.

Presuda Općeg suda od 6. travnja 2022. – Agora Invest/EUIPO – Transportes Maquinaria y Obras (TRAMOSA)

(Predmet T-219/21) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije TRAMOSA – Raniji figurativni žig Europske unije TRAMO, SA TRANSPORTE MAQUINARIA Y OBRAS, S.A. – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Stvarna uporaba ranijeg žiga – Članak 15. stavak 1. drugi podstavak točka (a) i članak 42. stavci 2. i 3. Uredbe br. 207/2009 (koji su postali članak 18. stavak 1. drugi podstavak točka (a) i članak 47. stavci 2. i 3. Uredbe 2017/1001) – Oblik koji se razlikuje u elementima koji ne mijenjaju razlikovni karakter”)

(2022/C 237/63)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Agora Invest, SA (Barcelona, Španjolska) (zastupnica: A. Alejos Cutuli, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Crespo Carillo, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent pred Općim sudom: Transportes Maquinaria y Obras, SA (Madrid, Španjolska) (zastupnik: N. Fernández Fernández-Pacheco, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. veljače 2021. (predmet R 566/2020-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Transportes Maquinaria y Obras i Agora Invest.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Agora Invest, SA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 228, 14. 6. 2021.

Presuda Općeg suda od 6. travnja 2022. – Moio/EUIPO – Paul Hartmann (moio.care)**(Predmet T-276/21) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije moio.care – Raniji verbalni žig Europske unije Molicare – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)**

(2022/C 237/64)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Moio GmbH (Fürth, Njemačka) (zastupnik: E. Grande García, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: M. Eberl i D. Hanf, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Paul Hartmann AG (Heidenheim, Njemačka)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 24. ožujka 2021. (predmet R 1034/2020-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Paul Hartmann i Moio.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Moio GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 278, 12. 7. 2021.

Rješenje Općeg suda od 23. ožujka 2022. – Advanced Organic Materials/EUIPO – Swiss Pharma International (ADVASTEROL)**(Predmet T-6/21) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Povlačenje prigovora – Obustava postupka”)**

(2022/C 237/65)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Advanced Organic Materials, SA (Buenos Aires, Argentina) (zastupnik: J. L. Rivas Zurdo, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: T. Frydendahl i V. Ruzek, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent pred Općim sudom: Swiss Pharma International AG (Zürich, Švicarska) (zastupnik: M. Kondrat, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 27. listopada 2020. (predmet R 781/2020-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društva Swiss Pharma International i Advanced Organic Materials.

Izreka

1. Obustavlja se postupak povodom tužbe.
2. Društvima Advanced Organic Materials, SA i Swiss Pharma International AG nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i, svakome pojedinačno, polovine troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 62, 22. 2. 2021.

Rješenje Općeg suda od 30. ožujka 2022. – Retail Royalty/EUIPO – Fashion Energy (Prikaz orla)**(Predmet T-226/21) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Povlačenje zahtjeva za opoziv – Obustava postupka”)****(2022/C 237/66)****Jezik postupka: engleski****Stranke**

Tužitelj: Retail Royalty Co. (Las Vegas, Nevada, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: J. Bogatz i Y. Stone, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Fashion Energy Srl (Milano, Italija)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. veljače 2021. (predmet R 2813/2019-5), koja se odnosi na postupak za proglašenje žiga ništavim između društava Fashion Energy i Retail Royalty.

Izreka

1. Obustavlja se postupak povodom tužbe.
2. Društvu Retail Royalty Co. nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 228, 14. 6. 2021.

Rješenje Općeg suda od 30. ožujka 2022. – Sunshine Smile/EUIPO (PlusDental+)**(Predmet T-265/21) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Opoziv pobijane odluke – Prestanak postojanja predmeta spora – Obustava postupka”)****(2022/C 237/67)****Jezik postupka: njemački****Stranke**

Tužitelj: Sunshine Smile GmbH (Berlin, Njemačka) (zastupnici: D. Weller i V. Wolf, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: M. Eberl i D. Hanf, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. ožujka 2021. (predmet R 1834/2020-2), koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka PlusDental+ kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Obustavlja se postupak povodom tužbe.
2. Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 263, 5 .7. 2021.

Rješenje Općeg suda od 18. ožujka 2022. – Hewlett Packard Enterprise Development/EUIPO – Aruba (ARUBA)

(Predmet T-343/21) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Povlačenje zahtjeva za proglašenje žiga ništavim – Obustava postupka”)

(2022/C 237/68)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Hewlett Packard Enterprise Development LP (Houston, Teksas, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: P. Roncaglia i N. Parrotta, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: T. Frydendahl i J. F. Crespo Carrillo, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent pred Općim sudom: Aruba SpA (Ponte San Pietro, Italija) (zastupnik: N. Scardaccione, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 25. ožujka 2021. (predmet R 259/2020-5), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Aruba i Hewlett Packard Enterprise Development.

Izreka

1. Postupak se obustavlja.
2. Društvima Hewlett Packard Enterprise Development LP i Aruba SpA nalaže se snošenje vlastitih troškova i, svakome od njih, polovice troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

(¹) SL C 329, 16. 8. 2021.

Rješenje Općeg suda od 18. ožujka 2022. – Hewlett Packard Enterprise Development/EUIPO – Aruba (ARUBA NETWORKS)

(Predmet T-345/21) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Povlačenje zahtjeva za proglašenje žiga ništavim – Obustava postupka”)

(2022/C 237/69)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Hewlett Packard Enterprise Development LP (Houston, Teksas, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: P. Roncaglia i N. Parrotta, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: T. Frydendahl i J. F. Crespo Carrillo, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent pred Općim sudom: Aruba SpA (Ponte San Pietro, Italija) (zastupnik: N. Scardaccione, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 29. ožujka 2021. (predmet R 1473/2020-5), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Aruba i Hewlett Packard Enterprise Development.

Izreka

1. Postupak se obustavlja.
2. Društvima Hewlett Packard Enterprise Development LP i Aruba SpA nalaže se snošenje vlastitih troškova i, svakome od njih, polovice troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 329, 16. 8. 2021.

Rješenje Općeg suda od 29. ožujka 2022. – Gustopharma Consumer Health/EUIPO – Helixor Heilmittel (HELIXORIGINAL)

(Predmet T-797/21) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Povlačenje prigovora – Obustava postupka”)

(2022/C 237/70)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Gustopharma Consumer Health, SL (Madrid, Španjolska) (zastupnici: J. Wachinger i R. Drozd, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Gája, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Helixor Heilmittel GmbH (Rosenfeld, Njemačka)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. listopada 2021. (predmet R 1644/2019-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Helixor Heilmittel i Gustopharma Consumer Health.

Izreka

1. Obustavlja se postupak povodom tužbe.
2. Društvu Gustopharma Consumer Health, SL nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 73, 14. 2. 2022.

Rješenje Općeg suda od 29. ožujka 2022. – Gustopharma Consumer Health/EUIPO – Helixor Heilmittel (HELIXFORTE)

(Predmet T-798/21) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Povlačenje prigovora – Obustava postupka”)

(2022/C 237/71)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Gustopharma Consumer Health, SL (Madrid, Španjolska) (zastupnici: J. Wachinger i R. Drozd, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Gája, agent)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Helixor Heilmittel GmbH (Rosenfeld, Njemačka)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. listopada 2021. (predmet R 1645/2019-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Helixor Heilmittel i Gustopharma Consumer Health.

Izreka

1. Obustavlja se postupak povodom tužbe.
2. Društvu Gustopharma Consumer Health, SL nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 73, 14. 2. 2022.

Tužba podnesena 18. siječnja 2022. – XH/Komisija

(Predmet T-522/21)

(2022/C 237/72)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: XH (zastupnik: K. Górny-Salwarowska, odvjetnica)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku D/386/20 od 24. studenoga 2020. o odbijanju ispravka tužiteljeva spisa u sustavu Sysper 2, potvrđenu Odlukom br. R/125/21 koju je 16. lipnja 2021. izdalo tijelo za imenovanje povodom pritužbe koju je tužitelj podnio 22. veljače 2021.;
- poništi Odluku od 12. studenoga 2020. (IA br. 32-2020) o neuvršćavanju tužiteljeva imena na popis promaknutih dužnosnika u 2020., potvrđenu Odlukom br. R/80/21 koju je 8. lipnja 2021. izdalo tijelo za imenovanje povodom pritužbe koju je tužitelj podnio 5. veljače 2021.;
- nadoknadi štetu koja je nastala tužitelju ⁽¹⁾;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava i na nepravilnosti spornog postupka promaknuća: povreda Odluke Komisije C(2013)8968 o općim provedbenim odredbama za članak 45. Pravilnika o osoblju (OPO članka 45.); povreda članka 45. stavka 1. Pravilnika o osoblju u vezi s člankom 7. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, i izostanak stvarne usporedbe zasluga.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni prilikom primjene kriterija za promaknuće navedenih u članku 45. Pravilnika o osoblju u vezi s člankom 7. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

⁽¹⁾ U zahtjevu se traže dva posebna iznosa naknade štete, odnosno 25 000 eura na ime neimovinske štete i 50 000 eura na ime tužiteljeve navodne imovinske štete.

Tužba podnesena 30. ožujka 2022. – T-Systems International/Komisija

(Predmet T-173/22)

(2022/C 237/73)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: T-Systems International GmbH (Frankfurt na Majni, Njemačka) (zastupnici: E. van Nuffel d'Heynsbroeck, D. Bogaert i T. Payan, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku o dodjeli ugovora u okviru postupka javne nabave DIGIT/A3/PR/2019/010 o pružanju usluga u odnosu na Transeuropske telematske usluge među upravama (TESTA), čiji su rezultati objavljeni 21. siječnja 2022.;
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 168. stavka 6. Financijske uredbe ⁽¹⁾ i na nezakovitosti svih ponuda podnesenih u okviru postupka jer su zahtjevi utvrđeni u natječajnoj specifikaciji pretjerano otežali ili onemogućili provedbu usluge i time podnošenje redovite ponude.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je tuženik izmijenio nužne zahtjeve navedene u tehničkim specifikacijama povrijedi bitne uvjete postupka prilikom ocjene ponuda drugih ponuditelja.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da postoji visok rizik za bitnu izmjenu ugovora jer je Komisija dodijelila ugovor pod tehničkim uvjetima za koje joj je moralo biti poznato da će uskoro zastarjeti, ako nisu već zastarjeli u vrijeme podnošenja ponuda, povrijedi tako članak 170. Financijske uredbe.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL 2018., L 193, str. 1. i ispravak SL 2018., L 294, str. 45.)

Tužba podnesena 14. travnja 2022. – Mariani/Parlament**(Predmet T-196/22)**

(2022/C 237/74)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Thierry Mariani (Pariz, Francuska) (zastupnik: F.-P. Vos, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku D-301939 od 3. ožujka 2022. Skupine za potporu demokraciji i koordinaciju izbora, kojom je Thierry Mariani isključen iz sudjelovanja u izaslanstvima za promatranje izbora za Europski parlament do kraja njegovog zastupničkog mandata (2019.-2024.);
- naloži tuženiku da tužitelju plati iznos od 3 000 eura na temelju članka 87. i sljedećih članaka Poslovnika Općeg suda.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nedostatku obrazloženja. Prema tužiteljevu mišljenju, pobijana odluka nedostatno je obrazložena jer se na precizan način ne navodi sadržaj odredaba na kojima se sankcija temelji.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na nepoštivanju postupka izricanja sankcija koji predviđa Poslovnik Europskog parlamenta. Tužitelj u tom pogledu navodi da je povreda postupka očita jer se nijedna odredba Poslovnika Europskog parlamenta ne odnosi na ovaj predmet, a nije se postupalo u skladu sa stegovnim postupkom koji se primjenjuje na zastupnike, kako je predviđen Kodeksom ponašanja zastupnika.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela kontradiktornosti. Tužitelj u tom pogledu tvrdi da postupak izricanja sankcije nije bio kontradiktoran jer nije bilo poštovano tužiteljevo pravo na saslušanje, s obzirom na to da prije izricanja sankcije nije mogao iznijeti svoje primjedbe.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, potpisane u Rimu 4. studenoga 1950. (u daljnjem tekstu: Konvencija). Prema tužiteljevu mišljenju, povrijeđeno je načelo jednakosti jer mu nije bila dostavljena pobijana odluka na materinjem jeziku, te u njoj nije bila navedena pouka o pravnom lijeku. K tomu, tijelo koje poduzima progon istodobno je i tijelo koje odlučuje o sankciji, iako se odvajanje tih funkcija jamči člankom 6. Konvencije.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela nediskriminacije. Tužitelj tvrdi da je pobijana odluka zbog svoje strogosti diskriminatorna jer je donesena nakon prve odluke o suspenziji od 18. lipnja 2021., koja je već dovela do nejednakog postupanja prema zastupnicima, ovisno o njihovom političkom opredjeljenju.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi zabrane obvezujućih mandata. Pobijana odluka lišava zastupnika njegove neovisnosti i protivna je zabrani obvezujućih mandata jer se zastupniku ne može osnovano prigovoriti to što ga je država koja nije članica Europske unije pozvala da tamo obavlja dužnost neovisnog promatrača izbornog postupka, iako on nikada nije tvrdio da u tom svojstvu predstavlja europsku instituciju čiji je član.
7. Sedmi tužbeni razlog temelji se na tome da je odluka konačna i da se ne može preispitivati. Prema tužiteljevu mišljenju, pobijanu odluku u konačnici treba poništiti jer je izravno primjenjiva i ne predviđa nikakvu mogućnost preispitivanja prije isteka tužiteljeva mandata.

Tužba podnesena 19. travnja 2022. – Poljska/Komisija

(Predmet T-200/22)

(2022/C 237/75)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna, agent)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluke Europske komisije sadržane u dopisima od 7. veljače 2022., 8. veljače 2022., 16. ožujka 2022. i 31. ožujka 2022., koje se odnose na prijebaj potraživanja po osnovi dnevnih novčanih kazni izrečenih rješenjem potpredsjednika Suda od 20. rujna 2021. (predmet Češka/Poljska, C-121/21 R, EU:C:2021:752), u dijelu koji se odnosi na razdoblje od 20. rujna 2021. do 17. siječnja 2022.;
- Europskoj komisiji naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se odnosi na nenadležnost Komisije i povredu članaka 101. i 102. u vezi s člankom 98. Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046⁽¹⁾ zbog primjene postupka naplate potraživanja putem prijebaja, unatoč tome što su ta potraživanja prestala postojati. Tužitelj smatra da Komisija nije imala pravnu osnovu za donošenje pobijanih odluka u situaciji kada su učinci rješenja od 20. rujna 2021. retroaktivno prestali postojati kao posljedica sklapanja nagodbe između vlada Poljske i Češke, odricanja obiju strana svih potraživanja i brisanja predmeta C-121/21⁽²⁾ iz upisnika Suda.

2. Drugi tužbeni razlog koji se odnosi na povredu članka 296. UFEU-a i članka 41. stavka 2. točke (c) i članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, jer pobijane odluke nisu dostatno obrazložene. Tužitelj smatra da Komisija prilikom donošenja pobijanih odluka nije dala obrazloženje koje se zahtijeva Ugovorima i sudsom praksom Suda, u vezi s pravnom osnovom postupka naplate potraživanja provedenog putem navedenih odluka.

- (¹) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL 2018., L 193, str. 1.)
- (²) Rješenje od 4. veljače 2022., Češka Republika/Poljska (Mine de Turów), C-121/21, neobjavljeno, EU:C:2022:82.

Tužba podnesena 15. travnja 2022. – Nizozemska/Komisija

(Predmet T-203/22)

(2022/C 237/76)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Tužitelj: Kraljevina Nizozemska (zastupnici: M. Bulterman i J. Langer, u svojstvu agenata)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije od 15. veljače 2022., pod oznakom Ares (2022) 1097097, kojom je odbijen zahtjev Kraljevine Nizozemske za preispitivanje odluke od 6. siječnja 2022. i za produljenje osmogodišnjeg roka za povrat neopravdano isplaćenih iznosa u predmetu FresQ za četiri godine;
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: odluka od 15. veljače 2022. temelji se na pogrešnoj pretpostavci da postupak za povrat još nije okončan.
2. Drugi tužbeni razlog: Europska komisija pogrešno primjenjuje članak 54. stavak 2. podstavak 3. Uredbe br. 1306/2013 time što pretpostavlja da se prekoračenje osmogodišnjeg roka treba pripisati Kraljevini Nizozemskoj.

Tužba podnesena 20. travnja 2022. – Makhoul/Vijeće

(Predmet T-206/22)

(2022/C 237/77)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužiteljica: Sara Makhoulf (Damask, Sirija) (zastupnici: G. Karouni i K. Assogba, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužiteljicu, poništi:
 - Provedbenu odluku Vijeća (ZVSP) 2022/242 od 21. veljače 2022. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije i prilog I. toj odluci;
 - Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2022/237 od 21. veljače 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji i prilog II. toj uredbi;
- naloži Vijeću plaćanje iznosa od 10 000 eura na ime naknade štete i kamata u svrhu naknade ukupne pretrpljene štete;
- Na temelju članka 134. Poslovnika Općeg suda, svaka stranka koja ne uspije u postupku dužna je snositi troškove. Sara Makhlouf zahtijeva da Vijeće snosi svoje troškove, kao i njezine troškove i da ona zadržava pravo opravdavanja troškova tijekom postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava obrane i na pošteno suđenje. U tom smislu, tužiteljica prigovara Vijeću da je povrijedilo njezina prava obrane, a posebno pravo da je se sasluša prije donošenja odluke o uvrštavanju njezina imena na sporne popise.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni i nepostojanju dokaza. Tužiteljica ističe da navode Vijeća koji se odnose na postojanje „unutarnjeg rizika da će se naslijeđena imovina koristiti za potporu aktivnosti sirijskog režima, da izravno dolazi u posjed potonjega i da potencijalno doprinosi nasilnoj represiji od strane sirijskog režima protiv civilnog stanovništva” treba konačno odbiti kao neutemeljene i da ne postoji nikakva činjenična osnova koja bi ih potkrijepila.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti u okviru povrede temeljnih prava. Prema tužiteljici, valja poništiti pobijanu mjeru jer je nerazmjerna u pogledu cilja koji se želi postići pobijanim aktima. Nerazmjer osobito proizlazi iz činjenice da se odnosi na cjelokupnu tužiteljičinu imovinu bez ikakve razlike.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava vlasništva. Tužiteljica ističe da osporavani akti neopravdano zadiru u tužiteljičino pravo vlasništva jer bez razlike uključuju imovinu koju tužiteljica može naslijediti, ali i njezinu osobnu imovinu.
5. Peti tužbeni razlog odnosi se na zahtjev za naknadu pretrpljene štete.

Tužba podnesena 19. travnja 2022. – Mhana/Vijeće

(Predmet T-207/22)

(2022/C 237/78)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužiteljica: Ghada Mhana (Damask, Sirija) (zastupnici: G. Karouni i K. Assogba, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužiteljicu, poništi:
 - Provedbenu odluku Vijeća (ZVSP) 2022/242 od 21. veljače 2022. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije i prilog I. toj odluci;
 - Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2022/237 od 21. veljače 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji i prilog II. toj uredbi;
- naloži Vijeću plaćanje iznosa od 10 000 eura na ime naknade štete i kamata u svrhu naknade ukupne pretrpljene štete;
- Na temelju članka 134. Poslovnika Općeg suda, svaka stranka koja ne uspije u postupku dužna je snositi troškove. Ghada Mhana zahtijeva da Vijeće snosi svoje troškove, kao i njezine troškove i da ona zadržava pravo opravdavanja troškova tijekom postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe pet tužbenih razloga koji su, u bitnome, istovjetni ili slični onima istaknutima u predmetu T-206/22, Makhoul/Vijeće.

Tužba podnesena 19. travnja 2022. – Makhoul/Vijeće**(Predmet T-208/22)**

(2022/C 237/79)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužiteljica: Kinda Makhoul (Varšava, Poljska) (zastupnici: G. Karouni i K. Assogba, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužiteljicu, poništi:
 - Provedbenu odluku Vijeća (ZVSP) 2022/242 od 21. veljače 2022. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije i prilog I. toj odluci;
 - Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2022/237 od 21. veljače 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji i prilog II. toj uredbi;
- naloži Vijeću plaćanje iznosa od 50 000 eura na ime naknade štete i kamata u svrhu naknade ukupne pretrpljene štete;

Na temelju članka 134. Poslovnika Općeg suda, svaka stranka koja ne uspije u postupku dužna je snositi troškove. Kinda Makhoul zahtijeva da Vijeće snosi svoje troškove, kao i njezine troškove i da ona zadržava pravo opravdavanja troškova tijekom postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe pet tužbenih razloga koji su, u bitnome, istovjetni ili slični onima istaknutima u predmetu T-206/22, Makhoul/Vijeće.

Tužba podnesena 19. travnja 2022. – Makhlouf/Vijeće**(Predmet T-209/22)**

(2022/C 237/80)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Shahla Makhlouf (Fairfax, Virginia, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: G. Karouni i K. Assogba, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužiteljicu, poništi:
 - Provedbenu odluku Vijeća (ZVSP) 2022/242 od 21. veljače 2022. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije i Prilog I. toj odluci;
 - Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2022/237 od 21. veljače 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji i Prilog II. toj uredbi;
- naloži Vijeću plaćanje iznosa od 30 000 eura na ime naknade štete i kamata u svrhu naknade ukupne pretrpljene štete;
- na temelju članka 134. Poslovnika Općeg suda, svaka stranka koja ne uspije u postupku dužna je snositi troškove. Shahla Makhlouf zahtijeva da Vijeće snosi svoje troškove, kao i troškove koje potražuje i za koje zadržava pravo potraživanja tijekom postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe pet tužbenih razloga koji su u bitnome istovjetni ili slični onima istaknutima u predmetu T-206/22, Makhlouf/Vijeće.

Tužba podnesena 21. travnja 2022. – Prigozhina/Vijeće**(Predmet T-212/22)**

(2022/C 237/81)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužiteljica: Violetta Prigozhina (Sankt Peterburg, Rusija) (zastupnik: M. Cessieux, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi tužbu Violette Prigozhine dopuštenom i;

U dijelu koji se odnosi na tužiteljicu,

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2022/265 od 23. veljače 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP⁽¹⁾;

- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2022/260 od 23. veljače 2022. o provedbi Uredbe (EU) 269/2014 ⁽²⁾;
- odluči i presudi da se u svakom slučaju ime Violette Prigozhine mora odmah ukloniti iz pobijanih akata;
- naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova u skladu s člancima 87. i 91. Poslovnika Općeg suda.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja: Tužiteljica tvrdi da Vijeće nije poštovalo obvezu obrazlaganja pobijanih akata jer nije navelo nikakav precizan element za opravdanje unošenja tužiteljčina imena u tekst pobijanih akata ni za razumijevanje logike na kojoj se taj unos temelji.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na materijalnoj nezakonitosti. Tužiteljica tvrdi da je obrazloženje zahvaćeno činjeničnim pogreškama koje mu oduzimaju dostatnu osnovu i da sadržava očitu pogrešku u ocjeni. Tužiteljica poriče da je trenutačno povezana s društvom Concord Management and Consulting Llc. Ona također osporava da bi njezin sin mogao biti povezan s Grupom Wagner, te da se, u svakom slučaju, iz veza s njezinim sinom ne može valjano zaključiti da je ona mogla pridonijeti bilo kakvom napadu na teritorijalni integritet Ukrajine.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na postojanju zlouporabe ovlasti. Tužiteljica tvrdi da je stvarni cilj koji se želio postići njezinim uvrštenjem zapravo bio neizravno utjecati na njezina sina Yevgeniya Prigozhina.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi temeljnih prava. Tužiteljica smatra da je nepreciznost razloga na kojima se temelji njezino uvrštenje sprječava da o njima korisno raspravlja.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi temeljnih prava. Tužiteljica tvrdi da su mjere ograničavanja koje se na nju primjenjuju neproporcionalne jer ne omogućuju postizanje zadanog cilja Vijeća.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća (ZVSP) 2022/265 od 23. veljače 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 42 I, str. 98. i ispravak SL 2022., L 55, str. 81.)

⁽²⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) 2022/260 od 23. veljače 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 42 I, str. 3.)

Tužba podnesena 20. travnja 2022. – Lifestyle Equities/EUIPO – Greenwich Polo Club (GREENWICH POLO CLUB)

(Predmet T-217/22)

(2022/C 237/82)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Lifestyle Equities CV (Amstelveen, Nizozemska) (zastupnik: S. Terpstra, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Greenwich Polo Club, Inc. (Greenwich, Connecticut, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije GREENWICH POLO CLUB – žig Europske unije br. 2 919 256

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. veljače 2022. u predmetu R 1063/2021-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća

Tužba podnesena 21. travnja 2022. – Roxtec/EUIPO – Wallmax (Prikaz plavog kvadrata koji sadržava osam koncentričnih crnih krugova)

(Predmet T-218/22)

(2022/C 237/83)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Roxtec AB (Karlskrona, Švedska) (zastupnici: J. Olsson i J. Adamsson, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Wallmax Srl (Milano, Italija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije (Prikaz plavog kvadrata koji sadržava osam koncentričnih crnih krugova) – žig Europske unije br. 7 376 023

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. veljače 2022. u predmetu R 1093/2021-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i vrati predmet drugom žalbenom vijeću EUIPO-a na ponovno odlučivanje; ili
- izmijeni pobijanu odluku tako da ukloni zadnju rečenicu točke 31. odluke; i
- naloži EUIPO-u snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 94. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - povreda članka 95. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 22. travnja 2022. – Wallmax/EUIPO – Roxtec (Prikaz plavog kvadrata koji sadržava osam koncentričnih crnih krugova)

(Predmet T-219/22)

(2022/C 237/84)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Wallmax Srl (Milano, Italija) (zastupnici: F. Ferrari, L. Goglia i G. Rapaccini, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Roxtec AB (Karlskrona, Švedska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije (Prikaz plavog kvadrata koji sadržava osam koncentričnih crnih krugova) – žig Europske unije br. 7 376 023

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. veljače 2022. u predmetu R 1093/2021-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- djelomično poništi pobijanu odluku, u dijelu u kojem drugo žalbeno vijeće smatra da osporavani žig nije ništavan prema članku 7. točki (e) podtočki ii. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća za sljedeće proizvode: razred 6. – metalne prodiruće brtve za kablove i cijevi; metalni brtveni okviri; razred 17. – plastični ili gumeni brtveni okviri; razred 19. – nemetalne krute cijevi za gradnju; nemetalni brtveni okviri;
- djelomično poništi pobijanu odluku, u dijelu u kojem je drugo žalbeno vijeće poništilo odluku Odjela za poništaje vezano za odluku o troškovima;
- slijedom navedenog, potvrdi odluku EUIPO-va Odjela za poništaje od 23. travnja 2021.;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 7. stavka 1. točke (e) podtočke ii. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 25. travnja 2022. – CiviBank/ESB

(Predmet T-220/22)

(2022/C 237/85)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Banca di Cividale SpA – Società Benefit (CiviBank) (Cividale del Friuli, Italija) (zastupnici: M. Merola, A. Cassano i A. Cogoni, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u skladu s člankom 263. stavkom 4. UFEU-a, poništi odluku Europske središnje banke (ESB) (ECB-SSM-2022-IT-7 (QLF-2021-0155), od 23. ožujka 2022. (sadržanu u jednoj odluci ili u više odluka) kojom je potonja Banci Sparkasse i Fondazione Sparkasse izdala odobrenje za (i) stjecanje i zadržavanje kvalificiranog udjela od više od 10 % kapitala i glasačkih prava CiviBanka; (ii) prekoračenje navedenog praga i izravno stjecanje kontrolnog udjela u CiviBanku, nakon i slijedom dobrovoljnih javnih ponuda za preuzimanje objavljenih na tržištu 9. prosinca 2021. u smislu članka 4. i 6. Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013 ⁽¹⁾ od 15. listopada 2013., članka 19., 22., 53. i 67. Testoa Unico Bancario (Zakon o bankama) i s njime povezanih provedbenih propisa;
- naloži tuženiku snošenje tužiteljevih troškova u ovom postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnoj primjeni članka 23. Direktive 2013/36, kao i na povredi članka 86. Uredbe 468/2014, članka 49. UFEU-a i općeg načela prava EU – načela nediskriminacije, kada je riječ o procjeni prikladnosti stjecatelja.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na nedostatku u obrazloženju pobijane odluke, što je dovelo do povrede članka 296. UFEU-a, prava na obranu zajamčenog člankom 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i odgovarajućih općih načela prava koja se mogu izvesti iz zajedničkih ustavnih tradicija država članica.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL 2013., L 287, str. 63.)

Tužba podnesena 25. travnja 2022. – Pharmaselect International/EUIPO – OmniActive Health Technologies (LUTAMAX)

(Predmet T-221/22)

(2022/C 237/86)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Pharmaselect International Beteiligungs GmbH (Beč, Austrija) (zastupnici: S. Jackermeier i D. Wiedemann, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: OmniActive Health Technologies Ltd (Mumbai, Indija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije LUTAMAX – žig Europske unije br. 3 472 974

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 24. veljače 2022. u spojenim predmetima R 524/2021-1 i R 649/2021-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži da žig Europske unije br. 3 472 974 LUTAMAX ostane registriran za sljedeće proizvode:
 - razred 5.: lijekovi za ljudsku i životinjsku uporabu; prehrambene tvari za medicinsku uporabu; dodaci prehrani za medicinsku ili prehrambenu uporabu; vitaminski pripravci za medicinsku ili prehrambenu uporabu; preparati za njegu očiju (u farmaceutske svrhe); niti jedan od navedenih proizvoda u veterinarske svrhe;
 - razred 29.: prehrambene namirnice i dodaci prehrani koji nisu prikladni za medicinsku uporabu (uključeni u razred 29.); jestiva ulja i masti;
 - razred 30.: prehrambene namirnice i dodaci prehrani koji nisu prikladni za medicinsku uporabu (uključeni u razred 30.);
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 58. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 22. travnja 2022. – Engineering – Ingegneria Informatica/Komisija i REA

(Predmet T-222/22)

(2022/C 237/87)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Engineering – Ingegneria Informatica SpA (Rim, Italija) (zastupnici: S. Villata, L. Montevercchi i C. Oncia, odvjetnici)

Tuženici: Europska komisija, Europska izvršna agencija za istraživanje

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi ništavost, nezakonitost, nedjelotvornost ili pak poništi: a) dopis „*Letter of Conclusion – ref. Ares (2021) 7900224 –*” od 21. prosinca 2021. Europske komisije (*Directorate-General for Research & Innovation, Directorate H – Common Implementation Centre H.2 – Common Audit Service*) – ref. CAIA389007; (b) *Final Audit Report* priložen *Letteru of Conclusion Ares (2021) 7900224*; (c) „*Confirmation Letter* Europske izvršne agencije za istraživanje (REA) REA. C – *Future Society C.2 – Secure Society* od 23. veljače 2022.” (Zamolba); (d) Obavijest o terećenju Europske izvršne agencije za istraživanje br. 3242202693 od 23. veljače 2022. (obavijest o terećenju);
- proglasi dopuštenost troškova koji su isključeni kao „*Eligible Costs*” u smislu carinskog *Grant Agreement*a i posljedično pravo društva Engineering da se ti troškovi razmotre u svrhu određivanja ukupnog iznosa bespovratnih sredstava predviđenih u prethodno spomenutom ugovoru i, u svakom slučaju, nepostojanje prava Komisije na povrat navedenih iznosa;
- naloži snošenje troškova tuženicima

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnoj primjeni, od strane Europske komisije i Izvršne agencije za istraživanje, određaba *Grant Agreement*a između tužitelja i navedene agencije.

- Tužitelj u tom smislu navodi da se zamolba i obavijest o terećenju temelje na ishodu revizije koju je provela Europska komisija, a koja je iz prihvatljivih troškova u smislu *Grant Agreement*, čija je tužitelj stranka u svrhu iskorištavanja bespovratnih sredstava koja su predviđena u tom sporazumu, nezakonito isključila bonuse koji su dodijeljeni zaposlenicima na temelju općih ciljeva.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi tužiteljevih legitimnih očekivanja.

- Tužitelj u tom smislu navodi da je u kontekstu prethodnih programa bespovratnih sredstava kojih je tužitelj bio dio (osobito, „7th Framework Programme”), program povrata koji je isključen pobijanim odlukama, iako je bio predmet ispitivanja od strane Europske komisije, bio bezrezervno prihvaćen.
- Neobrazložena promjena mišljenja tijela u pogledu dopuštenosti bonusa stoga predstavlja povredu načela legitimnih očekivanja, koje su u više navrata potvrdili Sud i Opći sud.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnom tumačenju *Grant Agreement* „Dogana” i povezanih ugovornih odredbi, s obzirom na to da su prihvatljivi troškovi isključeni na temelju formulacije u samom sporazumu zbog razloga navedenih u prvom tužbenom razlogu.

**Tužba podnesena 27. travnja 2022. – Casablanca Clothing/EUIPO – Adrien
(CASABLANCA TENNIS CLUB)**

(Predmet T-228/22)

(2022/C 237/88)

Jezik na kojem je tužba podnesena: francuski

Stranke

Tužitelj: Casablanca Clothing Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: A. Cléry i C. Devernay, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Adrien SARL (Marseille, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija žiga u kojoj je naznačena Europska unija CASABLANCA TENNIS CLUB – međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 1 471 645

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. veljače 2022. u predmetu R 1186/2021-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- provede registraciju europskog dijela međunarodnog žiga CASABLANCA TENNIS CLUB br. 1 471 645;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova, uključujući onih nastalih pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlog

povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća

Tužba podnesena 28. travnja 2022. – Growth Finance Plus/EUIPO (doglover)**(Predmet T-231/22)**

(2022/C 237/89)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* Growth Finance Plus AG (Gommiswald, Švicarska) (zastupnik: H. Twelmeier, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Predmetni sporni žig:* prijava verbalnog žiga Europske unije doglover – prijava za registraciju br. 18 107 487*Pobijana odluka:* odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. veljače 2022. u predmetu R 720/2020-5**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 28. travnja 2022. – Growth Finance Plus/EUIPO (catlover)**(Predmet T-232/22)**

(2022/C 237/90)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* Growth Finance Plus AG (Gommiswald, Švicarska) (zastupnik: H. Twelmeier, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Predmetni sporni žig:* prijava verbalnog žiga Europske unije catlover – prijava za registraciju br. 18 107 485*Pobijana odluka:* odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. veljače 2022. u predmetu R 717/2020-5**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 28. travnja 2022. – Islentyeva/Vijeće**(Predmet T-233/22)**

(2022/C 237/91)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužiteljica:* Ekaterina Islentyeva (Strassen, Luksemburg) (zastupnik: F. Moyse, odvjetnik)*Tuženik:* Vijeće Europske unije**Tužbeni zahtjev***Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:*

- utvrdi da je dopuštena predmetna tužba za poništenje, podnesena na temelju članka 263. Ugovora o funkcioniranju Europske unije;
- u pogledu merituma, poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2022/335 (SL L 57) od 28. veljače 2022. o izmjeni Odluke Vijeća 2014/512/ZVSP od 31. srpnja 2014. o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini (SL 2014., L 229, str. 13.) i, s druge strane, Uredbu Vijeća (EU) 2022/334 (SL L 57/1) od 28. veljače 2022. o izmjeni Uredbe Vijeća (EU) br. 833/2014 o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini;
- podredno, poništi relevantne odredbe pobijanih akata;
- shodno tome, prizna da E. Islentyeva ima pravo koristiti se svojom dozvolom privatnog pilota i polijetati, nadlijetati i slijetati na područje Europske unije;
- u svakom slučaju, naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti*U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe pet tužbenih razloga.*

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja predviđene člankom 296. drugim stavkom UFEU-a i člankom 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima. Tužiteljica u tom pogledu tvrdi da u ovom predmetu iz pobijanih akata nije jasno i nedvosmisleno vidljivo obrazloženje institucije koja je donijela akt, što tužiteljici ne omogućava da se upozna s razlozima poduzete mjere i sprečava nadležni sud da provede nadzor.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti. Tužiteljica tvrdi da su mjere ograničavanja koje zabranjuju korištenje dozvole privatnog pilota svakom europskom građaninu koji je pored toga i ruski državljanin, nisu proporcionalne i nužne u pogledu ciljeva koji se žele ostvariti.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 2., 3. i 21. UFEU-a. Tužiteljica ocjenjuje da donesene mjere ograničavanja nisu u skladu s vrijednostima vladavine prava i načelom nediskriminacije.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 20. i 21. Povelje o temeljnim pravima i članka 18. UFEU-a. Tužiteljica, koja ima dvojno, rusko i luksemburško državljanstvo, smatra da je žrtva diskriminacije s obzirom na to da se prema njoj, s jedne strane, postupa drukčije nego prema drugim europskim građanima koji se i dalje smiju koristiti svojim dozvolama privatnog pilota i, s druge strane, postupa na isti način kao i prema svim ruskim državljanima, iako se ona nalazi u drukčijoj situaciji.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 45. Povelje o temeljnim pravima. Tužiteljica tvrdi da ju mjere ograničavanja koje se odnose na nju sprečavaju u ostvarivanju prava na slobodno kretanje osoba jer joj zabranjuju da nadlijeće francusko, njemačko i belgijsko državno područje.

Tužba podnesena 29. travnja 2022. – Ismailova/Vijeće**(Predmet T-234/22)**

(2022/C 237/92)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* Gulbakhor Ismailova (Taškent, Uzbekistan) (zastupnik: J. Grand d'Esnon, odvjetnik)*Tuženik:* Vijeće Europske unije**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— primarno, poništi:

- Odluku Vijeća (ZVSP) br. 2022/582 od 8. travnja 2022. ⁽¹⁾, u dijelu u kojem se odnosi na G. Ismailovu;
- Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2022/581 od 8. travnja 2022. ⁽²⁾, u dijelu u kojem se odnosi na G. Ismailovu;
- Odluku Vijeća (ZVSP) br. 2022/329 od 25. veljače 2022. ⁽³⁾;
- Uredbu Vijeća (EU) br. 2022/330 od 25. veljače 2022. ⁽⁴⁾.

— podredno, poništi:

- Odluku Vijeća (ZVSP) br. 2022/582 od 8. travnja 2022., u dijelu u kojem se odnosi na G. Ismailovu;
- Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2022/581 od 8. travnja 2022., u dijelu u kojem se odnosi na G. Ismailovu;
- točke (f) i (g) stavka 2. članka 1. Odluke Vijeća (ZVSP) br. 2022/329 od 25. veljače 2022.;
- točke (f) i (g) članka 1. Uredbe Vijeća (EU) br. 2022/330 od 25. veljače 2022.

— u svakom slučaju naloži Vijeću Europske unije da G. Ismailovoj plati iznos od 20 000 eura na temelju članka 140. (b) Poslovnika Općeg suda na ime troškova koje je imala zbog obrane svojih interesa.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe osam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na kršenju prava obrane i prava na djelotvornu sudsku zaštitu.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na nezakonitosti novih kriterija koje je definiralo Vijeće i koji se očituju u Odluci Vijeća br. 2022/329/ZVSP od 25. veljače 2022. i Uredbi Vijeća (EU) br. 2022/330 od 25. veljače 2022.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na nezakonitosti uvrštenja tužiteljice jer se on temelji na nezakonitim kriterijima.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na nezakonitosti uvrštenja tužiteljice s obzirom na to da nije dokazan temeljni kriterij njezine potpore ratu koji je u tijeku u Ukrajini.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na nezakonitosti upisa tužiteljice s obzirom na to da Vijeće ne poštuje obvezu obrazlaganja i tereta dokazivanja koje ono ima.

6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na nezakonitosti upisa tužiteljice s obzirom na to da razlozi koje je navelo Vijeće nisu osnovani.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava vlasništva tužiteljice.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi slobode poduzetništva i slobode kretanja tužiteljice.

-
- (¹) Odluka Vijeća (ZVSP) 2022/582 od 8. travnja 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 110, str. 55.)
- (²) Provedbena uredba Vijeća (EU) 2022/581 od 8. travnja 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 110, str. 3.)
- (³) Odluka Vijeća (ZVSP) 2022/329 od 25. veljače 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 50, str. 1.)
- (⁴) Uredba Vijeća (EU) 2022/330 od 25. veljače 2022. o izmjeni Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 51, str. 1.)

Tužba podnesena 29. travnja 2022. – Russian Direct Investment Fund/Vijeće

(Predmet T-235/22)

(2022/C 237/93)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Russian Direct Investment Fund (Moskva, Rusija) (zastupnici: K. Scordis i A. Gavrielides, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- na temelju članka 263. UFEU-a poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2022/346 od 1. ožujka 2022. o izmjeni Odluke 2014/512/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini (¹) (u daljnjem tekstu: pobijana odluka); i Uredbu Vijeća (EU) 2022/345 od 1. ožujka 2022. o izmjeni Uredbe (EU) br. 833/2014 o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini (²) (u daljnjem tekstu: pobijana uredba; u daljnjem tekstu zajedno: pobijani akti), u mjeri u kojoj se u njima navodi ime tužitelja odnosno u kojoj se one odnose ili primjenjuju na njega;
- podredno, na temelju članka 277. UFEU-a, proglasi da su zbog nezakonitosti stavci 3. i 4. članka 4.b Odluke Vijeća 2014/512/ZVSP (kako je izmijenjena) i stavci 3. i 4. članka 2.e Uredbe (EU) br. 833/2014 (kako je izmijenjena) neprimjenjivi i/ili ništavi u mjeri u kojoj se u njima navodi ime tužitelja odnosno u kojoj se one odnose ili primjenjuju na njega, i poništi pobijanu odluku i pobijanu uredbu u mjeri u kojoj se u njima navodi ime tužitelja odnosno u kojoj se one odnose ili primjenjuju na njega.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, u kojem se tvrdi da ne postoji „dovoljno čvrsta činjenična osnova” za određivanje mjera ograničavanja u odnosu na tužitelja.

Vijeće očito nije ispunilo svoju obvezu da osigura da je odluka kojom se određuju mjere ograničavanja koje se tiču tužitelja odnosno povezanosti ili suradnje s njime donesena na „dovoljno čvrstoj činjeničnoj osnovi”.

2. Drugi tužbeni razlog, u kojem se navodi povreda tužiteljevih temeljnih prava na obranu i djelotvornu sudsku zaštitu.

Vijeće je prilikom donošenja pobijanih akata povrijedilo tužiteljeva prava na obranu i pravo na djelotvornu sudsku zaštitu time što:

- su pobijani akti doneseni a da tužitelj o njima nije bio obaviješten, bilo prije donošenja pobijanih akata ili u razumnom roku nakon toga;
- tužitelju nije nikad dostavljen čak ni sažetak razloga za donošenje pobijanih akata (u mjeri u kojoj se odnose ili primjenjuju na tužitelja);
- tuženik tužitelju nije nikad predočio dokaze koji su mu poslužili kao temelj za svoju odluku da donese pobijane akte i tužitelju nije nikad pružio mogućnost da na njih odgovori i brani svoja prava.

3. Treći tužbeni razlog, u kojem se navodi povreda u obliku neproporcionalnog ograničenja tužiteljeva temeljnog prava na poduzetništvo.

Vijeće je prilikom donošenja pobijanih akata povrijedilo tužiteljevo temeljno pravo na poduzetništvo time što:

- se pobijanim aktima značajno ograničava tužiteljeva sloboda na poduzetništvo;
- pobijani akti krše bit temeljnog prava utvrđenog u članku 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;
- činjenica da Vijeće nije ispunilo svoje pravne obveze (uključujući njegovu obvezu obrazlaganja i navođenja dokaza na kojima su se temeljili pobijani akti) Sudu onemogućuje da ocijeni i odredi jesu li relevantne mjere ograničavanja (a) nužne i doista ispunjavaju zadane ciljeve od općeg interesa i (b) proporcionalne cilju koji se želi postići;
- u svakom slučaju dotične mjere ograničavanja nisu nužne i ne ispunjavaju doista zadani cilj s obzirom na to da tužiteljeve djelatnosti i projekti koje on sufinancira ne pridonose „vojnoj agresiji protiv Ukrajine” niti se njima ne financira, omogućuje ili podupire ruske vojne snage u Ukrajini.

⁽¹⁾ SL 2022., L 63, str. 5.

⁽²⁾ SL 2022., L 63, str. 1.

Tužba podnesena 28. travnja 2022. – Intel Corporation/Komisija

(Predmet T-236/22)

(2022/C 237/94)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Intel Corporation Inc. (Wilmington, Delaware, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: D. Beard, J. Williams, Barristers-at-law i B. Meyring, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- a) naloži Komisiji plaćanje naknade u iznosu od 593 177 661,75 eura koji odgovara: zateznim kamatama na glavnicu od 1 060 000 000 eura po stopi ESB-a za refinanciranje važećoj prvog kalendarskog dana u mjesecu u kojem je donesena Odluka C(2009) 3726 *final* od 13. svibnja 2009. (u daljnjem tekstu: Odluka) (odnosno 1,25 %), uvećanoj za 3,5 postotna boda (ili, ako to nije moguće, po kamatnoj stopi koju Sud smatra primjerenom) za razdoblje od 13. kolovoza 2009. (datum privremene uplate novčane kazne od strane društva Intel) do 25. veljače 2022. (datum Komisijine otplate glavnice novčane kazne), umanjenom za iznos kamata koje je Komisija već platila društvu Intel u iznosu od 38 059 598,52 eura;

- b) naloži Komisiji plaćanje kamate na iznos zatražen u točki (a) za razdoblje od 25. veljače 2022. (datum Komisijine otplate glavnice novčane kazne), ili podredno od 28. travnja 2022. (datum podnošenja ove tužbe), ili podrednije od datuma donošenja presude u ovom postupku, do dana kad Komisija stvarno plati iznos u skladu s presudom kojom će predmetna tužba biti usvojena, po kamatnoj stopi ESB-a za refinanciranje uvećanoj za 3,5 postotna boda ili, u suprotnom, po kamatnoj stopi koju Sud smatra primjerenom;
- c) nadalje ili podredno:
- i. poništi svaku Komisijinu odluku, uključujući i onu utvrđenu u Komisijinoj poruci elektroničke pošte od 1. ožujka 2022., o odbijanju povrata zateznih kamata i naloži da taj povrat bude izvršen u istim iznosima zatraženima u točkama (a) i (b); ili
 - ii. podredno, utvrdi da je Komisija postupala nezakonito time što nije društvu Intel platila zatezne kamate na glavicu novčane kazne koja je vraćena nakon poništenja Odluke Komisije C(2009) 3726 *final* od 13. svibnja 2009. u predmetu COMP/C-3/37.990 Intel, i naloži da taj povrat bude izvršen u istim iznosima zatraženim u točkama (a) i (b);
- d) u svakom slučaju, naloži Komisiji snošenje troškova društva Intel u vezi s ovim postupkom.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da u skladu s člankom 268. UFEU-a u vezi s člankom 340. stavkom 2. UFEU-a i člankom 41. stavkom 3. Povelje o temeljnim pravima, tužitelj traži isplatu naknade i odgovarajućih kamata za pretrpljenu štetu zbog odbijanja Europske komisije da društvu Intel plati zatezne kamate na glavicu novčane kazne koja je vraćena nakon poništenja, presudom T-286/09 RENV, ECLI:EU:T:2022:19, članka 2. Odluke Komisije C(2009) 3726 *final* od 13. svibnja 2009. u predmetu COMP/C-3/37.990 Intel. U tom pogledu, tužitelj se poziva na zahtjev za poduzimanje potrebnih mjera radi usklađivanja s poništenjem novčane kazne prema članku 266. UFEU-a, što uključuje plaćanje zateznih kamata.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da tužitelj, nadalje ili podredno, u skladu s člankom 263. UFEU-a traži poništenje svake Komisijine odluke kojom se odbija povrat zateznih kamata, po gore navedenoj stopi, na temelju toga što je suprotna članku 266. UFEU-a.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da u skladu s člankom 265. UFEU-a, podredno tomu, u mjeri u kojoj Komisija nije zauzela konačno stajalište (unatoč tužiteljevim zahtjevima), tužitelj traži da se utvrdi da je Komisija postupila nezakonito time što društvu Intel nije platila navedene zatezne kamate sukladno članku 266. UFEU-a, te da se Europskoj komisiji naloži plaćanje te zatezne kamate po gore navedenoj stopi.
4. Isključivo podredno, tužitelj navodi da bi svako suprotno tumačenje Uredbe iz 2002., 2012. i/ili 2018. koje bi isključivalo plaćanje zateznih kamata u skladu s člankom 266. UFEU-a, kako ga tumače Sud i Opći sud, imalo za posljedicu da bi relevantne odredbe bile u suprotnosti s primarnim pravom Unije. U tim okolnostima, tužitelj ističe podredni tužbeni razlog koji se temelji na nezakonitosti na temelju članka 266. UFEU-a i članka 277. UFEU-a na podrednoj, uvjetnoj osnovi.

Tužba podnesena 29. travnja 2022. – Cherusci/EUIPO – LexDellmeier (RIALTO)**(Predmet T-239/22)**

(2022/C 237/95)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke***Tužitelj:* Cherusci Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: G. Donath, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* LexDellmeier Intellectual Property Law Firm (München, Njemačka)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Nositelj spornog žiga:* tužitelj*Predmetni sporni žig:* verbalni žig Europske unije RIALTO – žig Europske unije br. 11 706 546*Postupak pred EUIPO-om:* postupak za brisanje*Pobijana odluka:* odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. veljače 2022. u predmetu R 695/2021-2**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 18. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 94. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 3. svibnja 2022. – OmniActive Health Technologies/EUIPO – Pharmaselect International (LUTAMAX)**(Predmet T-242/22)**

(2022/C 237/96)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* OmniActive Health Technologies Ltd (Mumbai, Indija) (zastupnici: M. Hawkins, Solicitor, T. Dolde i C. Zimmer, odvjetnici)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Pharmaselect International Beteiligungs GmbH (Beč, Austrija)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Nositelj spornog žiga:* druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije LUTAMAX – žig Europske unije br. 3 472 974

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 24. veljače 2022. u spojenim predmetima R 524/2021-1 i R 649/2021-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- djelomično poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem je njome naloženo da žig Europske unije br. 3472974 LUTAMAX ostaje registriran za „Dodatke prehrani prikladne za medicinsku i prehrambenu uporabu u potporu zdravlju očiju, nijedan od navedenih proizvoda u veterinarske svrhe”;
- naloži snošenje troškova postupka tuženiku i/ili drugoj strani u postupku pred žalbenim vijećem (pod pretpostavkom da intervenira u postupku).

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 94. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 58. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 58. stavka 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 4. svibnja 2022. – PGTEX Morocco/Komisija

(Predmet T-245/22)

(2022/C 237/97)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: PGTEX Morocco (Tanger, Maroko) (zastupnici: P. Vander Schueren i T. Martin-Brieu, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi tužbu dopuštenom;
- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2022/302 od 24. veljače 2022. o proširenju konačne antidampinške pristojbe za uvoz određenih tkanih i/ili prošivenih tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine („NRK”), uvedene Provedbenom uredbom (EU) 2020/492 kako je izmijenjena Provedbenom uredbom (EU) 2020/776, na uvoz tkanina od staklenih vlakana otpremljenih iz Maroka, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Maroka, i o završetku ispitnog postupka o mogućem izbjegavanju antidampinških mjera uvedenih Provedbenom uredbom (EU) 2020/492 na uvoz tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz Egipta uvozom tkanina od staklenih vlakana otpremljenih iz Maroka, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Maroka ⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: pobijana uredba), u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja; i
- naloži tuženiku snošenje tužiteljevih troškova u vezi s ovim postupkom.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, kojim se navodi da je tuženik povrijedio Sporazum o pridruživanju i članak 22. Osnovne uredbe, te da pobijana uredba sadržava zlouporabu ovlasti s obzirom na to da uvodi antidampinške mjere protiv povlaštenih marokanskih tkanina od staklenih vlakana koje tužitelj izvozi, a da nije utvrdio da je uvoz bio dampinški u skladu s člankom VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini (u daljnjem tekstu: GATT), a da pritom takve mjere nisu u skladu sa Sporazumom kada je riječ o primjeni članka VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini (u daljnjem tekstu: ADA).
2. Drugi tužbeni razlog, kojim se navodi da je tuženik povrijedio obvezu obrazlaganja, tužiteljeva prava obrane, pravo na dobru upravu, da je počinio očitu pogrešku u ocjeni i da je povrijedio članak 18. stavak 1. i članak 18. stavak 3. Osnovne uredbe time što je primijenio raspoložive činjenice protiv tužitelja.
3. Treći tužbeni razlog, kojim se navodi da je tuženik počinio očitu pogrešku u ocjeni, povrijedio pravo na dobru upravu i članak 13. stavak 1. Osnovne uredbe time što je smatrao da nije postojao dostatno valjan razlog ili gospodarska opravdanost za tužiteljev poslovni nastan.
4. Četvrti tužbeni razlog, kojim se navodi da je tuženik počinio očitu pogrešku u ocjeni i da je povrijedio pravo na dobru upravu, načela nediskriminacije i jednakog postupanja te članak 13. stavak 1. i članak 13. stavak 2. Osnovne uredbe time što se oslonio na utvrđenje da postupak proizvodnje koji se odvija u Maroku predstavlja „postupak sastavljanja dijelova”.

(¹) SL 2022, L 46, str. 49.

Tužba podnesena 4. svibnja 2022. – PGTEX Morocco/Komisija

(Predmet T-246/22)

(2022/C 237/98)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: PGTEX Morocco (Tanger, Maroko) (zastupnici: P. Vander Schueren i T. Martin-Brieu, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglaši tužbu dopuštenom;
- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2022/301 od 24. veljače 2022. o proširenju konačne kompenzacijske pristojbe uvedene Provedbenom uredbom (EU) 2020/776 za uvoz određenih tkanih i/ili prošivenih tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine („NRK”) na uvoz tkanina od staklenih vlakana otpremljenih iz Maroka, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Maroka, i o završetku ispitnog postupka o mogućem izbjegavanju kompenzacijskih mjera uvedenih Provedbenom uredbom (EU) 2020/776 na uvoz tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz Egipta uvozom tkanina od staklenih vlakana otpremljenih iz Maroka, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Maroka (¹) (u daljnjem tekstu: pobijana uredba), u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja; i
- naloži tuženiku snošenje tužiteljevih troškova u vezi s ovim postupkom.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, kojim se navodi da je tuženik povrijedio Euromediteranski sporazum o pridruživanju između Europskih zajednica i njezinih država članica, s jedne strane, i Kraljevine Maroka, s druge strane (u daljnjem tekstu: Sporazum o pridruživanju), članak 33. Uredbe (EU) 2016/1037 (u daljnjem tekstu: Osnovna uredba) i da je počinio zlouporabu ovlasti time što je uveo kompenzacijske pristojbe, a da nije uzeo u obzir povlašteno marokansko podrijetlo tkanina od staklenih vlakana koje tužitelj izvozi.
2. Drugi tužbeni razlog, kojim se navodi da je tuženik povrijedio obvezu obrazlaganja, tužiteljeva prava obrane, pravo na dobru upravu, da je počinio očitu pogrešku u ocjeni i da je povrijedio članak 28. stavak 1. i članak 28. stavak 3. Osnovne uredbe time što je primijenio raspoložive činjenice protiv tužitelja.
3. Treći tužbeni razlog, kojim se navodi da je tuženik počinio očitu pogrešku u ocjeni, povrijedio pravo na dobru upravu i članak 23. stavak 1. Osnovne uredbe time što je smatrao da nije postojao dostatno valjan razlog ili gospodarska opravdanost za tužiteljev poslovni nastan.
4. Četvrti tužbeni razlog, kojim se navodi da je tuženik počinio očitu pogrešku u ocjeni i da je povrijedio pravo na dobru upravu, načela nediskriminacije i jednakog postupanja te članak 23. stavak 3. Osnovne uredbe time što se oslonio na utvrđenje da postupak proizvodnje koji se odvija u Maroku predstavlja „postupak sastavljanja dijelova”.
5. Peti tužbeni razlog, kojim se navodi da je tuženik počinio očitu pogrešku u ocjeni i da je povrijedio članak 23. stavak 3. Osnovne antisubvencijske uredbe time što je smatrao da tužiteljeva tkanina od staklenih vlakana još uvijek ostvaruje korist od potpora koje se dodjeljuju kineskim proizvođačima tkanina od staklenih vlakana.

(¹) SL 2022, L 46, str. 31.

Tužba podnesena 9. svibnja 2022. – Groschopp/EUIPO (Sustainability through Quality)

(Predmet T-253/22)

(2022/C 237/99)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Groschopp AG Drives & More (Viersen, Njemačka) (zastupnica: R. Schiffer, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije Sustainability through Quality – prijava za registraciju br. 18 158 368

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 1. ožujka 2022. u predmetu R 1076/2020-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

